

ΕΓΚΩΜΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ,

ἮΤΟΙ, Δ' ΚΟΛΟΥΘ' Α ΠΑΝ' ΕΡΟΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ
Πανσέβασόν τε, καὶ Παναγίαν Μετάσσειν, τῆς ὑπε-
ρευλογημένης; καὶ πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου τε, καὶ ἀειπαρθένου Μακαρίας

ΜΑΡΙΑΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ, ΤΗ' ΙΕ'. ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ, Η', ΤΗ'
πρὸ Αὐτῆς, ὡς περ καὶ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ. Ἡ'
προσῆπται καὶ λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ παρεμβα-
τικῶς μὲν, ἀναγκάως δὲ (ὡς πρὸς τὰς τῆ-
δε.) ἀποδείκνυται, μικρόν, τὸ, πρὸ ΤΟΚΟΥ,
ἐν ΤΟΚῳ, καὶ μετὰ ΤΟΚΟΝ,

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.

ΝΥ' Ν ΠΡΩΤΟΝ ΤΥ' ΠΟΙΣ' ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ, ΣΠΟΥ.

δῆ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ, τῶν τῆς περιανεσάτης
Ἑλλάδος πανευαγῆς μοίρας. Ἐν τῷ, κατὰ τὴν
ὁδὸν Γυέλλιαν, Γεννόβης τῆς πάνυ, κλεινῇ
Τυπογραφείῳ, τῇ τῆς Πιάνε,
ΓΙΑΚΟΒΟΥ.

Ε' ΤΕΙ.

αωβ'.

1802.

GENOVA

STAMPERIA DI GIACOMO DELLE PIANE
In Strada Giulia.

Σῶσον με.

ἦ ἡ πόλις

„Ὡς λόγος μὲν, ὦ Κόρη Μητὴρ πέλεις.
 „Κόσμος ὅλος δέ, ἀποινα μόνῃ φέρεις.
 „Πλήτην τε θανάτων, τῶν ἐμῶν λύειν ἔχεις.
 „Ἐλπί μοι ἔν, ἢ δύνῃ, κ' ὡς θέλεις.

ΩΑ (3) ΑΩ

Τῷ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ, ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ,
 ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΜΑΚΑΡΙΩ, Τῷ ΕΝ
 ΧΡΙΣΤΩ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩ ΠΑ-
 ΤΡΙ' ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗ ΜΟΙ,
 τὴν μεθότης με τῆς εὐλαβείας
 γονυκλινῆ καὶ ἐδαριαίαν
 ἀπονέμω προσκυνή-
 σιν.

Πέχεις δὴ μοι, ΣΕΒΑΣΤΕ' ΔΕ'ΣΠΟ-
 ΓΑ, ἥν περ χάριεν, χάριν ΣΟΥ τε κ' τῶν
 θυεδαπῶν, προῦπος χόμην, Α'ΣΜΑ-
 ΓΟΤΡΑ'ΦΟΝ ΒΙΒΛΙΔΑ, ἱμνοθετήσας
 οἰκεία δαπάνη ἐλδοῖται, τῆς ΘΕΟΠΑΡΘΕΝΟΜΗΤΟ-
 ΡΟΣ.

ΡΟΣ· ἐς δεῦρ' ἔτ' ἐπιδήμῃς τυγχάνοντος· Οὐ μὲν ἔν γε
καθ' ὅτι χρῆν, (πῶς γὰρ καὶ τις εἰκότως ἱμνῆσαι ἰσχύ-
σαι τὴν Ὑπερύμνητον;) ἀλλὰ δῆτα ὡς οἶόν τε, τῇ ΣΗΨ
μέντοιγε νωτὶ ἀνατιθεμένη, πρὸς τῆς ἐμῆς χαμαλότητος,
(καθὰ καὶ γονὰ Τῷ Ζηνί (τὸ τῷ Μύθῳ.) αἱ Ὑψιπέτεια.)
ἀναμίσϋ καλλονῆς ΘΕΟΕΙΚΕΛΩ ὙΠΕΡΟΧΗ καὶ
ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΙ, (καὶ τίνι γάρ ποτε ἄλλῳ ταυτὶ
πλεον κατέλληλα, ὅτι μὴ ΣΟΙ' τε ΑΥΤΩ ΤΩ ΠΑ-
ΝΥ, καὶ τοῖς ὁμοταγέσιν· εἴπερ τοῖς ἀγίοις ἀνέκει καὶ ἱε-
ροῖς, τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἅγια;) ἀνατιθεμένη ΣΟΙ, λέγω, ἡ
παῖσα ὙΜΝΟΓΡΑΦΟΣ ΦΥΛΛΑΣ, ἐκ ἐνὶ τῶν ἐκ ἀ-
ναμφιβαλλομένων· πληρωθεῖσάν τε τὰ ἐλλιπεῖ, καὶ καλλιω-
θεῖσαν τὰ δύσμορφα· καὶ καλλίση, καὶ πληρεσάτη, τοῖς πᾶ-
σιν ὁφθήσεσθαι· Οὐχ ὅτιγε διὰ τὸ τῷ γήρατος σέμνωμα
καὶ παντέβασον· Οὐδὲ γὰρ τὸ πολὺ τῆς προφότητος καὶ σωφ-
σεως· Οὐδὲ αὐτὴν τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν· εἰς ἣν
Θεοιδῶς διαπρέπων, Ἀαρὼν ἄλλος καθάπερ ὥφθης νομο-
θετῶν, καὶ Μωσῆς διεξάγων καὶ ποδηγῶν, ἐν τῇ τῶν Κωδῶ-
νων ἀκραιφνεῖ συμβελῇ· εἰς νομὰς σωτηρίας καὶ ζωηφόρους,
τὸ Θεόθεν ἐμπιστευθέν ΣΟΙ, Πνίκον καὶ χρισεπώνυμον Πό-
μνιον, τῇ Ποιμαντικῇ Ράβδῳ, καὶ πολυοφθαλμῷ ἐπισα-
σίᾳ.

σίᾳ ΣΟΥ· καὶ τοῖς πᾶσιν (Ἀποστολικῶς φράζεν,) ὡς
πάντας γενόμενος, ἵνα τὰς πάντας κερδήσῃς, καὶ τῷ ΧΡΙ-
ΣΤΩ προσαγάγῃς τῷ Κτίσει ΣΟΥ· Καὶ (συνελόντι φά-
ναι,) τῶν μὲν Λύκων, ΔΙΩΚΤΗΣ ΑΤΙΘΑΣΟΣ· τῷ
δὲ Ἀρχιποίμενος, ΟΤΙΣ ΠΡΑΟΤΑΤΟΣ· τῷ δὲ Ποι-
μνί, ΠΟΙΜΗΝ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΟΣ, καὶ ὁ μισθωτοῦ
ἐξωλέσματος· καὶ ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς παναρεβῆς δια-
τελόντος Βαρβαρίας; ὅν τρόπον ἐνὶ τοῖς ὅλοις ἀρίζηλον.
Οὐ, φημι, τῶν τοιῶνδε, καὶ μυρίων ἐτέρων, ὅ· νῦν δὲ
πλέον, τῆς Φιλοσοφίας ἐκείνης, (ὅ· τῆς... ἐν ἣ, τὰ πε-
ριφρήματα τῶν ἔξω γαννύμενα ὑπερπερπερεύεται, ἀλλὰ τῆς
ὄντως·) τῆς Ἀρετῆς (φημι) ἕνεκεν· δι' ἧς κατεκοσμήθη
μᾶλλον τὰ τῆς Γεραρχίας τῆς ΣΗΨ, ἥπερ ἐκόσμησε,
καὶ, μακάριον μακαρίως ΜΑΚΑΡΙΟΥ περὶ, ἀπεφάνθη το-
σύνολον· Ταῦτ' ἄρ' ἔγωγε, ὦ προσκυνητὲ ΚΥΡΙΕ,
ὁ παρασιωπήσομαι πώποτε· κεκράξομαι δὲ πλεον ζεντο-
ρεῖω φωνῇ, καὶ σρογγύλῳ (εἰπὼν) ἐξερεῦξομαι σομα-
τι, ἵνα περ ἂν ὦ, καὶ καθ' ὃν τοι ἐν τοῖς ζῶσιν εἰμι,
ὅτι μάρισα· Εἴης μοι, καὶ τῷ γένει παντί, εὐχός τε
καὶ ἀγλαΐσμα πάμμεγα, Βασιλικοῖς (ἡ λέγεται) ἐπεκτε-
νόμενος Πήχεσιν, ἐν τοῖς προσῆσι τῶν Ἀρετῶν, ΘΕΟ-
ΔΩ·

ΔΩΡΗΤΕ, καὶ ἀπάτης ὑπέρτερος κομιδῇ, ἐπηρεαζέσης
διωάμεως, ἐς ἀπειροπληθεῖς Ἡλίας κυκλοδυνήσεις. καὶ
ὑπὸ τῆς ἀνωθεν ἀσεμφῶς, ξωτηρέμενος Θείας χάριτος.
ΑΜΗΝ.

ΤΗΣ

ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΘΕΟΣΤΗΡΙΚΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΚΛΥ-
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΟΤΗ-
ΤΟΣ.

Θῆλος ὑποκλινέσας
καὶ ἐλαχισος.

ΤΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ.

Ι δέ σοι, ὦ Ἑλλάς περιπόθητος, ὅπῃ εὐ-
γαίνει εἰς φῶς, μέ της Τυπογραφίας τὸ
μέσον, τώρα νεωστὶ καὶ ἡ παρῶσα ἐγ-
κωμιασική Φυλλάδα τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ,
Χρησιμωτάτη καὶ εὐαρκής, διὰ ὅσας, εὐλαβεία τῇ πρός
αὐτήν, προαιρῶνται νὰ ἐπιτελέσων ἱερὰν ἀγρυπνίαν· ἡ,
πρὸ τῆς. ἡ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θείαν ἡμέραν, τῆς πανυ-
περτεβάζου αὐτῆς Μεταστάσεως· ὡς ἂν ὅπῃ, ἐν τῷ τέλει
αὐτῆς, ἐπιφέρει καὶ ἓνα λόγον πανηγυρικόν, διὰ τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν ἀρμοδιώτατον.

Ἡ αἰτία μὲν, ὅπῃ μὲ ἐπαραινέσων, νὰ τὴν σω-
θίσω, νὰ τὴν ἐκδώσω· εἶναι πολλαῖς. μὰ ἡ κυριώτεραις
εἶναι, τέταται ἡ δύω. Ἡ α. διὰ νὰ παύσω (ὡς φιλογενής,) τὰς
πόνους, τῶν ὁμογενῶν μοι ἀντιγραφῶν. τὰ σφάλματα, ὅπῃ
ἤμπορουν νὰ ἀκολυθῶν, ἀπὸ τὸ σιωπηλὸς τῆς ἀντιγραφῆς τῶν
εὐρισκόμενων. (ἀκόλυθον γάρ.) Καὶ σὺν αὐτοῖς, τὰ δι' αὐ-
τὴν, τῶν εὐλαβῶν Χρῶν, χρειαζόμενα ἔξοδα. ἡ β. ἀφορ-
μὴ εἶναι· ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἔτυχον ἐδῶ βιβλία πολλὰ, εἰς τὰ
ὁποῖα εἶδον νὰ εὐρίσκωνται σωθεμένα, διάφορα τρόπων
διατόρων ἀγίων ἐγκώμια· ἐσοχάσθην πῶς δὲν ἤθελεν ἦναι
τόσον ἀνέμερος, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ πολλὰ προσφύεσα-
τον· τὸ νὰ φιλοπονήσω (ἐμὴν γε κατὰ τὸ πρέπον. πῶς
γάρ; αὐτὴ κατὰ τὸ δωατόν μοι.) τὰ παρόντα, πρὸς
δόξαν τῆς ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ. ὅπῃ, διαδιδόμενα, εἰς
ὅλας τὰς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, μὲ τῇ Τύπῃ τὸ λαμ-
πρόν καὶ πλεσιοπάροχον φῶς· ἤθελε δοξάζεται (ἴσως) ἡ
ὑπερ-

ὑπερδεδοξασμένη ΠΑΝΤΑΪΝΑΣΣΑ, ἀπὸ ὅλας, (καθὼς παγκάλως, καὶ ἀπὸ μερικῆς σωκεῖται.) τὸ ὅποιον εἶναι παναληθῶς, τῶν Θεοπρεπέστων Θεοπρεπέστων. Ἐπειδὴ, εἰάν διὰ τὰς ἀγίους τοῦτα σωεῖσθαι, πολὺ περισσότερον ἔπρεπε, διὰ τὴν ὙΠΕΡΑΓΙΑΝ τῶν ἀγίων:

Ἐμεινῆθηκα δέ, εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ ἔργον, τὸ ὕψος ἐκείνο, ἀπαρλλάκτως, τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Σαββάτῃ. Ἐπειδὴ, ὅχι μόνον πρέπει, ἡ Μικαρία ΜΑΡΙΑ αὕτη, νὰ ἔχη ὅλας τὰς δευτέρας τιμὰς, ὅλης ἀπλῶς τῆς Τριτυποσάτης Θεότητος· ὡς Μητέρα, καὶ Νύμφη, καὶ καθαρὸν αὐτῆς Ἐνδιαίτημα· ἀλλὰ, καὶ ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ (παρ' ὀλίγον) ὁρῶνται συμβεβηκότα, εἰς τὴν Θεάν της Κοιμησιν· ὅποσα, δηλονότι, καὶ εἰς τὴν Υἱὸν καὶ Θύ της, τὴν παναγίαν Ταφήν, καὶ Ἀνάστασιν, καὶ Ἀνάληψιν, καθὼς κάλλιπα τὰ ἡξεύρετε.

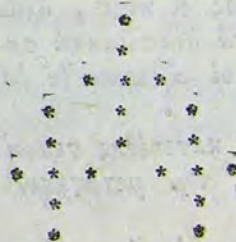
Δεχθῆτε λοιπὸν προθύμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὰς νεοφανῆς τέτης καρπῆς, ὡς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν σπερμάτων σας· καὶ σύγγνωτέ μοι, διὰ τὸ ἅποιον (ἴσως) αὐτῶν καὶ ἀνώριμον. Ἐπειδὴ καὶ, εἰς μὲν τὴν ἐμαυτῇ γεῦσιν, ὡς φίλαυτον φύσει τυγχάνουσιν· εὐρίσκονται ὠριμώτατοι, καὶ παντὸς Μελιτος καὶ Κηρίου γλυκύτεροι. (καθὼς καὶ εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν Πιθήκων πολλὰ ὠρεῖα, τὰ ἐδικὰ των γεννήματα.) ἄλλην δ' ἐν ταῦθα μὴ διεφθαρμένην ἔχῃ εὐρον, ὅπῃ νὰ γευθῇ, καὶ νὰ διακρίνῃ ἀδιαφόρως, τὴν καλὴν, ἢ κακὴν τῶν τοιούτων ποιότητα· καὶ τὴν μὲν, νὰ ἀποπτύσῃ· τὴν δέ, νὰ καταπέψῃ, ὡς ἔπρεπε. τῆς ἑξῆς. δὲν ἡδὲ τινὰ τῶν τοιούτων εἰδήμονα, διὰ νὰ τὰ βασανίσῃ, μέ τῇ νοῦς τὸ Λιθίδιον, καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ Ἀπὸλλων μέ τὸν Λύσιππον ἔκαμναν· Ἐγγύσθε. αὐτῶν. Σεπτεμβρίου ιε.

Εἰκώ-

Εἰκώμια, ἡτοι ἀκολουθία ἱερὰ, εἰς τὴν παναγίαν μεταστάσιν, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, φαλλομένη, τῇ ιε. τῇ Ἀυγούστῃ, ἢ τῇ πρὸ αὐτῆς τῇ αὐτῇ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς κύριος, τροπάρια
Ἦχος
Β'.

Ὁ εὐσχήμων μαθητῶν, χορὸς νῦν Θεὸς ὡς σεμνὴ, τὸ ἄχραντόν σε σῶμα, δακρύοις καθαροῖς, εἰλήσας ὡς ἀρώμασιν, ἐν μνήματι σεπτῷ, κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος μετέσης δέσποινα, δοῦσα παντὶ τῷ Κόσμῳ, τὸ Θεῖον ἔλεος.

A

Δο-

Δόξα.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ζωῆς μήτηρ ἀθάνατε, τότε ὁ Ἀδὴς ἐθαύμασε καὶ κατεπλάγη ἐξάίσιον. ὅτε δὲ ὤφθης μεταξῶσα, εἰς Οὐρανοὺς Μαριάμ, ἐκ τοῦ μνήματος. πᾶσαι αἱ διωάμεις τῶν ἐπερανίων μετὰ δέους ἐκραύγαζον. ζωήφορε μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τοῖς θυηπόλοις μαθηταῖς, Γεθσημανῇ Θεοῦ μητρὸς, κομίζουσι τὸ σκῆνος, ὁ ὕμνος ἐκφωνῶ, ὑπάρχει ἀρμόδιος, Χριστοῦ μητρὶ ἀληθῶς, τῇ μόνῃ Θεόπαιδι. δι' οὗ κραυγάζετε, ἀνάστα ὡδέσποινα, παρέχουσα πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Εἰς Ἡ'χον πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε, δίδασκόν με,
τὰ δικαιώματά σε.

„ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευ.

Η' ζωὴ ἐν Τάφῳ, κατετέθης σεμνὴ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ κατεπλήττοντο, τὴν μετᾶστασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

„ Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρ.

Η' ζωὴ ἐν Τάφῳ, κατετέθης ἀγνὴ νόμῳ φύσεως, ἀλλ' ὠλεσας θάνατον, μεταξῶσα, εἰς ἀθάνατον ζωὴν.

„ Οὐ γὰρ αἱ ἐργαζόμενοι.

Η' ζωὴ τοῦ Κόσμου, πῶς καὶ Τάφῳ οἰκεῖς; πῶς καὶ θάνατον

νατον ὑπέξης ἀθάνατε; τὸν ἀθάνατον γεννήσασα Θεόν;

„ Σὺ ἐντελείω τὰς ἐντολ.

Θεοδόχον σκῆνος, ἐν τῷ Τάφῳ νεκρὸν, καθοράται ἀλλὰ ζῇ, τὴν ζωὴν ἡμῖν, νεκρωθείσιν ἀμαρτίαις χορηγῶν.

„ Οἱ φερον κατευθυνθείσαν.

Θεολόγων Θεόν, δεῦτε ζῆτος σεπτῶς, μαθητῶν τε ἀθροισθέντες κηδεύσατε, σῶμα Θεόν τῆς Θεᾶς μητρὸς.

„ Τότε ἐμὴ αἰσχυνθῶ.

Θεᾶ ὄντως πέλει, πᾶντα κόρη τᾶς σα, σύλληψίς τε σὺν γεννήσει καὶ κοίμησις, καὶ μετᾶστασις ἐκ' Γῆς εἰς Οὐρανόν.

„ Εἰσομολογήσομαί σοι.

Γησοῦς μητέρα, φυσικὴν καὶ ἡμῶν, κατὰ χάριν, σὲ γινώσκει καὶ σύμπασα, κτίσις μόνην, καὶ γεραίρει ἐνσεβῶς.

„ Τὰ δικαιώματά σε φυλάξω.

Γησοῦν γλυκύν μοι, καὶ σωτήριον φῶς, ἡ κυήσασα πῶς Τάφῳ νῦν κέκρυφται, παναγία με, εἰπέ παρακαλῶ;

„ Εἴ τι καπορθώσῃ νεώτερος.

Γησοῦν με Τάφος, συγκαλύπτει ξενός, διαδράναι πῶς ἐγώ τῆτο φράσόν μοι, ἐξισχίσω; μὴ ἀπόρει μαὶ λοιπόν.

„ Εἴ τι

„ Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτη.

Καὶ ἐν Τάφῳ ἔδυσ, καὶ μετέσης σεμνὴ, Τριημέρως
καὶ παρέσης γηθόσιως, ὡς Βασίλισσα Θεῶν ἐκ δεξιῶν.

„ Εν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυφα.

Κἂν ἐνθάπῃ Τάφῳ, καὶ νεκρὰ καθορᾷ, λόγῳ φύσεως
θνητῆς ζωοπάροχε, ἔκ ἐκείνου σε τὸ πνεῦμα προσμολεῖ.

„ Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδασ.

Κἀλλὰ σὺ ἀπάσας, ὑπερῆλθες βρωτῶν, κόρας ὥσπερ
Θεὸν ἄσπασα πρόσφησε, νῦν δ' ἀνείδεο, ὑπάρχεις Μαριὰμ.

„ Εν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα.

Λύεις τὴν κατάραν, τὴν τῆς Εὐας νυνί, νεκρωθεῖσα
εὐλογίας πρωταίτιε, νῆα Εὐα καὶ θεθεῖσα ὑπὸ Γῆν.

„ Εν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σε.

Λόγοις ἐγκωμίων, θεῶν ὄντως σεμνὴ, λόγῳ Θεῶν ὡ τρο-
φεῖ Θεοείκελε, ἐκθειάζει Θεολόγων ὁ ἔσμός.

„ Εν ταῖς ἐντολαῖς σε ἀδολε.

Λίαν δὲ τὸ σκῆυος, ἐκλογῆς τὸ σεπτὸν, προσπεσὼν τῇς
παναχράντοις σε ἵχνησι, δακρυρρόως χαῖρε, παῦλός σε
βρῶν.

„ Εν τοῖς δικαίωμασί σε μελ.

Με-

Μεγαλύνομέν σε, τὴν μητέρα Θεῶν, καὶ τιμῶμεν τὴν
ταφὴν σε τὴν πάντιμον, τὴν τιμήσασαν τὴν φύσιν τῶν
βρωτῶν.

„ Ἀνταπόδωσ τῷ δέλω σε, ζῆσόν με.

Μέτρας ὑπερέβης, καὶ τὰς ὁδὸς σεμνὴ, τὰς τῆς φύ-
σεως καὶ νῦν ἐκ τῆς Μνήματος, μετεσάθης ὑπὲρ φύσιν Μα-
ριάμ.

„ Ἀποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου.

Μετὰ τῆς υἱᾶς σε, βασιλεύεις ἀγνὴ, ὡς τῆς κτίσεως
ἀπάσης βασίλισσα, μετασᾶσα ἀπὸ Γῆς εἰς Οὐρανούς.

„ Πάριχος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ Γῇ.

Νοεραὶ σε τάξεις, ἡπλωμένην νεκρὰν, καθορᾶσι ζω-
οπάροχε ἐφριπτον, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι σεπτῶς.

„ Εὔπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τῇ ἐπι.

Νεκρωθεῖσαν παλαιοί, Εὐαν φθόνῳ δεινῶς, ἐπανάγεις
πρὸς ζωὴν τὴν νεκρώσει σε, νῆα Εὐα κόρη μήτηρ Μαριὰμ.

„ Εὔπετίμησας ὑπερηφάνοις.

Νεκρωθεῖσα πάντας, σὺ ζωῆς καὶ ἐν Γῇ, τὰς Γῆινες
Οὐρανίους ἐποίησας, παναγία μου ταφῆσα ἀψευδῶς.

„ Περίελε ἀπ' ἐμὲ ὄνειδος καὶ.

Πῆνον ὄντως θαῦμα, καθορᾶται τῇ σῇ, ἀναβάσει εἰς τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον, Εὐλαϊῶνος προσκυήσεις Εὐλαϊῶν.

Β

„ Καὶ

„ Καί γάρ ἐκάθισαν ἀρχοντες.

Η Ενωθέσαν φύσιν, γηγενῶν ἐκ Θεῷ, παραβάσει τῇ ἀρχαίᾳ μητρόθει, ὡκειώσω τῇ κυήσει σε αὐτῷ.

„ Καί γάρ τὰ μαρτύριά σε μελ.

Η ὕλον Παραδείσου, τῆς γενναρχαῆς θνητῆς, τὸ δὲ ξύλον ἀθανάτης ἀνέδειξε, σὲ Παράδεισε υἱὸς ὁ τῷ Θεῷ.

„ Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ.

Ο Δεσπότης πάντων, καθοράθη νεκρὸς, τί δαί ξένον εἰ καὶ μήτηρ παντ' ἄνασσα, τέττε φαίνεται ἐν Μνήματι νεκρά;

„ Ταῖς ὁδὸς μου ἐξήγαγαι.

Ο τὴν Γῆν κατέχειν, ἐπαρθεῖς νῦν σαταῖν, Γῆς εἰς πέταυρον ἐμπεπτῶκε τέλειον, μεταστάσης σε ἐκ Γῆς εἰς Οὐρανόν.

„ Οἶδόν δικαιωμάτων σε σωέτις.

Ο ὥραϊος κῆπος, τῆς Ἐδέμ ἀζεμφῶς, σὲ τὸ σκῆνος κατατέρπει τὸ ἄγον, τὸ δὲ πνεῦμα ἐπευφραίνει Οὐρανός.

„ Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ με ἀπὸ αἰ.

Π ὥς, ἡ πόιον ὕμνον, ἐπιτάφιον νῦν, ἐξερευζομαι ἐβόα σὺν δαΐκρυσιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων σὴ ταφῇ;

„ Οἶδόν ἀδικίας ἀπόζησον.

πῶς

Π ὥς, ὡ φῶς τῷ Κόσμῳ, νοητὸν γοεῶς, οἱ λογαῖδες Θεολόγων ἀνέκραζον, ὑπὸ μῦθον τῷ Ταφῇ νῦν οἰκίᾳ!

„ Οἶδόν ἀληθείας ἡρετισάμην.

Π ροσκινῶ τὴν γένναν, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σὺν εἰσόδῳ τὴν κοίμησιν, ἐκθειάζω τὴν μεταστάσιν τὴν σὴν.

„ Ἐκολλήθη ταῖς μαρτυρίαις.

Ρ ῆξατε τὰ ὄρη, εὐφροσύνης ὡδαῖς, οἱ βουνοὶ δὲ ὡς ἀρνία χορεύσατε, τῇ κηδείᾳ τῆς πανάγνης μουσικῶς.

„ Οἶδόν ἐντολῶν σε ἔδραμον.

Ρ ῆσεις θυηπόλων, ἐπὶ σὲ ἀληθῶς, ἐπληρώθησαν ἀπάντων δὲ μάλις, αἱ γραφεῖσαι τῷ καλῶν τῷ Δαβὶδ.

„ Νομοθέτησόν με καὶ τὴν ὁδόν.

Ρ ῆμα γὰρ ἐκεῖνο, ἱερὸν ὃ φῆσιν, ἐκπληρῆται ὅτι μάλις σήμερον, ἐν ὡδαῖς τῶν ἱερῶν Ἀναβαθμῶν.

„ Σωέτισόν με καὶ ἐξερευνη.

Σ ὑ τεθεῖσα Τάφῳ, ἐκ τῷ Ταφῇ ἡμᾶς, ἐγερθεῖς τῆς ἀμαρτίας ὡ δέσποινα, μεσιτέα μητρικὴ σε πρὸς Θεόν.

„ Οδηγήσόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν.

Σ ῶμα ζωηφόρον, σῶμα ὄντως σεπτόν, σῶμα Θεόν τὸ Θεὸν σωματῶσάν σε, πῶς κηδέυσωμεν ἐβόων μαθηταί;

„ Κλί-

„ Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ.

Σὲ παρηγορίαν, ὦ παρθέने ἐγὼ, εἶχον Πᾶυλος δακρυ-
ρῶως ἐκράυγαζε, νῦν δὲ πῶς σε καθυπόισω χωρισμόν;

„ Ἀπόσρεφον τῆς ὀφθαλμῶν μου.

Τᾶς τῶν ἀγγέλων, μαθητῶν οἱ χοροὶ, ἐπιτύμβια συμ-
φάλλασιν ᾄσματα, σοὶ βασίλισσα τῇ Πόλει καὶ τῇς Γῆς.

„ Στήσον τῷ δούλῳ σου τό λόγιον.

Τῆς ζωῆς τὴν Πέτραν, τὴν κυήσασαν πῶς, πέτρα Τά-
φος σε καλύψει ἐκπλήττομαι, ἀπειράνδρως παναγία μου
Θεόν!

„ Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου.

Τὶ πλανᾷς πλάνοι, Ἰεδαίων υἱοί; τί περιᾶσθε περι-
τρέψαι τὸν σκίμποδα; κενὰ ὄντως μελετᾶτε φθονεροί.

„ Ἰδὲ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολὰς σου.

Υπὸ Γῆν ἐκρύβης, ὦ Σελήνη λαμπρά, καὶ νυκτὶ τῇ τῇ
θανάτῳ κεκάλυψαι, ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον ἀγνή.

„ Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου.

Υπὸ Γῆν τεθεῖσα, ἐπανάγεις ἡμᾶς, ἀπὸ Γῆς εἰς Οὐ-
ρανὸς κατοικίεσσά, αἰωνίως τῶν δικαίων ἐν σκηνῇς.

„ Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς.

Υ' περ-

Υπερτέρα νόων, Οὐρανίων σεμνῇ, ὡς υπάρχεσα καὶ πα-
σης τῆς κτίσεως, ἅπαν γένος σὺν αὐτοῖς σε προσκυνᾷ.

„ Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τῆς δόμῃ.

Φθονεργεῖ ἀλάστορ, καὶ λαὸς φονεργεῖ Ἰεδαίων τί ἀπλοῖς
μιαυφόνες σε, χεῖρας σὺδην τῆς πανάγνης τῇ σοφῇ;

„ Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου.

Φύγε πλάνε, φύγε, συκοφάντα καὶ γὰρ, ἀσχιωθήσῃ με-
ταστάσης ὃ ἔπαθες, ἀναστάντος καὶ ἐκ Ταφου τῇ χρεῖ.

„ Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ.

Φόβῳ πᾶσα κτίσις, ἠπλωμένην νεκρᾶν, σὲ σιωεῖτο
ὀρώσα νεκρόζωε, τὴν γεννήσασιν ἀπάντων τὴν ζωὴν.

„ Καὶ ἐλάλην ἐν τοῖς μαρτυρίοις.

Χαῖρέ σοι ὁ Πᾶυλος, μήτηρ λέγων ζωῆς, καὶ κηρύγ-
ματος ἐμῷ ἢ ὑπόθεσις, σὲ ἠσπάζετο καὶ ἔκλαιε πικρῶς.

„ Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς.

Χήραι ὥσπερ τότε, χιτωνίσκας τῆς σᾶς, ἐχαρίζετο
νῦν ἡμῖν χάρισον, τὴν σὴν χάριν χαριτώνυμε ἀδρῶς.

„ Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου.

Χεῖράς σου παρθέने, τὰς Θεὸν ἀληθῶς, βαστάσας
Οὐρανόθεν νῦν ἔκτεινον, ἐπευλόγησον ἀγίασον ἡμᾶς.

.C

„ Καὶ

„ Καὶ ἡδολέσχεν ἐν ταῖς .

Ψέγας ἐν τῷ σκότῳ, τὴν Ἡλίσ αὐγὴν, μουσικῇ ὡς
θυηποὶ σκεπάζετε; μέγα θαῦμα, καὶ παραδόξον ὁμῶς.

„ Μνησθήτι τῶν λόγων σου.

Ψάλλε σκίρτα κρῶσε, σὴν Κιννύραν Δαβίδ, ἡ βασι-
λισσα παρέστη διάχρυσος, καὶ ἐκάθισε Θεὸς ἐκ δεξιῶν.

„ Αὕτη με παρεκάλεσεν.

Ψήφω τῷ υἱῷ σου, εἰς τὰς χάρας αὐτῆς, Θεὸν ἴης πνεύ-
μα μὲν, τὸ δὲ σκηνὸς σου, νυνὶ Τάφῳ παραδίδως Μα-
ριάμ.

„ Ὑπερήφανοι παρηγόμην.

Ω φωτὸς λυχνία, τῇ ἀδύτῃ σεμνῇ, καὶ μεγάλου πῶς ὁ
τύμβος κατέκρυφεν, ὁ σμικρὸς σε ἱεράς Γεθσημανῇ!

„ Εἰμνήσθην τὸν κριμάτων.

Ω Ἡλίσ δίσκε, νοητῇ ὡς λαμπρὰ, καὶ ὀλόφωτε Σελήνῃ
ἀνάτειλλον, ἐκ τῆς Τάφης ὡς ὀρίζοντος εὐθύς.

„ Αἰθυμία κατέσχε με.

Ω θαυματῶν ξένων! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, ἀναβλύσκει
πῶς Τάφῳ καλύπτεται, καὶ κηδεύεται χειρὶ τῶν μαθητῶν!

„ Φαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώμα.

Αληθὴς καὶ πόλις, καὶ τῆς Γῆς βασιλεῖς, καὶ Θεὸς πατὴρ
υἱὸς ἀειπαρθένος, πέλεις μήτηρ ἦν καὶ Τάφῳ νῦν οἰκῆς.

„ Εἰμνήσθην ἐν νυκτὶ τῆς ὄν.

Αδὸς μὲν κευθμῶνας, ὁ υἱὸς σου τοπρίν, ἐρημῶι Τάφῳ
ταρεῖς τῇ ταφῇ σου δὲ, μύλας τέττε κομιδῇ νῦν Ἐκφύζοις.

„ Αὕτη ἐγεννήθη μοι ὅτι τὰ δι.

Αποσόλων δῆμος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ τὸ πᾶν τὸ
ἱερόν σου ἐπέφεγον, τότε σκηνός, κόρη φόβῳ σὺν πολλῶ.

„ Μερὶς με εἰ κύριε, εἶπα τῆς.

Βάτον ζάμνον τόμον, τράπεζαν κιβωτὸν, ὄρος κλί-
μακα λυχνίαν σε γέφυραν, πόκον κλίνην πύλην ἀμπελον
πηγὴν.

Εἰδεήθην τῆς προσώπου σου.

Βίβλον θρόνον ζάβδον, κόχλον κρῖνον σκηνήν, ὄρθρον
κῆπον καὶ νεφέλην λαβιδά τε, ἱλαστήριον καὶ ἄρεαν ἀγνῇ.

„ Διελογισάμην τὰς ὁδὰς σου.

Βίβλοι θεηγόνων, προφητῶν προφανῶς, προδιέγραψαν
ἡμᾶς δὲ κηρύττομεν, θεοτόκον καὶ παρθένον ἀψευδῇ.

„ Ἡτιμάσθην, καὶ ἐκ ἐταράχθην, τῆς φυλά-
ξασθαι τὰς ἐν.

Γενεαί σε πᾶσιν, ὡς προέφης πισῶς, μακαρίζουσιν ἀνδρῶ-
πων πάναμωμε, μεταστᾶσαν ὑπὲρ φύσιν ἀφευδῶς.

„ Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπ.

Γαβριήλ Ἀγγέλων, πρωτοστᾶτα εἶπέ, τί σημαίνει σε
τό θάλλος τῷ Φόινικας; καὶ τί ἄλλο, νίκην λῶσε ὅτι μή;

„ Μεσονύκτιον ἐξεγείρομην.

Γῆς γὰρ καὶ τῷ Πόλε, παλαιῷ πτερινισῷ, ἡ Κυρία με
νενίκηκε φάλαγγας, καὶ τὸν ἵπνον τὸν γλυκύν ὑπνῇ νυκί.

„ Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ἐξοδὶς ὡδᾶς, τῇ τῆς κτίσεως
Ἀνάσσει προσοίσωμεν, σὺν Ἀγγέλοις Μαριὰμ πανευλα-
βῶς.

„ Τῷ ἐλέες σε κύριε πλήρης.

Δόλω τῷ βελίῳ, Εὐα θνήσκει ποτε, ἀλλ' ἡ νέα Εὐα
νῦν ἐξανίστησι, Τάυτην θνήξασα τῶντι παγγενῇ.

„ χρησότητα ἐποίησας μετ.

Δακρυρρόους θρήνης, τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς, θιασῶται ἱε-
ροὶ τί προσάδετε; ζῇ ἀνέστη, μετεστάθη ἀπὸ Γῆς.

„ χρησότητα καὶ παιδείαν καὶ.

Εκ φθορᾶς ἀνέβης, εἰς ἀφθάρτους σκηναίς, κατοικεῖν ὡς
πρό-

πρὸ τῷ τόκῳ πανάφθορος, μετὰ τόκον καὶ ἐν τόκῳ ἀφευδῶς.

„ Πρὸ τῷ με ταπεινωθῆναι ἐγώ.

Εκλονεῖτο πᾶσα, κτίσις μήτερ Θεῷ, καθορῶσά σε νεκρᾶν
τὴν γεννήσασαν, τῷ θανάτῳ Γησὺν τὸν νεκρωτῆν.

„ Χρησός εἰ σύ Κύριε, καὶ ἐν.

Εν μητρᾷσι κόρη, ἐν παρθένοις ἀγνή, παιδοτόκος ἀλ-
λ' ἀπείρανδρος πέφνης, ἀειπαρθένος. βαβαί! τῶν ὄψεων!

„ Ἐπληθύθη ἐπ' ἐμέ ἀδ.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, καὶ ζωῆς ἀληθῶς, νεκρωθέντας
ζωηρόν θανάτῳ σε, συμβεβίηκα τῷ Ἀλάστορος βίῳ.

„ Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρ.

Ζάλης σιωπῆς, ὑμνητάς σε δεινῶς, καὶ κακώσεως παν-
τοίας ἀπάλλαξον, πολεμήτορος παντάνασσα ἡμᾶς.

„ Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσας.

Ζώωσον ἡ μήτηρ, τῆς ζωῆς τὸν δεινοῖς, ἀμαρτήμασι
νεκρὸν με γινόμενον, τῷ θανάτῳ σε ἀθάλατε ζωῇ.

„ Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τῷ σώματι.

Ηρῆς δὴ εἰς ὕψος, Ὀυρανῶν Ὀυρανῶν, Ὀυρανῶν
ὑψηλοτέρα μητρόθεε, μὴ δὴ λείπης ἐποπτέυσαι ἡμᾶς.

D

„ Δο-

„ Δόξα .

Η λιε Η'λίων, Πάτερ Λόγε κ' ζών, Πνεῦμα Θεόν ἢ
μονάς ἢ Τρισάκτινος, κ' Θεότης σῶσον ἅπαντας ἡμᾶς.

„ Καί νῦν.

Ης μετέχεις δόξης, κ' ἀλήκτη χαρᾶς, μετασχεῖν πᾶν-
της ταφὴν καταξίωσον, ἀνυμνῶντας τὴν ἀγίαν σε ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ὁ πρῶτος χορὸς
τὸ πρῶτον. Ἡζὼν ἔν
Τάφῳ.

Εἴτα σιωπητὴ
μικρά, κ' ἐκφώνησις.
„ Ὅτι ἐυλόγηταί σε τὸ ὄνο-
μα, κ' δεδόξασαί σε.
κ' θυμιάσας
ἄρχεται τῆς
Β'. ζῴσε-
ως.

Στάσις Β'. ἄρχεται δὲ ὁ ἀρισερός
χορὸς, τῷ τροπ.
ἐκ' γ'.

Αξιὸν ἔστι, μεγαλύνειν σε παρθενομῆτορ, τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερυβίμ, κ' ἐνδοξοτέραν τῶν Σεραφίμ.

„ Αἱ χαῖρές σε ἐποίησάν με.

Αξιὸν ἔστι, τὸ δοξάζειν σε Θεοκυῆτορ, κ' τὴν σὴν γε-
ραί-

ραίρειν, μετάσταιν, ὡς βασίλισσιν τῇ Πόλει κ' τῇς Γῆς.

„ Οἱ φοβέμενοί σε ὀφονταί με.

Βάτον ἐν Σινᾷ, προκατεῖδε πάλαι σε Θεόπτῃς, ἀφλε-
κτον τοσύνολον μένσας, μέγα θαῦμα κ' ξενήκεσον ὁμῶ.

„ Εἴγνω Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη.

Βαίνεις ἀπὸ Γῆς, εἰς πορείαν Οὐρανῶ παρθένη, Οὐρανῶ
ὑπάτη κ' σύμπαντος, ἀλλὰ πάλιν ἐποπτεύοις κ' τὴν Γῆν.

„ Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός.

Γλευκος Μαριάμ, τὸ γλυκύτατον ἢ τετοκεῖα, πῶς
πικρὸν θανάτη ποτήριον, πίνεις κόρη; φρίξον ἐκζητὴ τὸ
πᾶν!

„ Εἰθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμ.

Γένος τὸ βροτῶν, ἐναμβρύνεται παρθενομῆτορ, κ'
σκικρᾷ τῇ θείᾳ ἀνόδῳ σε, παρρησίαν ἔχον πλείω πρὸς
Θεόν.

„ Αἰσχωθήτωσιν ὑπερήφανοι.

Δέδια ἀγνή, ἐξοδίας σοι ὡδᾶς ὑψίνειν, πάντα κεκτη-
μένος παμβέβηλα, ὅμως δέξαι τὸ ψελλίζειν εὐμενῶς.

„ Εἰςρεφάτωσάν με οἱ φα.

Δύνεις ὑπὸ Γῆν, ὡ? ὀλόφωτε Σελήνῃ σύγῃ, ἢ δικαιο-
σύνης τὸν Η'λιον, ἀνατέλλασα ἐν Κόσμῳ τὸν Χριστόν.
„ Γε-

„ Γενθήτω ἡ καρδιά μου.

Εδου ὑπὸ Γῆς, τὸ ἀνέσπερον Ἡλίου φάος, ὁ υἱὸς ἐμὸς
ὁ γλυκύτατος, ὅπως ὥσπερ δύνω ἔγωγε ἐγώ.

„ Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σε.

Εκλαιον πικρῶς, ἡ λογὰς τῶν Ἀποστόλων τότε, ὅτε ἐν
τῷ Τάφῳ ἐώρακεν, ἠπλωμένην σε ὡς μήτηρ τῆς ζωῆς.

„ Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου.

Ζῆς Γεθσημανῆ, καὶ ἐν Τάφῳ κατετέθης ὄντως, τὴν
ἀγῆρω κόρη ἀείζωε, ζωοδόχε Θεοδόχε Μαριάμ.

„ Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκός.

Ζάβει ἀγνή, Θεοέκελε ἀγιωτάτη, ἵε μυριῶνυμε ἀνάσσα,
βασιλεύσασα ὁμῶς τῷ σῶ ὑἱῷ.

„ Πόσαι εἰσιν αἱ ἡμέραι.

Ηλιος ὁμῶς, περιβάλλεσθον καὶ ἡ Σελήνη, τὸ μελεμβα-
φές νῦν ἱμάτιον, καὶ ἀπόρησον καὶ ἔκρηθι τὸ πᾶν.

„ Πότε ποιήσεις μοι ἐκ' τῶν.

Ηδὴ ἔδου γὰρ, ἡ χρυσάκτινος Σελήνη Τάφῳ, τῷ παν-
τός ἀνέσπερον Ἡλίον, ἀνατείλλασα Χριστὸν ἢ Μαριάμ.

„ Διηγῆσαντό μοι παῖδες.

ἸΘῆ-

Θρῆνον ἱερὸν, δεῦτε ἄσωμεν πρὸς θανέση, ὡς αἱ μυρο-
φόροι γυναικες πρὶν, τῷ Χριστῷ καὶ νῦν τῇ μητρὶ αὐτῇ.

„ Παραβραχὺ συνετέλεσάν με.

Θρόνε τῷ Θεῷ, Ἡλιόμορφε πασὰς Κυρίε, πόλις δωδε-
κάτειχε πάγχρυσε, Στάμνος Μάννα προσκυνῶν σε πιστῶς.

„ Κατὰ τὸ ἔλεός, σε ζῆσόν με.

Ιρις ἱερὰ, τί μηνύεις Κόσμῳ ἀναβῆσαι, Οὐρανῷ καμμά-
ραν τί ἄλλο γὰρ, εἰμὴ, Παύλαν νοητῇ Κατακλυσμῇ;

„ Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σε.

Ινα σε πιστοὶ, ζωοδόχον μνημα προσκυνῶμεν, τέθαπται
ἐν σοὶ πάντων ἡ ζωὴ, ἡ φυσίζων γεννήσασα Θεόν.

„ Ἐθεμελίωσας τὴν Γῆν καὶ δια.

Κόλπες μητρικῆς, ὑπανοίξασα νῦν Οὐρανόθεν, δε-
ξαι τὰς αἰτήσεις τῶν δέλων σε, καὶ προσάγαγε σεμνὴ τῷ
σῶ Υἱῷ.

„ Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα.

Κόλπες πατρικῆς, ὁ υἱὸς σε μὴ λιπὼν παρθένη, ἐν
τοῖς σοῖς ἀγνῇ ἀνεπάυστα, σὰρξ γενόμενος ἀτρέπτως αἰ-
ῶνως.

„ Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγονον καλύπτει Λίθον, ὅπως
τοῦ

τὸ ἀλάζευτον φῦσάν σε, ὡς τις εἶδε τὸν Χριστὸν ὦ Μα-
ριάμ.

„ Εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐπιλά.

Λίσσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων φῶς ἀγνή τῆ Κό-
σμη, τὸ ἀληθινὸν ἢ ἀυγάσασα, τὸν Χριστὸν με ὦ χρυσοῦ
Ἀνατολή.

„ Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με.

Μύρων ἀπορῶ, ἀρετῶν προσφέρειν τῇ Σορῶ σε, ἐγῶ γε
ὦ θεὸν Ἀλάβασσον, θεῖα Μύρα δεκτικὸν χορηγικόν.

„ Εἰμέ ὑπέμειναν ἁμαρτω.

Μόνων δὲ μελλῶν, ὀλιγίσων, εὐπορῶ ὁ πένης, καὶ
ἐδαμινῶν ἀπερ δέχοιο, ὡς τῆς χήρας ὁ Υἱὸς σε τὰ λεπτὰ.

„ Πάσης σιωτελείας εἶδον πέρας.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, κτίσις πᾶσα βλέπεσα παρθένε, ταῦ-
τά σοι πικρῶς προσφθίγγετο, μὴ χρονίσῃς ἢ ζωὴ ἐν τοῖς
νεκροῖς.

„ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σε.

Νᾶμα γλυκασμῶ, ζωῆς ῥῆθρον πῶς πικρὸς θανάτου,
πέπωκέ σε λάρυγγ παρθένε με; ἀλλ' εἰς Εἴμετον τραπήσε-
ται αὐτῷ.

„ Υἱὲρ τὰς ἐχθρὰς με, ἐσόφ.

Εένον καὶ φρικτὸν! πῶς Νεφέλαι κῆραι τῶν σωμάτων,
τότε τὰ βαρύντατα ἔφερον, ὥσπερ Νῆες ἐν θαλάσῃ μαθη-
τῶν;

„ Υἱὲρ

„ Υἱὲρ πάντας τὰς διδάσκοντ.

Εύλου τῆ καρπῶ, ἢ προμήτωρ θνήσκει γευσαιμένη, τὸ
δ' ἐκ' σὲ ἀνθίσαν ἐζώωσε, ταύτην θάλλος, ὦ Παράδεισε
τερπνέ.

„ Υἱὲρ πρεσβυτέρους συῆκα.

Οφίς τοῖς Ὠσίν, τοῖς τῆς Εὐας ψυθρίσας πάλαι, Πα-
ραδείσε ἐδείξεν ἀποικόν, σῶ δὲ τόκῳ ἐσωκίσθη παγγενή.

„ Εἰν πάτης ὁδὲ πονηρᾶς.

Ορος νοητὸν, ἐξ ἧ λίθος ἀπετμήθη ἀνευ, χειρῶν ἀν-
θρωπίνων ἀπείρανδρε, εἶδὲ σέ τις ὁ σωτρίφας τὸν Σα-
τᾶν.

„ Ἀπὸ τῶν κριμάτων σε ἐξέ.

Πλάκα δὲ ἀγνή, ἄλλος γραμμασίην ἐγγεγραμμένην,
τῷ θεῷ δακτύλῳ ἐώρακεν, ἄλλος Πόκον, ἄλλος θεῖαν
Κιβωτόν.

„ Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί με.

Πύλην ἄλλος δὲ, Μανναδόχον Στάμνον πάλιν ἄλλος,
ἕτερος Λυχνίαν ἐπτάφωτον, μέσον ἔχουσιν Λαμπάδιον
Χριστόν.

„ Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σε συνῆκα.

Ράβδον θ' ἱερὰν, σὲ βλαψήσασαν κατεῖδεν ἄλλος, τὸν
Χριστὸν Μαρία ἀπείρανδρε, τίς δὲ ἔτος; ὁ Προφήτης
Ἀαρών.

„ Λύχνος τοῖς ποσὶ με ὁ νόμος σε. ρ'δ.

Ρόδον τὸ τερπνόν, καὶ ἀμάραντον Ρόδῃ τιμία, ὡς Ρόδωνιάς τῆς κοιλίας σε, σὺ ἐξήνησας εὐδωκίως Μαριάμ.

„ Ὡμοσα, καὶ ἐξήσυχ τῷ φυλάσσασθαι.

Στόμα ἱερὸν, Στόμα ἔμπλεον Σοφίας Θείας, Στόμα τί σιγῆς τὸ γλυκύτατον; μὴ δὴ σύγε. παρακάλεσον ἡμᾶς.

„ Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα.

Στέναξον ὦ Γῆ, Οὐρανὲ πικρότατα νῦν κλαῦσον, σκέπασον τὸ φῶς τῶν φωσῆρων σε, ἀνεβῶν γοερῶς οἱ μαθηταί.

„ Τὰ ἐκείνα, τῷ σώματός μου.

Τρεῖς ἱεραρχῶν, Ἱερόθεος σὺν Τιμοθέῳ, καὶ Διονυσίῳ ἐκήδευον, θρηνηδὸν σε, καὶ λογάδες φοιτητῶν.

„ Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σε.

Τότε καὶ φωνῶν, ὁ Ἀῆρ κατεπληρῆτο ὅλος, τῶν ὑπερκοσμίων δυνάμεων, αἱ ἀνύμνουν τὴν ἀγίαν σε ταφήν.

„ Ἐθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα.

Υπνωσας μικρὸν, τὸν φυσίζων ἐν ὕπνοις κόρη, ζωαρχοκοπάτη βασίλεια, ἀλλ' ἀνέστης ὡς ὁ Τάφος ἐκβοᾷ.

„ Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σε.

Υμνον θρηνηδῶς, μαθηταὶ σὺν θεοῖς ἱεράρχαις, τῇ
Θεῷ

Θεῷ μητρὶ τότε ἔφερον, ὕμναι δὲ σὺν τέτοις καὶ Σεραφίμ.

„ Ἐκλινὰ τὴν καρδίαν μου.

Φίλοι τῷ ἐμῷ, μαθηταὶ Υἱῷ Θεῷ καὶ Λόγῳ, πένθος τὴν καρδίαν μου ἐργάζεσθε; μὴ ὡς τέκνα μου ὑμᾶς παρακαλῶ.

„ Παρανόμους ἐμίσησα καὶ.

Φοῖνικος θαλλὸς, νίκης κλάδος σύμβολον Ἀγγέλε, σοὶ διὰ χειρὸς προσκομίζεται, νικητρία ἔση πάντων τῶν παθῶν.

„ Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Χεῖλη ἱερὰ, καὶ τὰ ὄμματα πῶς μύσω Κόρη, πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδέυσω σε! φρίττω Παῦλος ἀνεβόα σὺν κλαυθμῷ.

„ Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ πονηρ.

Χεῖράς σε σεμνή, αἷς ἐβάσασας τὸν πάντων κτίστην, ἄρρον πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἁπαντίας, καὶ εὐλόγησον ὑμνῶντάς σε ἡμᾶς.

„ Ἀντιλαβὲ μου κατὰ τὸ λόγιόν σε.

Ψάυσαντας σορεῖ, τῆς ὀχίας σε τιφλοῖς ἐν τάχει, καὶ ἀποστρέψας τῶν χειρῶν αὐτὰς, μεταγνῶντας δ' ἰατρείας παρρυθῆς.

„ Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι.

Ψάλλων ψαλμῶδός, ψαλμικώτατα προσεπεφώνει, εἰς ἀνάππασίν σε εὐαίσθη, σὺ ὦ Κύριε καὶ σὸ ἦ Κιβωτός.
F
„ Ἰξ-

„ Ἐξεδένωσας πάντας τὰς ἀποσ.

Ω! φρίξον τὸ πᾶν! ἡ πρό τόκῃ γὰρ καὶ μετὰ τόκον,
καὶ ἐν τόκῳ ἔσα πανάρθορος, πῶς θανάτε νῦν ὑποίκει τῇ
φθορᾷ!

„ Παραβάνοντας ἐλογισάμην.

Ω ἰῆ ἰῆ! τῆς ἀπέρας τερπολῆς Παρθένε, Γῇ καὶ Οὐρα-
νοὶ ἡς πεπλήρονται, σὲ βαινέσης, ἀπὸ Γῆς εἰς Οὐρανὸς!

„ Κατήλυσον ἐκ τῆ φόβου.

Νόμον ὁ Μωσῆ, δὲς ἐν Ὁρεῖ τῷ Σινᾷ, τοπάλαι, σάρ-
κα ὑπὸ σὲ προσελάβετο, ἀπειράνδρως καὶ τῷ νόμῳ πει-
θαρχεῖ.

„ Ἐποίησα κρίμα καὶ δι.

Εἰς δέξιόν, διαχρύσω περιβεβλημένη ἐμπεπικιλμέ-
νη πανάμωμε, ἐκ' θεῶ σε ψαλμικῶς ἱματισμῷ.

„ Ἐκδέξαι τὸν δῆλόν σε.

Ὁρος ἀρετῆς, ἀγιότητος καὶ παρθενίας, περιεκτικώτα-
τος πέφηνας, ὦ Παρθένε Παναγία ἀψευδῶς.

„ Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον.

Φεῦ! βαβαί! ἰῆ, καὶ ἀβάχαι! τί τὸ μέγα τῆτο, καὶ
παραδοξότατον θέαμα! καὶ σύ θνήσκεις ζωῆς μήτηρ Μα-
ριάμ;

„ Ποίησον μετὰ τῆ δόξα σε.

Υ"περ-

Υπερθεν Υἱός, ὑψαπλώσας σὲ παλάμῃς Κόρη, χάριεν
τὸ θεῖον ἐδέξατο, καὶ ἐφίλησε σὲ Πνεῦμα νοερώς.

„ Δεῖλός σε εἰμι ἐγὼ, σωέτισον.

Τίμιος θεῶ, ἐναντίον θανάτου ὁσίων, τῶν αὐτῶ ἐς
τιμιώτατος, ὃ ἐν πάντων σε, ὡς ψάλλει ὁ Δαβὶδ.

„ Καυρὸς τῆ ποιήσῃ τῷ Κυρίῳ.

Ὅταν πᾶσαν Γῆν, κρίνων ἔλθῃ ὁ Υἱός σε Κόρη, ἀπο-
δώσῃ πᾶσι τὰ πρέποντα, τότε Δέσποινα μεσίτης μοι γενεῖ.

„ Διὰ τῆτο ἡγάπησα τὰς ἐν.

Υἱὸν καὶ γὰρ, κατεργύψω τῆς ἀφθαρσίας, καὶ εἰμι νυμ-
φῶνος ἀνάξιος, καὶ εἰς ὕμα βληθήσομαι λοιπόν.

„ Διὰ τῆτο πρὸς πᾶσας τὰς ἐν.

Πάντας τὰς πιστῶς, προσκινώντας σε τὴν μνήμην σῶ-
σον, οἵκτερον καὶ ῥύσαι Κολάσεως, τῆς μελλούσης καὶ Γέν-
νης τῆ πυρός.

„ Θανμασὰ τὰ μαρτύριά σε.

Ἀρρήτον ἀγνή, ὡς τὸν τόκον οὕτως ἐκθαλάζω, σὲ τὴν
θεῖαν σύλληψιν ἐγωγε, καὶ τὴν κοίμησιν τιμῶ καὶ προσκινῶ.

„ Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σε φωτιᾷ.

Ρ'ἐν

Ρῆν ὡς ἀληθῶς, τὸν τῆς φύσεως τονπρίν Παρθένε, σὺ ἐν τῷ σὺ τόκῳ ἀνέσελας, πεπονθίας ἀτοπώτατα ἀγνή.

„ Τὸ Στόμα με ἤνοιξα καὶ ἔλκυ.

Λεων ἐμοί, σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι ὑμνῶντι, Θείαν σε ταφὴν παναγία με, καὶ ἀξιώσον ἀφέσεως τυχεῖν.

„ Δόξα.

Ολας σιωνῶν, ἀσυγχύτως Θείας ὑποστάσεις, Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, καὶ μερίζων ἀμερίζως προσκυνῶ.

„ Καὶ νῦν.

Υμνοῖς τὴν ταφὴν, καὶ τὴν κόμην σου ὑμνῶντας Κόρη, σὴν καὶ προσκυνῶντας ἐλέησον, καὶ ἀξιώσον τῆς δόξης σε ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ὁ α'. χορός,
τὸ α', τὸ, Α'ξιον.

Εἶτα σιναπτή μικρά, καὶ ἐκφώνησις
„ Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐπὶ
θρόνον τῶν Χερυβίμ.
καὶ θυμιάσας, ἀρχεται
τῆς γ'. στάσεως.

Στάσις τρίτη. Η'χος τρίτος. ἀρχε-
ται πάλιν ὁ δεξιὸς χορός.
τρισεύοντες ὁ-
μοίως τὸ,
α'.

Αἱ γενεαὶ καὶ σὺ, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρου παρ-
θένε.
„ Ἐπι-

„ Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησον.

Βίβλοι θεηγόρων, ἀνύμνην σε Παρθένε, μετάστασιν τὴν
θεῖαν.

„ Τὰ διαβήματά με κατεύθ.

Γένος δὲ ἀνθρώπων, ἀπάντων, ἐκθεάζει, τὴν ἐνθεὸν
σε μνήμην.

„ Λύτρωσά με ἀπὸ συκοφαν.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, τιμῶμεν τὴν μνήμην, μητρὸς,
τῆ πάντων κτίσε.

„ Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφλογον.

Εφριξεν ἡ κτίσις, σὺ πᾶσα νεκρωθείσης, μήτηρ τῆ πάν-
των κτίσε.

„ Διεξόδους ὑδάτων κατ.

Ζαῖε Παρθένε, ἐνθεὸς ἐκθεάζω, τὴν ἐνθεὸν ταφὴν
σου.

„ Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ ἐυθεὴς αἱ.

Ηχος θεῶν νόων, ἡκάετο ἀθρώως, τῇ θεῇ σε ἐξό-
δῳ.

„ Ἐνετέλλω δικαιοσύνην.

Θρῆνος σικελίναν, Α'πόστολοι οἱ θεοὶ, σὺ μόνῃς νε-
κρωθείσης.

„ Εξέτηξέ με ὁ ζήλός σου.

Ιθι ἐν βοῶντες, πρὸς Καλίας ἀγίας, Περισερὰ τιμία.

„ πεπυρωμένον τό λόγιόν σε.

Κατάπαυσον καθάπερ, ὁ σὸς προπάτωρ ψάλλει, Δαβίδ
ἐκ' πετασθῆσα.

„ Νεώτερος ἐγὼ εἰμι.

Λύσιν τε παράσχῃ, ποικίλων ὀφλημάτων, Κόσμῳ ταῖς
σῆς πρεσβείαις.

„ Ἡ' δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη.

Μάνα ζωηφόρον, ζώωτον κ' θρέψον, τῆς πείνης νε-
κρωθέντας.

„ Θλίψεις κ' ἀνάγκαι ἔυροσαν.

Νόας Οὐρανίης, ἡ νέκρωσίς σου Κόρη, ἐξέστηεν
ἀθρόον.

„ Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σε.

Εἶνα ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀληθείᾳ τετέλεκε Μα-
ρία.

„ Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Οὐλος ὑποδύς σε, τὴν Μητρίαν ἀπορρήτως, ἐτέχθη σε
φυλάξας.

„ Ἐκέκραξά σοι σῶτόν με.

Παρθένον ὡς πρὸ τόκου, ἀπάντων κ' ἐν τόκῳ, πάντως
κ' μετὰ τόκον.
πρὸς-

„ Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ κ'.

Ρῶνον ἐπὶ πᾶσιν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶτι, πλῆσι σα
ἐλέη.

„ Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Σῶμα Θεοδόχον, Ἀπόστολοι Θεόπται, κηδεύσατε ἐν-
θέως.

„ Τῆς φωνῆς μου ἀκυσον.

Τέννος σοι προσπλέκω, ἐξ ὕμνων ὡς ἀνθέων, ὦ Θεὰς
δόξης Τέννος.

„ Προσθήγησαν οἱ καταδιώ.

Υμνος ἐξοδίας, Ψαλμὸς ἐπικηδίας, ἀνέμελπόν σοι
Κόρη.

„ Εἰγγύς εἰ σὺ Κύριε, κ' πᾶσαι.

Φόβῳ παρεσῶσαι, Ἀγγέλων κ' Ἀνθρώπων, αἱ τάξεις
σε τῷ σκηνῇ.

„ Κατ' ἀρχὰς ἔγνω ἐκ τῶν.

Χεῖράς σε Παρθένη, ἐκτένατα ἴσσηθως, εὐλόγησον
τόν Κόσμον.

„ Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου.

Ψάμμῳ ἰσαριθμῶς, ὡδὰς ἐὰν προσφέρῳ, ἦτταν ὁμολο-
γῶ σοι.

„ Κρίνον τὴν κρίσιν μου.

Ωφρικτὰ καὶ ξένα, σήματα θεῶν Μήτηρ, πῶς Γῆ σε συγκαλύπτει!

„Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλ.

Ωχεν μετὰ θάμβος, ἐπὶ Νεφῶν Παρθένε, οἱ θεοὶ ὑπὴ-
ρέται.

„Οἱ οἰκτιρμοὶ σε πολλοί.

Ψῆφω Οὐρανία, πεμπόμενοι κηδέυσαι, σὸν Θεοδόχον
σῶμα.

„Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με.

Χαῖρέ σοι βοῶμεν, τὸ τῷ Ἀγγέλῳ χαῖρε, χαρᾷ αἰ-
τία χαῖρε.

„Εἶδον ἀσωετῆντας καὶ.

Φόβω τε καὶ τρόμῳ, κρατέμενοι Παρθένε, οἱ ταπεινοὶ
σε δέλοι.

„Γὰρ ὅτι τὰς ἐντολάς σε.

Υπνον ζωηφόρον, ὑπνῶσα τέως Κόρη, ἐν Τάφῳ μὴ
χρονίσῃς.

„Ἀρχὴ τῶν Λόγων σε.

Τήμερον τὰ κάτω, τοῖς ἄνω συγχορεύει, σεπτῇ σε με-
ταβάσσει.

„Ἀρχοντες κατεδίωζαν με.

Σῆμα ζωοδόχον, τιμῷ καὶ προσκυνῶ σε, ἅμα σεπτοῖς
σινδόσιν.

Ἀγγελλ'

„Ἀγκλιιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ.

Ράνατε τὸν Τάφον, Παρθένοι τῆς Παρθένου, ὡ μυστοφό-
ροι μῦθα.

„Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελ.

Πόλος σε κατέχει, ὀλόφωτε Σελήνη, Γῆ νῦν καὶ συγ-
καλύπτει.

„Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσάσε.

Ορίζοντος ἐν ὥσπερ, Ἀνατολῆς ἐκ Τάφου, ἀνάτελλον
ἐν τάχει.

„Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι.

Εἴφει ἀοράτατῳ, χῆρας τολμητέας, ἐκκόπτει πα-
λαμναῖα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε.

Νίκην Βασιλεῦσι, πιστοῖς κατὰ βαρβάρων, νέμοις τοῖς
σε ὑμνῶσιν.

„Εἰφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ.

Μῦθα ὥσπερ ἄλλα, προσφέρω τῇ Ταφῇ σου, τὰ
ἐυτελεῖ μου ἐπη.

„Εἰφύλαξα τὰς ἐντολάς σε.

Λάρα καὶ ζωηφόρε, πῶς νῦν κενὴν ὀρώ σε, τῷ ζωοδό-
χῳ σκήνῳ;

„Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου.

Η

Κρε

Κρῆε τὴν Κινύραν, καὶ ψάλλε νῦν εὐτόνως, Δαβὶδ
θεοπροπάτορ.

„ Εἰτέλθοι τὸ ἀξίωμα μου.

Ιδε μαθητάς σου, καὶ δὸς αἰδογῆν γλυκῆν, ὁ Παῦλος
ἐκβοᾷ σοι.

„ Εξερύξαντο τὰ χεῖρά μου.

Θρῆνον σωεκίνει, ὁ Παῦλος καθορῶν σε, Παρθένε νε-
κρωθεῖσαν.

„ Φθίγγαίτο ἡ γλῶσσά μου.

Ηὼς παμμεσάτη, ἐξάπλωσόν σε Κτίσει, χρυσολαμ-
πῆς ἀκτῖνας.

„ Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τῇ.

Ζώνην καὶ Σινδόνα, καὶ τ' ἄλλα σὺν τῷ Τάφῳ, ξύμβο-
λα προσκυκλῶ σε.

„ Ἐπεπόθητα τό σωτήριόν σου.

Εως φανοτάτη, πῶς Νύξ ἡ τῇ θανάτῃ, κατέλαβέ σε
τέως!

„ Ζήτεται ἡ ψυχὴ μου καὶ.

Δὸς τοῖς μετὰ πόθῃ, τὴν μνήμην σου τελῶσιν, ἀμπλα-
κημάτων λύτιν.

„ Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον.

Γαλήνην τ' Ἐκκλησίαν, καὶ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Πάνα-
γενε σὲ τῇ μνήμῃ.

Δόξα.

Βαβαὶ τῇ μυσηρίᾳ! πῶς εἰς Θεὸς τὰ Τρία, Πατὴρ,
Υἱός, καὶ Πνεῦμα;

Καὶ νῦν.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτό-
κον.

Καὶ αὖθις τό πρῶτον,

„ Αἱ γενεαὶ πᾶσαι,
σωθήτω.

Ἔϊτα τὰ παρόντα Εὐλογητάρια.
εἰς ἥχον πλ.
α'.

Εὐλογημένη Πάναγενε, σκέπε,
φρέρει, τῆς σέ ὕμνο-
λογῶν-
τας.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νε-
κροῖς λογισθεῖσαν. τὴν τεκῆσαν, τὸν ἰσχύον καθελόντα
θανάτῃ, καὶ σὺν ἑαυτῷ, τῆς Βροτῆς ἐγείραντα. καὶ ἐξ Ἀδᾶ
πάντας, ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογημένη Πάναγενε, σκέπε,
φρέρει, τῆς σέ ὕμνο-
λογῶν-
τας.

Τὶ ὡς μῦρα, συμπαῶς τὰ δάκρυα, ὦ Ἀπαχολοὶ νινί
κιρ

κινηᾶτε. ἡ Παρθένος, ἐπ' ἐμοὶ ἐφθέγγετο· μὴ ὦ φίλοι
πένθοι τὴν χαρὰν μου, οἴεσθε καὶ γὰρ, ἐκ τάρφ' τρημέρον,
ἐν χαρᾷ, μεταστᾶσαν θεάτεσθε.

„Εὐλογημένη πάναγνε, σκέπε,
φρέξει, τὰς σέ ὕμνο-
λογῶν-
τας.

Λίαν ταχύ, μαθηταὶ ἐφέροντο, ὡς ἐφ' ἄρμασιν, ἐν
ταῖς Νεφέλαις. ἀλλ' ἰσθύντες, μηνυθεῖσιν Κοίμησιν, Παρ-
θένε, σὴν πρὸς Γαβριὴλ, ἤρξαντο ὁδύεσθαι, θρηνολόγους
φωνᾶς, σοὶ προσκαυπέμποντες.

„Εὐλογημένη πάναγνε, σκέπε,
φρέξει, τὰς σέ ὕμνο-
λογῶν-
τας.

Μυροφόροι, ὡς πάλαι, πρὸς τὸν Τάφον ἐλθόντες, τῇ
Υἱᾷ σε, καὶ νῦν ἔ' μετὰ μύρων, ἀχραγτε σῶ, παρεια-
κίσκην χῆραι, ἀλλὰ σὺν πολλοῖς δάκρυσι κραυγάζουσι. ὡς
τεκῶν Θεόν, ἀνάστα τῇ Μνήματός.

„Δόξα Τριαδικόν.

Προσκυνῶμεν, Πατέρα, καὶ τὸν τέττε Υἱόν τε, καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν, Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ εὐφρο-
σύνῃ τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες σὺ, ἅγιός, ἅγιος, ἅγιος
εἰ Κύριε.

„Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ζωο-

Ζωοδότῃν, τεκῶν, ἀμαρτίας Παρθένε, τὸν Αἰῶνα
ἐλυτρώσω. χαρμονὴν δὲ, τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης παρεσχές,
ρέυσαντα ζωῆς, ἴθιωε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σὲ σαρκωθείς,
Θεός καὶ Ἀνθρώπος.

„Τὸ ἀλληλεῖα τρεῖς.
Σωαπτή μικρά, καὶ ἐκφώ-
νητις. „σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασι-
λεὺς τῆς εἰρήνης.
Εἶτα τὰ Κα-
θίσματα.
Κάθισμα ἤχος α.
„Τὸν Τάφον σε σωτήρ.

Συνδόνι καθαρᾷ, περιεέλατα μόνη. τὸ σῶμά σε σε-
μνή, ὡς ἠθέλησας ὄντως. τῇ Κόσμῃ συζάτωρ, καὶ εἰρήνης
τὰ χαῖράς σε, ὑπερύψωτας, πρὸς τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα,
εἰς παλάμας οὐ, τὸ Θᾶιον Πνεῦμα παρέθε. πισῶν δὲ τὸ
σκηνός σε.

„Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
„Ἐτέρον ὅμοιον.

Εξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὁρῶντες, ἐν Τάρφ' σε
νεκράν, ἡπλωμένην Παρθένε, τὴν μόνην κυήσασαν, τὸν
τὸν Αἰῶνα νεκρώσαντα. ἀλλ' ἡ σύμπατα, ἔχαιρε σὲ ἡσθη-
μένη, ὅτι Δέσποινα, ὑπερπρεσβείην ἐθέλεις, αὐτῇ ἐν τῷ
τόκῳ σε.

„Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Καὶ ἐνθὺς τὸν πεντηχοσόν.
Εἶτα ὁ Κανὼν.
τὰς Εἰρήμους,

I

ἀνὰ

ἀνὰ δύνω, τὰ δὲ Τροπάρια
πρὸς μίαν, καὶ ἔσχατον,
ὁ Εἰμός.
,, Ο' Κανὼν, Ἡΰχος πλαγίῃς β'.
Ὡδὴ α'.
ὁ Εἰμός.

,, **Κ**ύματι θαλάττης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην
,, τύραννον, ὑπὸ Γῆν ἐκρυψαν, τῶν σετρωσμένων οἱ παῖ-
,, δες. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐν-
,, δόξῳ γὰρ δεδόξασαι.

Κύριε θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ἄδαν ἄρ-
ξάμενος, σὺ τῇ Μητρὶ ἐξαυτῆμαι, τὴν ἐξ ὕψους σε βοή-
θειαν. τῶν ἀβοηθήτων γὰρ, ἰσχυρὸς εἶ καὶ κραταίωμα.

Ανω σε τὸ Πνεῦμα, θεὸς δεξιόθεν, θεοχαρίτωτε, καὶ
Κτίσις ἅπασα, κάτω δὲ Σῶμα ἐν Τάφῳ, καθορῶσα κα-
τεπλήττετο, καὶ πιστῶς ἐδόξαζε, τὴν θείαν σε μετέλασιν.

Γινε σε τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃ, καταπεφοίτη-
κεν, ἐν σῇ νηδύϊ ἀγνή, ὁ τῷ θεῷ θεὸς Λόγος. καὶ ἐξ ἧ
διπλῆς ταύς φύσει, καθοράθη τέλειος, θεὸς ὁμῶς καὶ Ἀν-
θρώπος.

Σήμερον τὰ πάντα, φωτὸς ὑπερθέα, ὁμῶς πεπλήρωται,
σὺν τῇ Γῇ πόλος τε, καὶ καταχθόνα ὄντως. πάντα Κτί-
σις

σις ἂν ἐόρταζε, τῇ Κυρίᾳ ψάλλετα, δοξάζω σε τὴν Κοι-
μησιν.

Καταβασία.
,, Κύματι θαλάττης.
Ὡδὴ γ'.
ὁ Εἰμός.

,, **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα, πᾶσαν τὴν Γῆν
,, ἀσκέτως. ἡ Κτίσις κατιδῶσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμε-
,, νον, θάμβει πολλῶ σιμείχετο, ἕκ ἐξιν ἅγιος, πλήν σε
,, Κύριε κραυγάζεσθ.

Σύμβολον τῆς ταφῆς σε κατέλιπες, ἱερὰν σε Σινδό-
να, τῇ Κτίσει Παναγία, ὡς ὁ Υἱός σε Πανάμωμε, Ὁθό-
νην, καὶ Σκοδᾶριον, δι' ὃ κραυγάζει σοι. δόξα τῇ σεπτῇ Κοι-
μήσει σε.

Ηπλωσας Παναγία, τὸ σῶμά σε, τῷ πανάχραντον
μόνῃ, ἐν Κλίνῃ, ὡς ἡράσθης, καὶ ὑπὲρ Κόσμου συστάσεως,
ἱκετικῶς ἀνύψωσας, τὰς θείας χεῖράς σε, πρὸς θεὸν θεο-
χαρίτωτε.

Μνήματι σιωπῆσθης, Πανάχραντε, πρὸς καιρὸν ὡς
Υἱός σε. ἀνέπτυξαι δὲ ἐν τάχει, εἰς Οὐρανὸν, τὰ σκηνώ-
ματα. ἐκ δεξιῶν τε ἐξηκας, ἥτις φθὰς ἔφησε, τῷ θεῷ
θεοχαρίτωτε.

Ωφθης τιμιωτέρα, τῆς Κτίσεως, μακαρία Μαρία,

ἀπάσης διὰ τῆτο, χρεωσικῶς σε ἡ σύμπατα, ὑμολογᾷ
ἐκάστοτε, ἐκ ἐξιν ἀμεμπτos, πλὴν σε Πάναγνε κραυγᾶ-
ζστα.

Καταβα-ία.

„ Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Σωαπτή μικρά, κ' ἐκφώνησις.

„ Οὔτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.

Εἶτα τὸ παρὸν

Κάθισμα.

ἤχος α.

„ Τὸν Τάφον/σε σωτήρ.

Τὸν Τάφον σε σεμνή, ἐυλαβῶς προσκυνῶμεν, κ' Ζώνην
ιεράν, προσπιυσσόμεθα πάντες, Σινδόνα τὴν ὑπέρτιμον,
μετὰ πόθῃ σεβόμενοι, σὺν Εἰκόσι' τε, ὡς δι' αὐτῶν σοι τὸν
πόθον, ἀνὰ κέμποντες, ἀντιλαμβάνομεν λύσιν, παντοίῳ
δενῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'.

„ ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ σε θεάν κένωσιν, προσρῶν Αἰββακὲμ,
„ ἐξεσηκῶς ἐβόα. σὺ δυνατῶν διέκοφας κράτος ἀγαθὲ, ὁμι-
„ λῶν τοῖς ἐν Αἰδῇ ὡς Παντοδύναμος.

Εβδόμην Κόρη, ὡς ἡγίατεν, ὁ Υἱός σε τοπρίν, ἔτω
σήμερον σὲ γε, Θεοιδῶς τὴν σύμπαταν, μνήμη ἱερὰ,
Οὐρανὸν Γῆν κ' Αἰδᾶ τὰ καταχθόνια.

Ρωμαλαούτης πεφανέρωται, τῆς Ψυχῆς σε Αἰγνή, ἰέν
κα-

καιρῷ τῷ θανάτῃ, καθόλου δειλιάτατα ὑπεραληθῶς. τῷ
ναντίον δὲ μᾶλλον, ὡς Παντοδύναμος.

Ο Αἰδῆς ὄντως τῇ Κοιμήτῃ σε, κατεπλάγη ὄρων,
συσπῶμῳ σ' αἰσόμενην, κ' τί δανόν μοι γέγονεν αὐτῆς
ἐκβοᾷ! τίς σε αὐτῇ ἡ ξένη, φῆυ μοι ἀνάβασις!

Σὲ κ' τὴν Σύλληψιν κ' Γέννησιν, προσκινῶ Μαριάμ,
Εἰσοδὸν σὺν αὐτοῖς δὲ, πανευσεβῶς τὴν Κοίμησιν θεῖα
Νεανίς, κ' Μετάσθιν ἄμω, ὡ Παντοδύναμος.

Καταβασία.

„ Τὴν ἐν Σταυρῷ σε θεάν

Ὡδὴ ε.

ὁ Εἰρμός.

„ **Θ**εοφανείας σε Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς, συμπαθῶς
„ γενομένης, Ἡσαΐας, Φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ Νυκτός
„ ὀρθρίσας, ἐκράυγαζεν. „ Ἀναστήσονται, οἱ νεκροὶ κ'
„ ἐγερθήσονται, οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, κ' πάντες οἱ γη-
„ γενεῖς Αἰγαλλιάονται.

Νέαν κ' πρόσφατον ὁδόν, νεανικῶς, Νεανίς λαμπρο-
τάτῃ, Αἰλητόρων, ἡ Τριάς σε ἐκθαμβος, νεομένην βλέ-
πει κραυγάζουσα. „ ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, κ' ἐγερθήσονται,
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, κ' πάντες οἱ ἐν τῇ Γῇ ἀγαλλιά-
σονται.

Διὰ θανάτῃ τὸ θνητόν, διὰ Ταφῆς τὸ φθαρτὸν μετα-
βάλ-

βάλλει, σὺ ὁ Τόκος, θεοπρεπωδέσασα, ἱερὸν σε σκήνους Μη-
τρόθεε, καὶ μεθίστησιν ἐκ νεκρῶν, καὶ μετατίθῃσιν ἐν σκηναῖς
ἀγίαις. ἅπερ ὁρῶντες ἡμεῖς ἀγαλλιώμεθα.

Εξ ἀλοχχέυτε σε Γαστρός, ὑπερφυῶς Ἡ'σάας προέφη,
Παναγία, Φῶς Φωτὸς Ἀ'πάνυγμα, τὸ θεὸν Υἱὸς ὁ ὑπέρ-
θεος, σαρκωθήτω καὶ μενεῖς ἐν τῇ κυήσῃ σε, ὡς τοπρὶν
Πα'θένος. ἀλλ' αὖθις σ' οἱ εὐτεβεῖς Παρθένον σέβομεν.

Ολη ὑπάρχεις καθαρὰ, ὅλη καλὴ ἀψευδῶς καὶ ὠρεῖα,
καὶ Σπαρτίον ὡς τὸ κόκκινον χεῖλη σε, Ἐσσεβῶν δ' ὡς
Λίαναι τὰ ὀμματα, καὶ πανάμωμος Μαριάμ, ὡς χαιρε-
τίζει σε τὸ Ἀ'σμη τὸ θεόν, καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἡμεῖς ἀγαλ-
λιώμενοι.

Καταβατία.

„ Θεοφανείας σε Χριστέ.

Ὡδὴ ζ'.

„ ὁ Εἰρμός.

„ Σωεσχήθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, ζέρονις Κητώις
„ Ἰωννάς. σὺ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τὸ παθόντος καὶ Τα-
„ φῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμης τῆς θηρὸς ἀνέθορε, προ-
„ σερῶναι δὲ τῇ Κερωδία. οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
„ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκαταλίπατε.

Ανεκλήμης, πρὸς παλινζωΐαν, ὄντως ἀνῆρω καὶ λαμ-
πρᾶν, εἰ καὶ τῷ νόμῳ Κόρη, τὸ θανάτη τῇ Ταρῇ ἐδόθη,
ὡς ἐκ θαλάμης μυτικῆς τῆς Μνήματος, θεοσύμφευτε ζωῆς
ἡ Μη-

ἡ Μητήρ, καὶ μεταβέβηκας χαίρεσσαι πρὸς θεόν, ἔλεον ἡμῖν
ἐγκαταλίψασα.

Βροτοκτόνος Ἀ'γνή καθοράθη, Ξύλον καρπὸς τῆ ἐν Ἐδέμ.
σὺ δὲ τὸ Ξύλον φέρε, ζωοπάροχον καρπὸν Μαρία, ὁ
θεὸς Λόγος, τὴν διττὴν ζωότητα, πάσης Κτίσεως Ἐδέμ
τιμία. δι' ὡς Ζωῆς ἔσα Μητήρ παναληθής, ζώσον ἡμᾶς
παρακαλῶν σε.

Βασιλέυεις, καὶ διαωνίζεις, σὺν τῷ Υἱῷ σε ἀληθῶς. καὶ
γὰρ καὶ φύσις αὕτη, καὶ οἱ νόμοι τὸ αὐτὸ καθόλου, προσα-
παίτῃσι, προφανῶς Κυρία μὲν, ὡς Βασίλεια παντός τῆς Κό-
σμου. ὃν περ δὴ φέρει καὶ φύλαττε ἀσρεβλῶς, ἔλεον αὐτῷ
ἐγκαταλίψασα.

Νεολαίαν, τὴν σὴν μὴ ἐλλίπης, σκέπῃς Κόρη Μα-
ριάμ, ἐχθρῶν ἐκ τῶν κινδύνων, ἀέννάως σε προστακαμένην.
καὶ γὰρ ὡς θέλεις, καὶ ἰσχύεις πάντεσιν, ὡς τὸ ἴσον θέλει
καὶ ἰσχύειν, θεὸν τεκῶσα τὸν ἔχοντα ἀληθῶς. ἔλεον δι' ὃ
αὐτῇ κατάλιπε,

Καταβασ.

„ Σωεσχέθη, ἀλλ' ὁ.
Σωαπτή μικρὰ, καὶ ἐκρά-
νησις „ σὺ γὰρ εἰ ὁ Βα-
σιλέυεις τῆς εἰρήνης
καὶ εὐθύς τὸ κοντάκιον
Ἡ'χος πλ.
β.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προσκσίαις, ἀμετάθετον ἐλπίδα, Τάφος καὶ νέκρωσις ἐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ Ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν Ζωὴν μετέστην, ὁ Μήτηραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

ὁ Οἶκος.

Οσιωέων τὰ πάντα, ἐν τῇ σῇ σωεσχέθῃ νηδύϊ πανά-
χραντε. καὶ ἐκὼν ἐκ τῶν σῶν, βρεφουργεῖται πανάγων
Αἱμάτων καὶ πλάττεται, ὁ Πλάσης ἀπάτης τῆς ὀρωμένης
καὶ νομένης Κτίσεως, ἵνα τὰς τῇ τῇ δεινῇ Ὁφείας ξυμ-
βελία κακίῃ, φιλανθρώπως ἀναπλάσῃ καταφθαρέντας, καὶ
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνακαλέσῃ ἀξίωμα. ταῦτητοι καὶ πάθος
φέρει, καὶ θάνατον, καὶ Ταφήν, ὁ τῇ αὐτῇ Θείᾳ φύσει ἀπα-
θῆς κομιδῇ καὶ Αἰθάνατος. ἀλλ' ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τριήμε-
ρος, καὶ σωεγείρας αὐτῷ τὸν Ἀδάμ, καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ, καὶ
τὸ πρῶτον ἐκένε κάλλος, αὐτοῖς δωρεὰν χαρισάμενος,
ἀνελήθη, ὁρώντων τῶν μαθητῶν, εἰς τὰς Οὐρανούς, ὅθεν
κατήλθε. καὶ ἐκάθισεν, ἐν δεξιᾷ τῇ Θρόνῳ τῆς Μεγα-
λωσύνης. Θεώτας, καὶ ἰσότιμον τὴν ἀπαφθαρτισθεῖσαν αὐτῷ
Θείαν Σάρκα, τῷ ἰδίῳ Πατρὶ ποιητάμενος, καὶ σε μετὰ
τῷτο, ὑπερθέω αὐτῇ ψήφῳ, νόμῳ θανῶσαν φύσεως, πρὸς
ἑαυτὸν μεταθέμενος. (τῶν ἀπορρήτων, καὶ ὑπερυσιῶν τε-
ρατουργημάτων!) ἐκδεξιῶν ἑαυτῇ, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω
περιβεβλημένην, Δαβιτικῶς, παρесеήσατο. ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέ-
λησε, καὶ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ τὴν σὴν Μητέρα οἰκήσας τὴν
ἀειπάρθενον:

„ Ἡ Πανσέβαστος Κοίμησις, τῆς ὑπεραγίας, ἐνδό-
ξου, ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν, Θεο-
τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

σίχ.

παρ-

„ Καὶ ζῆς, τί τῷτο; θαῦμα θαυμάτων ξένων!
„ Κόρη θανῶσα, μακαρίη Μαρία;
„ Ζῇ ἀεὶ Θεομήτορ, καὶ δεκάτῃ θάνε πέμπτη.
„ Ταῖς τῆς σῆς Μῆς πρεσβείαις, Χεὶ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

„ Ωδὴ ζ'. ὁ Εἰρμός.

Αφρασον θαῦμα, ὁ ἐν Καμίνῳ ῥυσάμενος, τὰς ὁσίας
„ παῖδας ἐκ φλογός, ἐν Τάφῳ νεκρός, ἅπνης κατατίθεται,
„ εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν τῶν μελωδόντων, λυτρωτὰ, ὁ
„ Θεός εὐλογητός εἰ.

Τέτρῳται λύπη, σὲ τῇ κηδείᾳ ὁ Δίδυμος, ὦ Παρθένε,
τότε μὴ παρὼν, καὶ σπένδει σε καὶ, τῷ τάτῳ θεύσασθαι,
ὦ παρεγκύψας, βλέπει κεκνωμένον, ἐκβοῶν, ὁ Θεός εὐλο-
γητός εἰ.

Ολβιον Μνηῆμα, Μνημα ἐκ ἔτι καλέσω σε, ἀποθήκην
δ' ὄντως ἱερὰν, ἐν ᾗ ἐν βραχεῖ, τὸ ἀπεροτίμητον, τῶν
ἐνεχυρῶν, κρατεῖν κατηξιώθης, ἐκβοῶν, ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Νέα ὡς Τόσσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπες, σὺν Σινδόνι
Ζώνην ἱερὰν, καὶ Τύμβον τὸν σόν, οἷς περ διαλλάττεται,
τοῖς ἐπταικόσιν, αὐτῷ ἐγατενίζων, σὸς Υἱός, Μαρίαμ
εὐλογημένη.

Μόνη τὴν φύσιν, τὴν τῶν Βροτῶν σὺ ἐξυμῶσας, ὡς
ἐν

L

ἐν Σκάρη θεία σε Γασρί. Χωνεία δ' ἐυθύς, Μήτηρ σε
ἐχώνευσας, πυρί τῷ θείῳ, αὐτὴν ὡς σωτρίβειταν, ἀνα-
πλάσασα, Μαριάμ ἐυλογημένη.

Καταβασία.

„ Ἀφρασον θαῦμα ὁ ἐν Καμίνῳ.

„ Ὡδὴ ἡ.

ὁ Εἰρμός.

„ **Ε**κζηθὶ φρίττων Οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέ-
„ λια τῆς Γῆς. ἰδὲ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψί-
„ σοις οἰκῶν, καὶ Τάρῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. ὃν πᾶδες
„ ἐυλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε, εἰς πᾶν-
„ τας τὰς αἰῶνας.

Λέλυσται ἄχραντε δεσμῶν, καὶ ἠλευθέρωται, Φυλακῆς
τῆς τῆς Σαρκός. ἰδὲ γὰρ Οὐρανὸς ἀνίπταται, καὶ ἐν ὑψί-
σοις οἰκεῖς, καὶ Τάρῳ σμικρῷ ὑπαναπάνη, ἣν πᾶδες ἐυ-
λογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε. εἰς πᾶντας
τὰς αἰῶνας.

Πέπνυται λύπη μαθητῶν, χαρὰ ἀπάρχεται, χαρὰ χαί-
ρετε λοιπὸν, ἔδεν γὰρ ὧν ὑμεῖς λογίζεσθε, ἐν τῇ Παρθένῳ
ἔσιν, καὶ Τάρῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. ὃν πᾶδες ἀνυμνε-
τε, ἱερεῖς ἐυλογεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε, πᾶσι εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ω! τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! τί ἐωράκαμεν; ποῦ
ἀπαύ-

ἀπαίρεις Μαριάμ; ἰδὲ γὰρ ἐκενώθη Ἀφραντε, τὸ θεῖον Σκή-
νος σε νῦν, ὁ Τάρος, πλήν τῆς θείας Σινδόνης. ἣν πᾶδες
ἐυλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε, εἰς πᾶντας
τὰς αἰῶνας.

Μόνη ὠράτης γενεῶν, ὑπερακήρατος καὶ ὑπεραγνός
πασῶν, σεμνὴ παναληθῶς θεόνομος, ἐκλελεγμένη διό, ἐν
μήτρᾳ θεός σε βρεφουργεῖται. ὃν πᾶδες ἐυλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε, πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Καταβασία.

„ Εκζηθὶ φρίττων Οὐρανέ.

„ Ὡδὴ θ'.

ὁ Εἰρμός.

„ **Μ**ὴ ἐποδύρα με Μήτηρ, καθορῶσα ἐν Τάρῳ, ὃν
„ ἐν Γασρί ἄνευ σπορᾶς σινέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γὰρ,
„ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπάκτως ὡς θεός,
„ τὰς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, σε μεγαλύνοντας.

Επὶ τῷ ξένῳ σε Τόκῳ, τὰς ὁδύνas φυγεῖσα, ὑπερφύως
ἐμακρίστης, Μήτηρ τὸ θεῖον. μεταστᾶσα δὲ ὑπερδεδόξασαι,
μακαρία ἐνδόξως ἐν πάσαις γενεαῖς. ὡς αὐτὴ ἔτι ζῶσα,
φθίσκα προέρχας.

Γῇ σε καλύπτει Παρθένε, ἀλλὰ πύλας ἀνόιγε, σοὶ
Οὐρανός καὶ ἐφαπτοῖ, παλάμῃς σὸς Υἱός, μεταστᾶσαν τῷ-
όντι, ὑποδεξόμενος. ὁ ὁρῶσαι ἐν τρόμῳ Ἀγγέλων στα-
ταί,

τιαί, σὺν Ἀνθρώποις ἀπάντως, σέ μακαρίζομεν.

Αγάλλω πᾶσα ἡ Κτίσις, καθορῶσα ἐν Τάρῳ, ἣν ἐν Γασρὶ, ἀνευ σπορᾶς, συνέλαβε Θεόν, τὸν τῆς Κτίσεως Κτίστην, καὶ πανηγύριζε. ἀναστήσει γὰρ ταύτην ἐνδόξως ὡς Θεός, ὃν ἐν πίσει καὶ πόθῳ, νῦν μεγαλύνομεν.

Εγωγε πέλω Παρθένη, ὃ τὴν πᾶσαν τρώντι, καὶ νοητὴν, καὶ αἰσθητὴν κακίαν ὑπερβάς. ἀνθ' ὧν δέομαι σῶσόν με, σῶσόν με, δωρεάν σε καὶ δεῖξαι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ τραύλισμα, τὸ ἐν πίσει καὶ πόθῳ, σέ μεγαλύναντος.

Καταβασία.

„ Μὴ ἐποδύει με Μητέρα.

Σωαπτή μικρά.

ἐκφών.

„ Ὅτι σέ αἰνῶσι πᾶσαι.

Εἷς ἄποσ.

Απόστολοι ἐκ Περάτων, σωαθροισθέντες ἐνθάδε. Γεθσημανῇ τῷ Χωρίῳ, κηδέυσάτέ με τὸ Σῶμα. καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ με, παράλαβε με τὸ Πνεῦμα.

Εἰς τὰς αἰνας, ἰσῶμεν

εἰς τὰς τέσσαρας,

Ἡχος β'.

„ Σήμερον σωεῖται Τάφος.

Σήμερον σωεῖται Τάφος, τὸν σωοχέα τὸ παντὸς τὴν τεκν-

τεκνσαν. καλύπτει Λίθος, τὴν καλύψαν ὄρετὴ τὰς Οὐρανός. ὑπνοὶ ἡ Μητὴρ τῆς Ζωῆς, καὶ τὸ πᾶν τρέμα. ἄδω ἐμφόβως ὕμνον ἐξόδιον, ἐν φωνῇς ἀτιγῆτοις, τὰ Οὐράνια τάγματα. οἷς καὶ αὐτοί, Ὡδικῶς σωκεσώμεν. δόξα Παρθένη τῇ φυτίζῳ, καὶ Παναγίᾳ Κοιμήτῃ σε, δι' ἧς τελέτασα πάντα, Σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήτω ἡμῖν, τὴν Θεοείκελον ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὶ τὸ ὁρώμενον θέαμα; τίς ἡ παρῆτα ἐχεμύθια; ἡ Βασίλεια τῆς ὁρωμένης ἀπάσης, καὶ νοσημένης Κτίσεως, ἐν Τάρῳ νῦν ὑπνώττει, καὶ νῦν παρέχεται ἀρυκτισμὸν. αὐτὴ βοήσωμεν, ἄνασσα Παναγία, ὃν τρόπον ὁ Υἱός σε, ἐκ τῆς Τάρου τριήμερος, συμβασιλεύοντα αὐτῷ, εἰς τὰς αἰώνας, καὶ παρέχεται πᾶσιν, αὐτὸ τὸ πλῆσιον ἔλεος.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἴδωμεν ἀδελφοί, τὴν τῆς τῶν ὄντων ἀπάντων Ζωῆς Μητέρα, ἐν Τάρῳ νῦν καμένην. καὶ ἐν νεκροῖς, τὴν τὸν τὰς Τάρου κενώσαντα Θεόν, ἀπερλάνδρως ἀποτεκῆσαν, καὶ πρὸς ἀγήρῳ παλινζῶσαν αὐτὴς, παντοδυνάμει αὐτὴ ἐξουσία, ἀνακαλεσάμενον. δεῦτε σήμερον, τὴν ἐξ Ἰῆδα καὶ Ἰεσσαὶ γένεσιν ἀναρῶσαν, καὶ βασιλῆα Δαυιδικῆς ἐκβλαστήσαντα, προκυβῶντες, προφητικῶς ἐκβοήσωμεν. ἀναπεσῶσα κεκοίμηται Λεαίνης δίκην, τίς ἐγερᾷ σε, κραταιοτάτη Βασίλισσα; ἀλλ' ἀνάστη ἀγνή ὡς ὁ Υἱός σου, ἐκ τῆς Τάρου τριήμερος, Βασιλεύοντα σὺν αὐτῷ, εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μ

Ἡχος

Η'χος πλ. Β'.

Ητήσατο ὁ Θωμᾶς, τὸ σκῆνός σε κατιδᾶν, ὅπερ ἀπέ-
θεντο, ἐν τῷ Γεθσημανῆς μνημαίῳ, οἱ σιωπαόσοι αὐτῷ.
ὦ κ' ἐγκύψαντες ὁμοθυμαδόν, ὡς κενὸν ἐθεάσαντο, σιω-
χαν ὦ Παρθένε, ὅτι ἀνέστης, κ' μετέστης εἰς Οὐρανὸς, κα-
θάπερ ὁ Υἱός σε, τριήμερος σύσσωμος, παρέχουσα πᾶσιν
αὐτῶ, τὸ πλάσιον ἔλεος.

Δόξα, κ' νῦν Η'χος.
ὁ αὐτός.

Τὴν σήμερον μουσικῶς, ὁ μέγας Ψαλμωδός, προδιετυ-
πῆτο λέγων. „ Ἀνάστη Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε,
σύ κ' ἡ Κιβωτός, τῆ ἀγιάσματος σε. κ' αὐτίς, „ Πα-
ρέστη λέγων, ἡ Βασιλίσσα ἐκ' δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ
διχρύσῳ, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. τῆτο γάρ ἐστιν,
εὐλογημένον Σάββατον, αὐτὴ ἐστίν, καταπαύσεως Θεῶν ἡ-
μέρα. ἐν ἣ κατέπαυσε τῆ ζῆν, ἡ Μητέρα τῆς ὄντως Ζω-
ῆς, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ
Σαββατίστα, κ' μεταστᾶσα, κ' εἰς Οὐρανὸς ἀνεληλυθῆα,
δυνάμει, τῆ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, Χριστοῦ τῆ Θεῶ, κ'
σὺν αὐτῷ, εἰς αἰῶνας αἰώνων διαιώνιζοντα, κ' παρέχουσα
ἡμῖν, ζωὴν αἰώνιον, τοῖς μετὰ πόθι τιμῶσι, τὴν ἱερὰν
αὐτῆς Κοίμησιν.

„ Δοξολογία Μεγάλῃ. Εἶτα ἡ Λιτή, μεθ' ἧν, λέγει ὁ ἱε-
ρεὺς, τὸ, Πρώτῳ μεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. κ'
ἡμᾶς τὰ προδηλωθέντα Απολυτίκια
τῆς Θεοτόκου, τὸ,
„ Ὁ εὐσχήμων μαθητῶν, χορὸς νῦν.

Δο-

Δόξα.

„ Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν.
Καὶ νῦν.

„ Τοῖς Θυηπόλοις.
Καὶ γίνεται, σωθήσῃς, ἡ ἱερὰ
κατάθεσις, ὡς περ καὶ
τῷ Μεγάλῳ Σαββά-
τῳ, ἀπαραλλά-
κτως.

„ Μετὰ δὲ ταῦτα, λέγει ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἀνα-
γνώστης, τὸ παρὸν Τροπάριον,
εἰς Η'χον.
δ'.

Μητέρα σε ἐν παρθένοις, κ' Παρθένον ἐν μητρᾷσιν
ἀμίαντον, πρὸ Τόκου, ἐν Τόκῳ, κ' μετὰ Τόκον δοξά-
ζομεν Μητροπάρενε, ἐν εἰλικρινῇ κ' ἀδιστάκτῳ Πίσει τε
κ' Καρδίᾳ, μὴ ἐρευνῶντες καθόλου, τὸ, πῶς; κ' γὰρ ὑπὲρ
πάν πῶς ἐνί, πάντα τὰ σε, ἀπεροχαρίτωτε μακαρία
Μαρία. δώρησαι ἐν ἡμῖν, κ' τὴν Πάντιμον σὺν αὐτοῖς
τιμῶσι σε Κοίμησιν, παραπτωμάτων συγχώρησιν, ὡς
φιλάγαθος.

Προκείμενον Η'χος δ'.

„ Ἀνάστη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε σύ.
„ Ὡς μοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, κ' ἔμνη.
Προφητείας Γεζεκιήλ, τὸ
ἀνάγνωσμα.

„ **Ε**σαι, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀργῆς, κ' ἐπέκεινα,
„ ποιήσῃς οἱ ἱερεῖς, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυ-
„ τώ-

„ τώματα ὑμῶν, κ' τὰ τῆ σωτηρίας ὑμῶν. κ' προδέξο-
 „ μι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. κ' ἐπέσρεψέ με κα-
 „ τὰ τὴν ὁδὸν τῆς Πύλης τῶν ἁγίων, τῆς ἐξωτέρας, τῆς
 „ Βλεπσθῆς κατὰ Ἀνατολᾶς. κ' αὕτη ἦν κεκλεισμένη,
 „ κ' εἶπε Κύριος πρὸς με. ἡ Πύλη αὕτη, κεκλεισμένη
 „ ἔσται. ἔκ ἀνοιχθήσεται. κ' ἔδοξεν ἡ μή διελθῇ δι' αὐτῆς.
 „ ὅτι, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς.
 „ κ' ἔσται κεκλεισμένη. δι' ὅτι, ὁ Ἡγούμενος ἔστος, κάθη-
 „ ται ἐπ' αὐτήν, τῆ φαγῶν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
 „ Αἰλᾶμ τῆς Πύλης εἰσελεύσεται, κ' κατὰ τὴν ὁδὸν αὐ-
 „ τῆς ἐξελεύσεται. κ' εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Πύ-
 „ λης τῶν ἁγίων, τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατένυντι τῆ οἰ-
 „ κῆ. κ' εἶδον, κ' ἰδὲ πλήρης δόξης, ὁ οἶκος Κυρίου.

Καὶ ἐνθὺς, προκείμενον Ἦχος γ'.

Ωδὴ τῆς Θεοτόκου.

Στίχοι.

„ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μὲ τὸν Κύριον.

„ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν,

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς

Πάυλου,

τό.

„ **Α**δελφοί, τὲτο τρονέσθω ἐν ὑμῖν, ὃ κ' ἐν Χρῷ Ἰησοῦ.
 „ ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔκ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο, τὸ,
 „ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λα-
 „ βὼν, ἐν ὁμοιώματι Ἀνθρώπων γενόμενος. κ' σχήματι
 „ ὑποτάξας ὡς Ἀνθρώπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος
 „ ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. δι' ὃ κ'
 „ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, κ' ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα,

„ το

„ τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες
 „ γονεύσῃ. ἐπερανίων, κ' ἐπιγείων, κ' καταχθονίων.
 „ κ' πάντα Γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι, Κύριος Ἰησοῦς
 „ Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Ἀλληλεῖα, Ἦχος

πλ. δ'.

„ Ἀκστον θύγατερ, κ' ἴδε, κ' κλίνον.

„ Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σε.

τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῆ κατὰ Λευκὴν Ἀγίης Εὐαγ.

„ **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἀναστὰσα Μαριάμ, ἐπορεύθη
 „ εἰς τὴν Ὀρενὴν, μετὰ σπεδῆς, εἰς πόλιν Ἰδα. καὶ
 „ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίας, κ' ἡσπάσατο τὴν Ἐλι-
 „ σάβετ. κ' ἐγένετο, ὡς ἡκυσεν ἡ Ἐλισάβετ, τὸν ἀσπα-
 „ σμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ
 „ αὐτῆς. κ' ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, κ'
 „ ἀνεφώνησε φωνῇ Μεγάλῃ. κ' εἶπεν. „ Εὐλογημένη σὺ ἐν
 „ γυναιξί, κ' εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. κ'
 „ πόθεν μοι τὲτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίου μου
 „ πρὸς με; ἰδὲ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆς ἀσπατμῆς σου
 „ εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος, ἐν ἀγαλλίασει
 „ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. κ' μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι
 „ τελεώσις, τοῖς λελαθημένοις αὕτη παρὰ Κυρίου. κ' εἶπε
 „ Μαριάμ. „ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κ' ἡγα-
 „ λίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. ὅτι
 „ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τῆς δούλης αὐτῆς. ἰδὲ
 „ γὰρ ἀπὸ τῶν νῦν, μακαριῶσι πάντες αἱ γενεαί. ὅτι ἐποί-
 „ ησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός. κ' ἅγιον τὸ ὄνομα αὐ-
 „ τῆς. ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥστε Μῆνας τρεῖς. κ'
 „ ὑπέστρεψεν, εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. **Ν** Ἐκ-

Εκτενής. Εἴπομεν πάντες. Πληρώ-
σωμεν. καὶ τὰ λοιπὰ
ὡς ἔθος.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλει, εἰ βάζεται, τὰ
παρόντα Τροπάρια, ἅτινα δὴ, εἰ θέμις,
καὶ ψάλλεται, ὡς ἱερὰ Κεφαλὴ, ἀντὶ τῶν
ἀνωτέρω γεγραμμένων Τροπαρίων
τῶν αὐτῶν. ἐπ' αὐτὴν δηλονότι, μὴ
ἢ τῇ ἰδίᾳ Ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς
ψαλλομένη, ἢ παρὰ
ἐπιτάριος ἀκολουθεῖ.

Τροπάρια.

Ἡχος

β.

„ Ὅτε ἐκ τῆς ξύλης σε.

Ὅτε, ἐκ τῆς Κόσμου ἢ Ζωῆς, τὴν Ζωὴν Παντός ἢ τε-
κῆτα, Υἱὸν Θεοῦ ἐν σαρκί, ἤρθη ἀναβίβησα, πορείας
Θείας ἀγνῆς, Οὐρανὸν μετ' ἐκπλήξεως, τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
„ Τίς ἢ ἀναβίβησα, ἐκ τῆς ἐρήμου νυκτὸς, αὐτὴ ἀνεκρύχθη
τότε, τὸ δὲ Πᾶν σὺν φόβῳ ἐβόα, δόξα τῇ ἀνόδῳ σε
φιλάγαθε.

„ Ἀνέστη Κύριε εἰς τὴν.

Ὅτε, ἐν τῷ Τάφῳ Μαριάμ, τῆς Γεθσημανῆ κατετέθης,
σαρκὶ φυτίζω, τότε Κτίσις ἅπασα ἰδὼσα σ' ἐπληξεν, ὁ δὲ
Κτίσις τὸ Πνεῦμα σε, τὰς χεῖρας ἀπλώσας, χάριεν ἐδέ-
ξατο, ὡς ὀφειλόμενος Υἱός. ὅπερ ἀτωμάτων αἱ τάξεις,
βλέπεσαι σὺν φόβῳ ἐβόων, δόξα τῇ ἀνόδῳ σε φιλά-
γαθε.

Πα-

„ Παρέστη ἡ Βασιλίςσα ἐκ.

Ὅτε, ἱερέων ἢ Τριάδος, Ἀρεοπαλίτης ἐκάνος, καὶ Ἱερό-
θεοῦ, σὺν Διονυσίῳ σε, τὴν Θεὴν ἔμχον, πανακήρατε
Κοίμητιν, τότε δακρυρροῶς, τὰ ταῦτα διεξίστασι, πρὸς σε, πῶς
οἶσομεν, πάθος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ γὰρ σε, ὡς Παρθενικήν
τὸν Υἱόν σε, ὡς μετὰ ὄρην παρρηγορέμενοι.

„ Ὡς τε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ὅτε αἱ δυνάμεις Μαριάμ, ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, ἐώρων
καθυβριζόμενοι, τὸ ἀπειροτέμετον, καὶ Θεὸν Σῶμά σε, τότε
ξίφα ἀπέκοψαν, τὰς χεῖρας ἐκείνης, τῇ τῇ Θεῇ Σχίμ-
ποδος, ἐναψαμένους οἰκτρῶς. τότε καὶ τυφλώται τυφλώται,
δίκη ἢ ἀόρατος Κόρη, πάντας τὰς κενὰ σοι μελετήσαν-
τας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος
πλ. α.

Σε, τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡς περ ἱμάτιον,
Υἱὸν Θεοῦ τὴν κυήσαν, τὸ σῆμα τῶν μαθητῶν αὐτῶν
θεωρήσαν νεκρὰν, κατηπλωμένῳ, ἐν σκότει ἐμπλέω Μνή-
ματι, καὶ ἐντυμπαθήσαν θρήνον ἀναλαβόν, ὀδυρόμενοι ἐλε-
γεν. οἱμοὶ! γλυκυτάτη Μαρίας, ἣν πρό μικρῶ ἐγὼ, ἔχον
παρηγορίαν, καὶ πόσιν βλέπον σε, τὸν ἐμαυτῇ διδάτκα-
λον Θεάσθαι. ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπω σε, ὑπελθῶσαν Θάνατον
τῷ τῆς φύσεως λόγῳ. ὦ! πῶς σε κηδέυσω Παρθένη;
ἢ, πῶς Σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσφύσσω,
τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ, ποῖα Ἀσμάτα μέλψω, σὲ
τῇ ἐξόδῳ οἰκέα; πῶς δὲ ὑποίσω Κυρία, σὲ τὴν δαήνην
ἀπεστίαν; ἢ, πῶς ἀπόνως βασιάσω, τὴν πάνθεν ὀρφα-
νίαν;

νίαν; ἐπαπορῶ μακαρία, Θεοκυῆτορ Μαρία! καὶ ἐνοδύνω
καρδίᾳ, ὑφαίνω τὴν ὑμνωδίαν. καὶ μεγαλύνω σε Δέσποι-
να. (γ). ὑμνολογῶ τὴν σύλληψίν σε. γεραίρω σε, τὴν
Θείαν Γένναν. τιμῶ τὴν Εἰσοδόν σε Κόρη. ἐκθειάζω δέ
τὴν Κοίμησίν σε, καὶ τὴν παναγίαν ταφήν σε, σὺν τῇ
Μεταστάσει κραυγάζον, Κυρία δόξα σοι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως, καὶ
γίνεται, σιωπῶς, τελεία
ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ ἔσι Λειτουργία, μετὰ τὸ τέλος, τῷ παρόντος
Τροπαρίᾳ, λέγε, τὸ Ἀπολυτίκιον, το, Εὐ
τῇ Γεννήσει. καὶ ἐνθὺς, τὸ, Εὐλογημένη
ἡ Βασιλεία.
τῷ.

Τέλος, καὶ τῷ ἐν Τριάδι ὑμνεμένῳ
μόνῳ Θεῷ δόξα. Καὶ τῇ
ἁειπαρθένῳ καὶ πανενδόξῳ
Δεσποίνῃ ἡμῶν
Θεοτόκῃ Μαρίᾳ,
κλέος.
Ἀμήν. Ἀμήν.
Ἀμήν.

.....

„ Λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ, κατὰ παρέκβασιν,
δείκνυται, καὶ τὸ, πρὸ Τόκῃ, ἐν Τόκῳ, καὶ με-
τὰ Τόκον, ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ἐκφωνη-
θεὶς, εἰς τὴν Θείαν πανήγυριν, τῆς
Θεοτόκῃς καὶ ἁειπαρθένῃς
ΜΑΡΙΑΣ.

„ Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς Ἐρήμης
τὸ Ἀΐσμα.

.....

Τί λέγει; τί ἀπορεῖ; τί ἐρωτᾷ τώρα, τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον; σιωπῇ, ἡσυχάσατε, σὺς παρακαλῶ, διὰ τοῦ
ἀκῆσωμεν. „ Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα, ἐκ τῆς Ἐρήμης;
βαβαί! τί ἀκῶ; καὶ τῷτο εἶναι λοιπὸν ἐκῆνο, ὡ ἐυσεβέσα-
τόν με σωάδουσιμα σήμερον, τῷτο, λέγω, εἶναι ἐκῆνο, ὁ
πῶ μὲ σκοτίζει τὸν νῦν. τῷτο εἶναι ἐκῆνο, ὅπῃ μὲ προ-
ξενᾷ, τὸν δυσδιάλυτον Ἰλλιγγον. τῷτο, ὅπῃ μὲ τυφλώ-
νει, τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν. αὐτὸ τῷτο, ὅπῃ μὲ ἀμβλύ-
νει, τὰ τῷ νοός αἰσθητήρια. αὐτὸ τῷτο, ὅπῃ μὲ συγχύζει,
τὴν ψυχικὴν εἰρήνην. αὐτὸ τῷτο, ὅπῃ μὲ φέρει τὸ βάρος.
ἀπὸ τῷτο μὲ γεννᾶται, ἡ μεγάλη ἀπορία καὶ ἐκπληξις.
ἀπὸ τῷτο, τὸ ὑπερβολικὸν τῆς σκοτωδυνιάσεως. ἀπὸ τῷ-
το, ῥίπτομαι, εἰς τῶν ἀποριῶν, τὸν βαθὺν καὶ μεγάλον
Λαβύρινθον. διὰ τῷτο, ἀπὸ ἁμετρον φρίκην σιωέχομαι.
διὰ τῷτο, ὅλος γενέκρωμα. διὰ τῷτο, ὡς Ἰσχυρὸς ἄφωνος
φαίνομαι. ἕνεκα τῆς, τέλος πάντων, ἐπάγησεν εἰς ταῖς
φλέ-

φλέβας, τὸ αἷμά με. τὸτο, τὸτο λέγω. „ Τίς ἀν-
„ τη ἡ ἀναβαίνουσα ἐξ Εἵρημ, ὡς ἐλέχη καπνὸς τε-
„ θυριαμένη, Σμύρναν καὶ Λίβανον, ἀπὸ πάντων κο-
„ νοτήτων μυρεψαί· καὶ, τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡς
„ ὁστρος;

§. Εἰπεδὴ, ἀγκαλὰ, καὶ ἐκῆ, εἰς τὴν ἀπὸ Γῆς, τῆ
Δεσπότης ἡμῶν, εἰς Οὐρανὸς λαμπροτόρον αἰάβασιν, λέγω
δὴ, εἰς τῆ τεθεωμένῃ καὶ ἀπαθαντισμένῃ ἐκένῃ, Κυριακῇ
Σώματος, τὴν Θεοπρεπωδεσάτην Ἀναλήψιν. βλέπω, ὅχι
μὲ ὀλίγον με θαυμασμόν, νὰ διαπετᾷ, τὰς ἐδικὰς τε πύ-
λας ὁ Οὐρανός, καὶ δέχωνται ὅλον τὸ κάλλος τε, νὰ
παρρητιάζῃ Νεφέλην ὀλόφωτον, ὡς ἂν ἄλλον Θρόνον Βα-
σιλικόν, διὰ νὰ δεχθῇ, ὡς παμβασιλέως ἀπάσης τῆς κτί-
σεως, τῆ Θεανθρώπῃ λόγῃ, τὴν ἔνθεον, καὶ ἔννεον, καὶ ἔμ-
ψυχον ἐκένῃ Σάρκα· ἣν, συμπαθῶς καὶ ἀσύρτως, ἐξ ἡμῶν
προτελάβετο. „ Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν ἐπὶ
„ θῆ, καὶ Νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτόν, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
„ αὐτῶν.

§. Ἀκούω δὴ ἄνδρας, ἐκστατικῶς, νὰ σέκωνται κον-
τά, εἰς τὰς ἱερὰς μαθητὰς, ἐνδεδυμένους, μὲ λαμπρὰ καὶ
λευκὰ φορέματα. „ Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν Οὐ-
„ ρανον, καὶ ἰδὲ ἄνδρες δὴ, παρεσήκεισαν αὐτοῖς, ἐν
„ ἐσθῇ λευκῇ. οἱ ὅποιοι, βλέποντάς τες τόσον πολλὰ λυ-
πημένους, καὶ ἀτενίζοντας εἰς τὸν Οὐρανόν, νὰ τὰς παρη-
γορᾷ, μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια. „ Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσ-
„ κατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; Οὗτος ὁ Γῆς, ὁ
„ ἀναληθεὶς ἀπὸ ὑμῶν εἰς τὸν Οὐρανόν, ἔτις ἐλεύσεται πά-
„ λιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν, πορευόμενον εἰς τὸν
„ Οὐρανόν.

§. Καὶ

§. Καὶ, πρὸ πάντων, ἀκούω μὲ ἄκραν με ἀπο-
ρίαν, τὰς ἐπουρανίους διαμέεις, νὰ διακελεύωνται ἀλ-
λήλοις, τὴν τῶν Οὐρανίων θυρῶν ἀναπέτασιν. „ Ἀρα-
„ τε λέγεσθαι, μετὰ τῷ Δαβίδ, ἄρατε πύλας, οἱ
„ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσε-
„ λύσεται, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ νὰ ἐξίστανται
ἐτι, μετὰ τῷ Ἡσαΐᾳ διὰ τὴν ξένην ἐκένῃ ἀνοδόν.
„ καὶ, Τίς οὗτος ὁ παρκαγεόμενος ἐξ Εἰδώμ; νὰ
„ φωνάζῃ. ἐρύθημα ἱματίων αὐτῷ ἐκ Βοσὸρ; ἄτος
„ ὠραίος ἐν σοφίᾳ αὐτῷ. καὶ ἵνα τί αὐτῷ ἐρυθρὰ τὰ
„ ἱμάτια, ὡς ἀπὸ πατητῆς Ληνῆ, πλήρης καταπεπα-
„ τημένης;

§. Καὶ ὅμως, ἐδῶ εἰς τὴν ἐξαίσιον ἀνοδὸν τῆ Θεο-
μητορικῆς σκήνης, τὰ αὐτὰ σχεδὸν βλέπω, ἀπαρallάκτως
συμβεβηκότα καὶ ἀποτελέσματα. βλέπω Ὅρος. βλέπω πρό-
σκυνήσεις φυτῶν. βλέπω ἐτοιμασίας καὶ πάντα τὰ πρὸς
ταφὴν ἐπιτήδεα. βλέπω Ἀγγέλους μηνυτάς, καὶ βραβεῖα,
Φοινίκων θάλλια, σύμβολα νίκης. βλέπω δάκρυα, ὡς
ποταμὸς, νὰ χύνωνται ἀπὸ τῶν παρερηκότων τῆς Ὀφθαλ-
μῆς. ἀκούω ἀναστεναγμῶν καὶ κλαυθμῶν, αἰμωγῶν καὶ ὠλο-
φυμῶν. ἀκούω ἤχους καὶ βιαίας Βροντῆς, καὶ ἄλλα παρό-
μοια σόβησις. βλέπω Οὐρανὸς ἀνεφωγμένους. βλέπω Ἀγγέ-
λους φάλλοντας. βλέπω ὡς Θρόνους Νετέλας ἡτοιματμέ-
νας. βλέπω μαθητὰς ὑμολόγους, καὶ ἱερὰς Θεο ἀντορας,
προσκλαομένους τὸν ἴδιον ἀπορφαντμόν, καὶ ἐκ τῆς ἀφο-
ρητῆς λίπης, εἰς τὸν Οὐρανόν ἀτενίζοντας. βλέπω ἀν-
θρώπους, ἢ μᾶλλον εἰπᾷν, Ἀγγέλους, τὰς ὑποίους, μὲ φαί-
νεται νὰ ἀκούω παρηγορῶντας καὶ φωνάζοντας, πρὸς αὐτὰς
„ ἔτσι. „ Ὡς ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσῆκατε ἐμβλέποντες
εἰς

„ εἰς τὸν Οὐρανόν· αὕτη ἡ μετασᾶσα νῦν, ἀφ' ὧν,
 „ εἰς τὸν Οὐρανόν, αὕτη ἐλεύσεται πάλιν, ὑπερδεδοξα-
 „ σμένη, σὺν τῷ Θεανθρώπῳ Υἱῷ αὐτῆς, ὅταν ἔλθῃ κτί-
 „ ναι τὴν οἰκμένην ἐν δικαιοσίῃ, ὃν τρόπον ἐθέασαθε
 „ αὐτὴν τώρα, πορευομένην εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ πρό-
 „ πάντων βλέπω, τυφλὰς, κωφὰς, χωλὰς, ἀσθενεῖς καὶ πολ-
 „ μητεῖας, καὶ κάθε ἄλλο εἶδος ἀσθενειῶν ἀνιάτων, νὰ τῶς
 „ σφερώνονται, αἱ βάται καὶ τὰ σφυρὰ των ποδῶν. νὰ παι-
 „ δεύονται ἀνιλεῶς, καὶ πάλιν νὰ ἐλεοῦνται καὶ νὰ θεραπεύ-
 „ ωνται ἐπιστρέφοντες, καὶ νὰ ἰατρεύωνται ἀμισθὶ καὶ χω-
 „ ρὶς κτίνα κόπον, ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρρω-
 „ στίας των. βαβαὶ τῶν τερασίων! ἰὼ ἰδὲ, ἀδελφοί μου
 „ ἐκεῖνο, ὅπῃ πρὸ ὀλίγου σὰς ἔλεγα. ἤγουν, πῶς βλέπω
 „ νὰ ἀκολουθεῖς, τὰ αὐτὰ τερατώδη, ἀπαρᾶλλάκτως, ἀπο-
 „ τελέσματα.

§. Μὰ, τί λέγω τὰ αὐτά; τί λέγω τὰ αὐτά; πολ-
 μῶ λέγειν καὶ μεγαλότερα, καὶ πλέον θαυμασιώτερα. ἐπει-
 δὴ, εἶναι ἀναμύβηλον, ὅτι ἐκεῖ, ἑξαλλοὶ οἱ ἐπεράνιοι
 Ἀγγελοὶ, θαυμάζουσι τὴν ξέναν τὴν ἄνοδον. ἐκθαμ-
 βύνται καὶ ὑπερεκπλήττονται, πᾶσαι αἱ ὑπερκόσμιαι διακο-
 σμήσεις, ἐκείνου τῆ φρικτῆς μυσηρίου τοῦ ἀπόρρητον. ὅθεν
 καὶ ὁμῶς, ὡς ἐξ ἑνὸς σώματος, φωνάζου διεκθαμβόμενα,
 ὅλα ἐκεῖνα τὰ μακάρια Πνεύματα. „ Τίς ἐστὶν ὁστος; τίς
 „ ὁστος ὁ παραγενόμενος; καὶ τὰ ἐξῆς, καθὼς ἀνωτέρω
 βραχυλόγως προέειπον.

§. Ἀλλ' εἶναι ὑπερομολογούμενον, ὅτι καὶ ἐδῶ, λέ-
 γω, εἰς τὴν Θεομητορικὴν σκηνὴν τὴν ὑπερτίμον ἄνοδον,
 ὅχι πλέον Κτίσις, ἀλλὰ Κτίσης. ὅχι πλέον κτίνα Πνεῦ-
 μα Ἀρχαγγελικόν. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὁμοῦσιον, καὶ σὺν-
 θρο-
 θρο-

θρονον, καὶ ὁμότιμον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ. τὸ
 Τρίτον τῆς ὑπερθέας Θεότητος Πρόσωπον, τὸ Παρά-
 κλητον καὶ Πανάγιον λέγω Πνεῦμα. τὸ, ἀρρήτοις προσ-
 δοῖς, ἐκ' ὁμῶς τῆ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ,
 ὑπὲρ λόγον, καὶ ὑπὲρ πᾶν πῶς, ἐπαναπαυόμενον. αὐ-
 τὸ λέγω αὐτὸ, ἐδῶ εἰς τὴν τὸ ξενήκεον συμβεβη-
 κὸς, ἀκῶ νὰ φωνάζῃ ἐπαπορητικῶς. „ Τίς αὕτη ἡ
 „ ἀναβαίνουσα ὡτὶ ὄρθρος; τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ
 „ τῆς Ἐρήμης, ὡς σελήνη καπνὴ τεθυμιαμένη, Σμύρ-
 „ ναν καὶ Λίβανον ἀπὸ πάντων κοινορτῶν μυρεφού;

§. Ποῖος λοιπὸν μὲ ἀνέται τώρα, τῆτον τὸν δι-
 καϊότατον θαυμασμόν; τίς δὲν μοι συμπάσχει, εἰς τὸ
 ἐξῆς, διὰ τήν τὴν εὐλογοφανῆ ἐκπληξιν; τίς με λέ-
 γει ὅχι; ὦ ξένων πραγμάτων! ὦ παραδόξων ἀκασμά-
 των! ὦ ἄπερος τιμῆ! ὦ δόξα καὶ μεγαλειότης τῆς
 Παρθένου ἀτύγκριτος! ὅλα Θεοέκελα. ὅλα Θεοαδέσκατα.
 ὅλα Θεοπρεπέσκατα τὰ σὰ, ὦ Θεοτόκε ἀκήρατε· καὶ
 Σύλληψις. καὶ Γέννησις. καὶ Εἰσοδος. καὶ Κοίμησις, καὶ
 Μετάστασις. καὶ δικαίως.

§. Ἐπειδὴ, ἔπρεπε βέβαια νὰ ᾔνοι τοιαῦτα μυση-
 ριώδη καὶ καθόλου πλέον, παρὰ σύμφωνα, μὲ ἐκεῖνα τὰ
 μονογενῆς σε Υἱῶ, πᾶντα τὰ σὰ· μὰ ἐξαιρέτως ἡ Με-
 τάστασις καὶ ἡ Κοίμησις. διὰ νὰ γένῃ εἰς ἡμᾶς καὶ
 πλέον ἐνκαργεστέρα ἡ παντοδυναμία σε. πᾶντα γὰρ ὅσα
 θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς τὸν τὸ θέλει, καὶ τὸ δύνασθαι
 περαπλήσιον ἔχοντα, μονογενὴ Υἱὸν τῆ Θεᾶ καὶ Θεόν,
 τὸ κατὰ σάρκα, ἀρρήτῳ λόγῳ γεννήσασα.

§. Καὶ ἂν ᾔνοι ἐτις λοιπὸν, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ
 εἶναι· τί πρέπει πλέον ἡμᾶς, ὦ ἀδελφοί μου νὰ γάμω-
 μεν;
 Ρ

μεν· νὰ κλέσωμεν τὸ σῶμα· νὰ σιωπήσωμεν παντελῶς, ὑψέρον ἀπ' οὗ ἐδῶ σήμερον ἐπαρρητιάσθημεν· καὶ εἰς ποῖος δὲν ἠβίλαμεν φανῇ ἀξιοκαταγέλαστοι· λέγω τὴν ἀλήθειαν·

§. Ὡς, ὡς χαίρετίσωμεν, καὶ μὲ ἱμνολόγησιν σωνάς, ὡς ἱμνολογησώμεν, κατὰ δύναμιν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, τῆς Θεοτόκης τὴν παναγίαν μετέσχευον σήμερον, ὡς εὐλαβητικὸν μου καὶ φιλόστονον σύστημα, βάνωντες καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος τῶν ὑμνῶν τῆς, τῆς Ἀρχαγγέλου, τὸν ἀσπαρμόν, καὶ τὸ, χαῖρε, εὐέλπιδες. ἐπειδὴ, δέχεται βέβαια εὐμενῶς, ἡ ταπεινοτάτη καὶ παναγία ψυχὴ τῆς, καὶ τὰ παραμικρὰ μας φελλίγματα, νοητὸς καὶ εὐσυχωτότατος Οὐρανὸς ἔστα, ὥστε καὶ ὁ ὁρώμενος ἔτος, καταδέχεται νὰ ἐπισπᾷται εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ τὰ πλέον εὐτελεῖ τῆς Γῆς, καὶ παραμικρότατα ἄτομα.

§. **Χ**αῖρε λοιπὸν χαῖρε, ὡς Θεοτόκε ἀειπάρθενε, καὶ κεχαριτωμένη μακαρία Μαρία. ὁ Κύριος μετὰ σὲ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ Καρπὸς τῆς Κοιλίας σὲ. ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

§. Χαῖρε Παρθένη κεχαριτωμένη, ὡς ἐξ ἑνὸς σώματος σὲ φανάζομεν, χαῖρε. χαῖρε, ἡ μόνη προωρισθεῖσα, ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, ἀπὸ τὴν προαιώνιον βουλὴν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐδικὴν τῆς κατοικήτην, τῆς μόνῃς παντάνακτο· καὶ δημιουργῆ, ὅλης τῆς ὁρωμένης καὶ νοημένης Κτίσεως. „Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. „ὥστε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. καὶ, Τὸ Ὄρος „εὐδόκησα κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, λέγει ὁ Θεός. §. Χαί-

§. Χαίροις Θεότικη Σικηνή, παναγία καὶ Θεοκατασκεύασε. μετὰ εἰς τὴν ὁποίαν, εὐρίσκονται, ἀφευδῶς, ὅλα, ὅχι πλεονάζοντα τὰ σκιώδη ἐκείνα, τῆς παλαιᾶς τοῦ μικρυρίου Σικηνῆς, καὶ ἀνιγματοῦ ἐκτυπώματα, ἀλλ' αὐταῖς ἀληθῶς ἡ ἀληθείαις καὶ τὰ πράγματα. „Καὶ εἰσὴ „γαγέ με, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Πύλης τὴν ἀγίων, „τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατ' ἐναντίον τοῦ Οἴκου. καὶ εἶδον. „καὶ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου. Προφητεῖα ὁ „Γεζεκιήλ. καὶ, „Ἐκάστοις τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ χάρις „κατὰ μέρος ἐδόθη, τῇ δὲ Μαρίᾳ, ἅπαν τὸ τῆς „χάριτος πληρώμα. λέγει ὁ ἱεὺς Γεζονυμὸς.

§. Χαῖρε Θεία καὶ μουσική Κιβωτός, εἰς τὴν ὁποίαν, ὁποῖος καταφεύγει, μετὰ θερμότητος εὐλαβείας καὶ Πίσεως, ὅχι μόνον σφίζεται ἀσινῆς, ἀπὸ τὸν νοητὸν τῆς ἀμαρτίας Κεκακλυτμόν· ἀλλὰ καὶ διαφυλάττεται ἀβλαβῆς, ἀπὸ τῆς θανάτου ἐπηρεῖας καὶ καταδρομαῖς, τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. „Πύργος ἰσχύος ἀπὸ „προσώπων ἐχθρῶν, προλέγει ὁ Δαβὶδ. καὶ, „Οὐδεὶς „προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σὲ ἐκπορεύεται, Ἀγνή Παρθένη Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτᾶται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς „αἰτήσεως, φάλλει ἡ Ἐκκλησία.

§. Χαῖρε Οὐρανίε Τράπεζα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν, ὅχι μόνον ἐπληρώθη μέχρι λεπτοῦ, τὸ χρέος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ἀλλ' καὶ καθ' ἑκάστην εὐρίσκεται ἔτοιμος, ὁ ἄρτος τῆς ἀκηράτης ζωῆς, διὰ νὰ θρέψῃ αὐταγνώως, τὰς ἀπὸ ψυχικὴν πείναν σιωχομένους. „Ἐλθετε, „φάγετε, τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίστε αἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν, ἡ Παροιμία προείρηκε. καὶ, „Λάβετε, φά-

„ φάγετε, τὸ τό ἐξί τὸ Σῶμά μου. ὁ Ἀΐτος γάρ, ὃν
 „ ἐγὼ δώσω ὑμῖν, ἡ Σάρξ μου ἐστίν, εἶπεν ὁ Κύριος.

§. Χαῖρε Λαμπάρις καὶ Λυχνία ἐπτάφωτε, μέσον ἔχου-
 σα Λαμπάδιον Χριστόν, διὰ τῶ ὁποῖς περιπατῶμεν,
 τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τῶ φωτός, ἀποφυγόντες τῶ σκοτίας καὶ
 τῆς ἀνοδοῖας τὰ βάραθρα. „ Εἰγὼ Φῶς εἰς τὸν Κόσμον
 „ ἐλήλυθα. ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ Φῶς τῶ Κόσμου. ὁ ἀκολο-
 „ θῶν ἐμοί, ἐμὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ, περι-
 „ πατᾷτε ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ ἡ σκοτία ὑμᾶς
 „ καταλάβῃ, μᾶς παραγγέλει ὁ Ἰδιος.

§. Χαῖρε ἡ πάγχρυτος Στάμνος, ἐν ἡ παναληθῶς
 τὸ ἀπεροτίμητον καὶ Οὐράνιον Μάννα πεφυλακται, διὰ
 τῶ ὁποῖς τρέφονται πάντων τῶν πεινῶντων αἱ καρδίαι
 αἰώνια. „ Οἱ πατέρες ὑμῶν, ἔφαγον τὸ Μάννα ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. ἐάν δέ τις φάγῃ ἐκ τῶ ἄρτου τῶ-
 τῶ, ἐμὴ πεινάσῃ, ἀλλὰ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, μᾶς
 βεβαοῖ ὁ αὐτός Δεσπότης.

§. Χαῖρε θυμιατήριον πάγχρυτον, τῶ ὁποῖς ἡ δι-
 πλή καὶ Πνευματικὴ εὐωδία, ὅλας τῶ διπλῶ Κόσμου
 τὰς αἰσθήσεις ἐμύρισε, καὶ εὐωδίαν τῶντι Πνευματικὴν
 ἀπέτελεσε. „ Χριστὸ γὰρ εὐωδία ἐστὶν τῶ Θεῷ, καὶ ἐν τοῖς
 „ σφζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. τὸν δὲ ἁθο-
 ροποιὸν Μελισσῶνα, τῶν ἀρχαϊκάων Δαιμόνων, μα-
 „ κράν ἐφυγάδευσε. „ Φυγαδεύονται γάρ τοι μακράν αἰ-
 „ φ' ἡμῶν, αἱ τῶν Δαιμόνων φάλαγγες, αἰσθανόμεναι
 „ ἡμᾶς, Πνευματικῆς εὐωδίας ὁσμὴν ἀναπνέοντας.

§. Χαῖρε Πλάκα νοητή, τῆς κρυφιομένης Διαθήκης
 Κυρίου Σαβαώθ· ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν δέν ἐγγράφησαν
 πλέον ἐντολαὶ καὶ προστάγματα, τοῖς υἱοῖς τῶν Ἀνθρώ-
 πων

πων ἐπαπειλῶντες ἀθάνατον θάνατον, ἀλλ' αὐτὸς ἐνεχα-
 ράθη ὁ Ἰδιος Νομοθέτης Θεός, μηνύων πᾶσι τοῖς ἁμαρ-
 τωλοῖς σωτηρίαν, καὶ ζωὴν ἀντὶ θανάτου ἀθάνατον, ἐπι-
 στρέψασιν. „ Εἰγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν
 „ ἔχωσι. ἐγὼ γάρ εἰμι φησὶ πᾶς ἡ ζωὴ. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ
 „ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐμὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

§. Χαῖρε, Ἀαρωνίτις Ράβδος, ὅπῃ καθὼς με παρὰ-
 δοξον τρόπον ἐκείνη τότε, καὶ με ὅλον ὅπῃ ἦτον τελείως
 κατὰξῃρος, παρουσίᾳ καὶ σὺ, καὶ με τρόπον πολλὰ ὑπερ-
 φυκὸν τῶρα, καὶ ὅλως ἀνήκεσον, ἀνεβλάστησας καὶ ἐκαρπο-
 ρητες, καὶ με ὅλον ὅπῃ ἔσων τελείως ἱεραμένη, πάσης
 νοτίδος καὶ ὑγαστίας Φυσικῆς. ἦγεν ἀπειράνδρος, ἀρρέν-
 σως, καὶ ἀπαθῶς. „ Πρὶν γάρ φησιν, ἡ σωελεῖν αὐ-
 „ τῶς, εὐρέθη ἐν Γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. καὶ,
 „ τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

§. Χαῖρε, ἐμψυχε Χερβεῖμ, τῶ ὁποῖς αἱ ἀργυροχρυ-
 σοειδῆς καὶ Ἡλιάκτινες πτέρυγες, τῶτ' ἐστίν, ἡ ἀπειραις
 ἀρεταῖς, καὶ ἡ πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἀκόμι, μητρι-
 καῖς καὶ πανευπρόσδεκταις δέηταις, θερμαίνεσι, καὶ ἀδια-
 λείπτως σκεπάζουσι, καὶ ἀνεπηρέασον διασώζουσιν, ὅχι
 ἕνα Ἰλαστήριον, ἀλλὰ πᾶσαν ἀπλῶς τὴν Κτίσιν, καὶ ὅρα-
 τὴν, καὶ ἀόρατον. „ Ἀμφιλαφῶς γάρ, καὶ ὅσ' ὤρει, ὑπὲρ
 „ πάτης τῆς Κτίσεως ἡ Παρθένος, τὰς αἰτήσεις ποιῶται
 „ καὶ σκέπει αὐτὴν μᾶλλον, ἢ περ τὰ τορευτὰ Χερβεῖμ
 „ τὰ τῶ Ἰλαστήριος ἐκείνη, ἐμψυχοῦ Χερβεῖμ πέλας. καὶ
 „ ὁ μᾶτην. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς, πρὸς εὐμί-
 „ νειαν Δεσπότης πισεύεται.

§. Χαῖρε ἁγία ἁγίων ἁγιωτέρα. μέσα εἰς τὴν ὁποίαν
 εἰσελθὼν ἀφράσως, καὶ ὑπὲρ φύσιν, ὁ μόνος ἅγιος Ἀρχιερεὺς
 Χρῖς,

Χς, προσέφερε τὴν μυσηρωδεσάτην ἐκείνην θυτίκην, τῷ
 ἰδίῳ αὐτῷ Πρι, ἐρηνοποιήσας τὴν μεταξύ αὐτῶν, καὶ
 τὴν γεννάρχη μακροχρόνιον ἔχθραν, καὶ καθαρίσας καὶ
 ἀγιάσας τὴν σύμπασαν. ὅχι ὅμως δι' αἵματος Ταύρων
 καὶ Τράγων καὶ σποδῶς Δαμάλεως, καθὼς ὁ νομικὸς ἐκεί-
 νος Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ διὰ τῶν ἰδίων αἵματος, ὅπῃ ἔως εἰς
 τὴν ἐσχάτην σαλαγματίκην, ἔχυσεν εἰς τὸν Σταυρόν. „ Χς
 „ γὰρ, ἐρητιά, ἐσιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁποιήσας τὰ ἀμφο-
 „ τερά ἓν, καὶ τὸ μετότοιχον τῷ φραγμῷ λύσας. καὶ,
 „ Οὐ δι' αἵματος Ταύρων καὶ Μόσχων, διὰ δὲ τῶν ἰδίων
 „ αἵματος ἐσθλὴν εἰσάπαξ εἰς τὰ ἅγια.

§. Χαῖρε, Ὁρὸς ἀλατόμητον καὶ ἀλάξευτον, ἐξ ἧς ἀπε-
 τμήθη Λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε, καὶ κατελέπτυνε, τὴν
 κραταὴν καὶ ὑπερήφανον ἐκείνην εἰκόνα, τῷ νοητῷ Ναβα-
 χοδοноότορος, μαζῇ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ δόξας καὶ
 βασιλείας τε. „ Εὐθεώρεως ἔως ὅτε ἀπετμήθη Λίθος ἀπὸ
 „ Ὁρὸς ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, ἐπὶ τῆς
 „ πόδας τῆς Σιδηρῆς καὶ Ὁσρακίνης, καὶ ἐλέπτυνεν αὐ-
 „ τὴς εἰς τέλος.

§. Χαῖρε, Παράδειτε ἐνθέου τρυφῆς, ἀπὸ τὸν ὅποιον,
 δὲν τρέχουν νεῖα, τῶν τεσσάρων ἐκείνων ποταμῶν, Γεώ-
 νος, Φισῶνος, Εὐφράτης. καὶ Τίγρεως· ἀλλ' αἱ τέσσα-
 ρες ἐκάνη γενικαὶ ἀρεταί. Ἀνδρεία, λέγω, Δικαιοσύνη,
 Σωφροσύνη, καὶ Φρόνησις. εἰς τὴν μέσθην τῷ ὅποιου,
 δὲν ἦν πεφυτευμένον Ξύλον Θανάτου, ἀλλ' ἀτελευτήτου
 καὶ μακκίης διαγωγῆς. „ Πολλὰ θυγατέρες ἐποίησαν
 „ δύνημιν, πολλὰ ἐκτῆσαντο πλῆτον, σὺ δὲ ὑπέρ-
 „ κεισαι, καὶ ὑπερήρας πάτας. καὶ, ζωῆς γὰρ σε Κῆπον
 „ μᾶλλον ἐξέσιν ἐπιγράφεσθαι. ὅτι ἐξ ἧς, τῆς ἀθανάτης δια-

„ γωγῆς,

„ γωγῆς, τὸ μυσικὸν ἀνεβλάστη Ξύλον. καὶ τῷ καρπῷ.
 „ οἱ φαγόντες, καὶ θνήσκοντες ἐκ ὀφονταὶ θάνατον. ὁ πι-
 „ σεύων γὰρ φησιν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνη ζήτεται.

§. Χαῖρε, ἡ τερατοποιᾶ Ρ'άβδος, μὲ τὴν ὁποίαν, ὁ
 Μυσικὸς Μωϋσῆς, πλήξας τὴν ἀλμυρὰν τῆς ἀπιστίας θά-
 λασσαν, διετῶθημεν, ἀβρόχοις ποσὶ διαβάντες, καὶ εἰς
 τὸ Ὁρὸς τῆς ἀληθείας, διὰ σῆς, ὁδηγηθέντες πίσεως, ἀπὸ
 τὴν ἀνυπόφερτον σκλαβίαν, τῷ τυραννικῷ Φαραῶ.

„ Θάλασσαν ὡς πρὶν, πλήξας Ἰσραηλίτην,
 „ Καὶ σῶσας Μωσῆς, Φαραῶνος κακίας,
 „ Τὸν πάλαι· ὥδε, Μωσῆς διαβιβάσει,
 „ Ἰσραηλίτην, τῶν παθῶν τυραννίας,
 „ Καὶ νῦν σκολιῶν, Φαραῶ Ρ'άβδῳ νέον,
 „ Χριστὸς Ἰησοῦς, μουσικῇ τῇ Μαρίᾳ,
 „ Θάλασσαν πλήξας, ἀλμυρὰν ἀπιστίας,
 „ Καὶ διασώζει, τῆς ἐρατῆς εἰς Ὁρῆ.

§. Χαῖρε, Ἰρις μουσική, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπωντας
 ὁ Θεός, ὅχι μόνον δὲν θέλει ἀφήσει πλέον, τὸν πικρὸν Κα-
 τακλυσμὸν, τῶν Ὑδάτων τῆς ἀσεβείας καὶ Εἰδωλολα-
 τρείας, νὰ κατακαλύψῃ ὅλην τὴν Γῆν, αἰμῇ, καὶ θέλει
 γίνεσθαι ἰλεως, βλέπωντάς σε, εἰς ἐκείνας ὅπῃ συχνὰ πα-
 ραπικραίνεν, τὸ ὄνομά τε τὸ ἅγιον, εἰς τὴν σκέπην τῶν
 Θεῶν πτερυγῶν σε καταφεύγωντας. „ Τὸ Τόξον μου
 „ τίθημι ἐν τῇ Νεφέλῃ, καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον διαθήκης,
 „ ἀνά μέσον ἐμὲ καὶ τῆς Γῆς. καὶ, τὴν σὴν δόξαν ὁ
 „ Κτίστης, ἰδίαν εἶναι οἰόμενος ὡς υἱός, σχεδὸν λύων τὸ
 „ χρεὸς, ἐκπληροῖ τὰς αἰτήσεις.

§. Χαῖ-

§. Χαῖρε, Κλίμαξ Οὐρανομήκης, ἐξηριγμένη μὲν εἰς τὴν Γῆν, φάνεσσα δὲ εἰς τὰς Οὐρανούς. διὰ τῆς ὁποίας, ὁ μόνος τῆς Μεγάλης βελῆς Ἀγγελος, ἐκατέβη καὶ ἐμήνυσσε τοῖς ἐν Γῇ, τὴν τελείαν καταλλαγὴν καὶ παντοτεινὴν εἰρήνην, τῆς παλαιᾶς καὶ ἀφιλιώτης ἐκείνης ἔχθρας τῆς Οὐρανῶ. „ Καὶ ἰδὲ Κλίμαξ ἐξηριγμένη ἐν τῇ Γῇ, ἥς ἡ „ κεφαλὴ ἀφικνῆτο εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ οἱ Ἀγγελοι τῆς „ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. ὁδὲ Κς ἐπεσή- „ ρικτο ἐπ' αὐτῆς. ὅς τις ἐώρακεν.

§. Χαῖρε, ἡ πάντοτε ἀσφαλῶς κατακεκλεισμένη μυ- „ ρική καὶ ἐνθεος Πύλη ἐκείνη, τῆς ἱερᾶς τῶν ἀγίων πό- „ ρεας, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, (καθὼς ὁ παντεὶς „ τῶν Προφητῶν Γεζεκιήλ σε προεθεάσατο), εἰς τὴν ὁποί- „ αν ἐδόλωσεν Υἱὸς Ἀνθρώπου εἰσέβηκεν ἢ ἐξέβηκεν, εἰμὴ μόνος ὁ μονογενὴς Υἱὸς τῆς Θεοῦ, ἀπαθῶς, ἀρρέφους, καὶ ἀγαλ- „ λωιῶτως. „ Ἡ Πύλη αὕτη, κεκλεισμένη ἔσται, ἕκ ἀνόμι- „ „ χθῆσεν, καὶ ἐδὲς ἐμὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. ὅτι Κς ὁ „ „ Θεὸς Ἰσραὴλ, εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. καὶ ἔσται κεκλεισμένη.

§. Χαῖρε, ἡ κινὴ καὶ παράδοξος Υἱοδρίσκῃ, τῆς Προ- „ φητείας Ἐλισσαίου. ὅπῃ καθὼς εἰς ἐκείνην, βαλμένον ἀπὸ „ ἐκείνων τὸ ἄλῃ, καὶ ἐρριμμένον εἰς τὰ Ἰερικιὰν ὕ- „ δατα, παρευθὺς μὲ παράδοξον τρόπον, κατεγλυκάνθη ἢ „ ὑπερβολικῇ τῶν πικρότητά. ἔτι βαλμένον καὶ εἰς ἐσένα, „ ἐπελεύσει τῆς Θεοῦ Πνεύματος, καὶ ἐρριμμένον, εἰς ὅλην τὴν „ Κτίσιν, τὸ ἱαματικὸν καὶ νόσιμον ἄλῃ, ὁ Υἱὸς τῆς Θεοῦ, „ μετεποιήσατο εἰς Πνευματικὴν, παραδόξως, γλυκύτητα, „ τὴν ταύτης ὑπερβολικὴν, καὶ παρὰ φύσιν, τῆς πανχα- „ λέπης Εἰδωλομανίας πικρίαν. „ Λάβετε μοι Υἱοδρίσκην „ „ κινὴν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἄλῃ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τὴν δι- „ „ ξο-

„ ξοδὸν τῶν ὕδατων, καὶ ἐρριμῆεν ἐκεῖ τὸ ἄλῃ, καὶ εἶπε. „ „ τάδε λέγει Κς, ἱαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα. καὶ ἰάθη ἕως „ „ τῆς σήμερον.

§. Χαῖρε, ἡ νοητὴ καὶ φλογόφορος, καὶ πάνυ μυσηριώ- „ δης ἐκείνη Βάτος, ὅπῃ ἐν Ὄρει Σινᾶ τοπάλαι, ὁ Θεός- „ πτης Προφήτης ἐώρακεν. ἡ ὁποία, καὶ μ' ὅλον ὅπῃ ἐφαί- „ νετο πῶς ἐκαίετο, ἀπὸ μίαν μεγάλην πυρκαϊάν, ὅμως „ ἐσάθη παντελῶς χλοερὰ καὶ ἀκατάφλεκτος πάντοτε. ἦτοι, „ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐκείνην τῆς πυρὸς φλό- „ γα. „ Καὶ ὅρα, ὅτι, ἡ Βάτος καίεται πυρὶ, καὶ ἡ Βά- „ „ τος ἐκατεκαίετο. καὶ εἶπε. παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄρα- „ „ μα τὸ μέγα τῆτο, ὅτι ἐκατακαίεται ἡ Βάτος.

§. Ἐπειδὴ, ὅχι μόνον ἔσεν, πρὸ Τόκῃ, καὶ ἐν Τό- „ κῃ, Παρθένος καθαρὰ, ἀδιάφθορος καὶ ἀμίαντος, καθὼς „ ὁ Μεγαλοφωνότατος ἐν Προφήταις, ἢ, μᾶλλον εἶπεν, „ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μὲ τὸ σῶμα τῆς προφητε- „ σεν. „ Ἰδὲ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν. „ „ ὅχι, λέγω, ἔσεν Παρθένος, πρὸ Τόκῃ, καὶ ἐν Τόκῃ, „ „ ἀλλὰ καὶ μετὰ Τόκον. Καὶ ὡς δώσωμεν, (παρεμβα- „ τικώτερον) τῆς πανιέρῃς τέτῃς ῥητῆς, διὰ τῆς ἀπλυσέας, „ μίαν βραχυτάτην, μὰ ἀναγκαιοτάτην ἐξήγησιν. ἐπειδὴ καὶ „ ἔττι σιωπέστε, σᾶς παρακαλῶ, εἰάν ὀρίζετε νὰ λάβετε ὀλί- „ γην προσοχὴν καὶ ὑπομονήν.

§. Ἰδὲ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν. „ τέτην τὴν πρῶτην λέξιν, τῆς παρεσχῆς περιόδου, ἦγαν τὸ, „ „ Ἰδὲ. ὡς αὐτῶς καὶ εἰς ἄλλαις, τὸ, „ Ἐως, καὶ, τὸ, „ Σή- „ μερον, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἔχεν ἄλλην ση- „ μασίαν, καὶ μίαν φωνὴν σιωπεθίζον ὅμως αἱ Ἀγνῆαι Γρα- „ φαί, Παλαιαί τε καὶ Νεαί, νὰ ταῖς μεταχειρίζονται μὲ „ „ ἄλ-

λην, ὡσεπιτοπολύ. καθὼς, παρὰδείγματος χάριν, τὸ,
 „Καὶ ἐχ' ὑπέσχετο ὁ Κόραξ, ἕως ὅτε κεκόπηκε τὸ
 „Υἷος ἐπὶ τῆς Γῆς. καὶ, τὸ, Καὶ ἐκ' ἐκινώσκεν αὐ-
 „τὴν, ἕως ὅτε ἐτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον. καὶ
 καθὼς τὸ, „Υἱός μιν εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
 καὶ, τὸ, „Δ' μὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
 Παραδείσῳ. καὶ καθὼς, τὸ, „Ἰδὲ ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς
 Κλίην. καὶ τὸ, „Ἰδὲ, τῶρα τῆς ἐδικῆς μας ὑποθέσεως,
 ὅπῃ εἰπομεν. (τὰ ὅποια οἱ προκαμμένοι ἀγράμματοι,
 ἦσαν οἱ ἀναλφάβητοι καὶ ἀπαιδευτοί, καὶ σὺν αὐτοῖς
 τὰ τῆς δυσσεβείας, ἢ μᾶλλον, εἰπὼν, τῷ Διαβόλῳ
 γεννήματα, οἱ νομιζόμενοι σοφοί, παρεξηγῶσι φέρον-
 τίς τα, εἰς τὴν ἐδικὴν τῶς ἀρέσκειαν, πρὸς τὴν
 ἰδέαν αὐτῶν ἀπώλειαν. καθὼς ἀληθέςτα γράτει, διὰ τὰ
 τοιαῦτα, καὶ Πέτρος ὁ Θᾶτος Ἀπόστολος, περὶ τῶν Θείων
 Ἐπιστολῶν τῷ σωμαποσὸν τε, μετὰ τὰ ἀκόλουθα λόγια.
 „Καθὼς (φησι,) καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Πῦλος,
 „κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν, ἔγραψεν ὑμῖν. ἐν
 „οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀσήρικτοι σρε-
 „βλῶσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Γραφάς. πρὸς τὴν ἰδέαν
 „αὐτῶν ἀπώλειαν.) καὶ, τὸ, „Ἰδὲ, λέγω, ὅπῃ προ-
 εἰπομεν, τῆς ἐδικῆς μας ὑποθέσεως.

§. Ἰδὲ λοιπὸν, ἦσαν, νά. „ Ἡ Παρθένος. (πρό-
 σκεται μαζὴ καὶ τὸ ἄρθρον Ἡ : διὰ νὰ ἦναι ἐμφαντικώτε-
 ρον, ἦσαν, διὰ νὰ σημάνῃ τέτην μοναχὴν τὴν παναγίαν
 Παρθένον, καὶ ὅχι ἄλλην.) ἡ Παρθένος, (σημειώσετε, ὅτι,
 εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, εὐρίσκεται γεγραμμένον ἀντὶ τῆς, Παρ-
 θένης, Νεανίς. τὸ ὅποιον, δὲν ἔχει ἀπὸ τὸ, Παρθένος,
 ἀλόγετα καμμίαν διαφορὰν. δι' ὅτι, καθ' ἡμᾶς, Παρθέ-
 νος,

νος, Κόρη, Νεανίς, Νεανίς, καὶ τὰ ὅμοια, δὲν ἔχουσιν
 τὸ ἓνα, ἀπὸ τὸ ἄλλο, καμμίαν σημασίαν διάφορον. ἀλ-
 λ' ὅλα ἐπ' ἴσης σημαίνουσιν, τὴν ἀδιάφορον, τὴν ἀπεισό-
 γαμον καὶ ἀμίαντον.) λοιπὸν, λέγω, νά, ἡ Παρθένος,
 ἐν γαστρὶ ἔξει. ἦτοι, Παρθένος ἔστα ἐν γαστρὶ ἔξει, τῇ
 ἔξει, θέλει συλλάβῃ, ἐγκασθῇ. καὶ ἰδὲ ἀγαπητοί, τὸ,
 πρὸ Τόκου Παρθένος.

§. „ Καὶ τέξεται Υἱόν. ἦσαν, ἀφ' ὅς Παρθένος ἔστα
 ἐγκασθῇ, θέλει γεννήτῃ παιδίον ἀρτενικόν, ἐννεν, ἐμ-
 φυκόν, τέλειον, καὶ κατὰ πάντα ὅμοιον μὲ ἡμᾶς, κα-
 τὰ τὰ πάθη τὰ ἀδιάβλητα, καὶ μετὰ τὸν ἴδιον διορισμὸν
 καιρὸν τῆς φύσεως. „ Καὶ τέξεται Υἱόν. ὁ καὶ Σύνδε-
 σμος, καθ' Ἑλληνικὰς ἐξηγούμενος, προσεπιτέρε, καὶ συμπλέ-
 κε ὅμοιον ὁμοίον. ὡς κατὰ τέτην τῆς Γλώσσης τὴν συμ-
 φωνίαν, θέλει νὰ εἰπῇ, ἐξ ἀνάγκης ἔστι. καὶ Παρθένος
 ἔστα, τέξεται, θέλει γεννήσῃ δηλονότι Υἱόν. „ Ἰδὲ, ἡ
 Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν. λοιπὸν, ἰδὲ καὶ
 τὸ, ἐν Τόκῳ Παρθένος, φιλακροῦμενος.

§. Το δὲ, μετὰ Τόκον. Ὅχι μόνον σωματικῶς, ἀπὸ
 τὸ μυσηριώδες ἐκείνης τῆς Μωσαϊκῆς Βάτης, ὅπῃ προείπο-
 μεν. ἢ ὅποια, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν Μεγάλην ἐκείνην φλό-
 γα, ἔμεινεν ὀλοτελῶς ἀκατάφλεκτος. Ὅχι ἀπὸ τὸς ἄλ-
 λας ῥήσεις Προφητικὰς καὶ αἰνίγματα. ὅτι λογὴς εἶναι,
 ἐκείνη ἡ Πύλη τῇ Γεζεκίῃ. ἡ Ράβδος τῇ Ἀαρών. ἡ Θυ-
 μωνία τῇ Σίτῃ, ἡ περιπεσασαμένη ἐν Κρίνοισι, τῇ Σολο-
 μωνίᾳ τῇ Σίτῃ, ἡ περιπεσασαμένη ἐν Κρίνοισι, τῇ Σολο-
 μωνίᾳ, καὶ ἄλλα μαζὸμοια. τὰ ὅποια εἰάν ἓνα πρὸς ἓνα
 ἀπαριθμήσω τώρα ἐγὼ, θέλω σὺς προσεξήσῃ μεγάλην ἐνό-
 χλητιν, ὡτὰν ὅπῃ ἡξεύρω καλὰ, πῶς εἴσθε κοπιασμένοι
 πολλὰ. καὶ λοιπὸν, θέλω τὰ ἀφήσω εἰς ἄλλον καιρὸν. Ὅχι
 ἔτι

ἔτι ἀπὸ ταῖς μυρίαῖς μαρτυρίαις, τότεων ἀγίων, καὶ Θεο-
ειδῶν, καὶ Θεοφόρων Πατέρων καὶ Ἀποστόλων. Ὅχι ἀπὸ
τὴν ψῆφον, τοσάτων ἱερῶν Σωδῶν, καὶ μερικῶν, καὶ
Οἰκουμενικῶν. τούτων εἶπεν, τῷ παναγίῳ Πνεύματος.
„ Εἶδοξε γὰρ (φησι) τῷ Ἀγίῳ Πνύι, καὶ ἡμῖν. Ὅχι
ἀπὸ τὴν ἀνθεντίαν ὅλης ὁμῆς, τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν, κα-
θολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. τὸ ὁποῖον (σημειώ-
σατε) ἦγαν τὸ, μετὰ Τόκον Παρθένης, πρέπει ἔτι νὰ πισεύ-
ται ἀδιστάκτως, (καθὼς ἔχασι γνώμη τινες.) ὅτι Θεὸς κα-
τ' οἰκονομίαν καὶ ἐξεπίτηδες, τὸ ἐτιώπησεν ἀπὸ μιᾶς ὁ
Προφήτης· ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ πολλὰ σκιωδῶς τὸ ἐση-
μαναν, διὰ μεγαλητέραν δόξαν τῆς· ἡ ὁποία, καθὼς
ἦτον πρέπειον, ἐμελλεν ἀναγκαίως νὰ τὸ σοχασθῇ, νὰ τὸ
ψηρίσῃ, καὶ νὰ τὸ πισύῃ ὀρθοδοξότατα, φωτισθεῖσα με-
τὰς ἐλλάμψεις, τῷ παναγίῳ καὶ τελεταρχικῷ Πνύι. „ Εἶ-
δοξε γὰρ (φησι) τῷ Ἀγίῳ Πνύι, καὶ ἡμῖν. Ὅχι, λέ-
γω, μόνον ἀπὸ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σιμάγεται, τὸ, με-
τὰ Τόκον Παρθένης· ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Θεοπρε-
πῆς, τῷ Δικαίου καὶ τῷ Νομίμῳ.

§. Κατάλληλον γὰρ ἦτον, εἰς τὴν Θεῖαν καὶ μακαρίαν
ἐκείνην φύσιν, καὶ Νόμιμον ἅμα καὶ Δικαιοτάτον διὰ νὰ
μὴν εἰπῶ καὶ ἀναγκασιότατον. ὅτι, ἐκείνος ὅπῃ ὑπὲρ ἔν-
νοϊαν, καὶ τρόπῳ ὑπερακαταλύπτῳ· καὶ ἐκτέβῃ ἀνεκτοιτή-
τως· καὶ ὦκησεν ἀπαθῶς, τὴν πανάχραντον ἐκείνην Μήτηρ·
καὶ ἠνωσε καὶ ἠνισεν, ἀφύρτως τε καὶ ἀσυγχύτως τὰς δύο
φύσεις. τὴν Θεῖαν, λέγω, καὶ Ἀνθρωπίνην· καὶ ἔκαμε
νὰ διαφυλαχθῇ, ὡς πρὸ τῆς Τόκῃς, καὶ ἐν τῷ Τόκῳ Παρ-
θένος, συνάγεται λέγω, καὶ ἀναγκαίως, καὶ εἶναι ὑπερ-
λήθεις, πῶς ἡ αὕτη ἔκαμε, νὰ μένῃ καὶ μετὰ Τόκον
Παρ-

Παρθένης ἀδιάφθορος καὶ θέλει μένει, ὡς πρὸ Τόκῃς, καὶ ἐν
Τόκῳ ἡ μοναχὴ ἀειπαρθένης. ἀντίτως καὶ γὰρ πισεύεται πρὸ
Τόκῃς καὶ ἐν Τόκῳ, κατὰ τὴν Προφητείαν, τί τὸ καὶ
μετὰ τὸν Τόκον τῷ κωλύον, καὶ εἶναι καὶ πισεύεσθαι
πέφυκεν, ὡς ἀδελφοὶ με φιλακρεάμονες;

§. Μὰ πῶς; (ἴσως ἤθελεν ἀπαντήσῃ τις.) ὅπῃ
τῆς φύσεως οἱ νόμοι αὐτὸ, παντελῶς δὲν τὸ δέχονται;
πῶς; τῷ λέγω ἂν. ὅτι, ἂν εἰς τὰς νόμους τῆς φύσεως ὑπο-
τάσσεται· ἂν ἀπὸ φυσικῆς ἀποδείξεως ἐδείκνυτο· ἂν εἰς τὰς
φυσικὰς Ὁρὰς περιωρίζετο, δὲν ἦτον θαῦμα. δὲν ἦκα-
νε σημεῖον· δὲν ὠνομάζετο τερατήρημα. „ Διὰ τὸτό (φησι)
„ δώσῃ ὑμῖν Κεῖ ὁ Θεὸς σημεῖον. τῷ λέγω β'. ἂν εἰς τὰς
φυσικὰς νόμους ὑπέκετο, δὲν ἦτον χρεῖα τοσάτων Προφη-
τικῶν ἀνιγημάτων, καὶ τύπων καὶ ὁρήσεων. „ Ἀνῶθεν
„ γὰρ (φησιν) οἱ Προφῆται, σὲ προκατήγγειλαν. Στά-
„ μνον, Ράβδον, Πλάκα, κτ. τῷ λέγω γ'. ἀνίσως ἀπὸ
τῆς φυσικῆς νόμους ἐδέχετο, δὲν ἦτον χρεῖα ὑπερβῆς βε-
λευτηρίας. „ Τίνα γὰρ, (φησιν) ἀποσελῶ; καὶ τίς πορεύ-
„ σεται πρὸς τὸν λαὸν τῶτον; δὲν ἦτον χρεῖα τόσα ἀλ-
„ λὰ. καὶ τέλος πάντων, δὲν ἦτον καθόλου ἀναγκαῖα, ἡ
παρουσία τῶς Υἱοῦ τῶς Θεῆς. „ Καὶ ὁ λόγος (φησι) σὰρξ ἐγένετο,
„ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. μὰ εἶναι ὅλων τῶν εἰρημένων
τὰ ἐναντία, ἄρα ἐξασθενῶσι καὶ μεματαίωνται, ὅλοι οἱ
θεσμοὶ καὶ οἱ νόμοι τῆς φύσεως. ὡς ἂν ὅπῃ, κανένα πρᾶγ-
μα δὲν εἶναι ἀδύνατον, κοινὰ εἰς τὴν παντοδύναμον θε-
λησιν τῷ Θεῷ. ἀμὴ νικᾷται ὅπῃ θέλει, ἡ τάξις τῆς
φύσεως, καθὼς γέγραπται. „ Ὅπῃ γὰρ (φησι) βέλεται Θεὸς,
„ νικᾷται φύσεως τάξις. „ Τῷ γὰρ θελήματι αὐτῆς τίς ἀν-
„ θέσθηκε;

§

§. Καί

§. Καὶ ἂν ὁ Γῆσθς τῇ Ναυῇ, μὲ ἓνα μόνον Φιλὸν
 πρόσχημα, Στήτω ὁ Ἡΐλιος. παρευθὺς εἰσηκῆσθῃ. Ἀν
 ὁ Ἐλισσαιέ, μὲ τῇ διδασκάλῃ τὸ Μηλωτάριον, διέβῃ
 ἀβρόχως τὰ Γορδάνεια Ὑδάτα. Ἀν ἡ Μωσαικὴ ἐκείνη
 Ράβδος, ἐθαυματέρηται εἰς τὴν Αἴγυπτον, τοσαῦτα ση-
 μῆα καὶ τέρατα. Ἀν τόσαις ζέσαις· τόσοι κεκροί· τό-
 σοι τυφλοί. τόσοι παράλυτοι· τόσοι Δαμονισμένοι. τόσοι
 ἀσθενητμένοι τόσα βενά· ἐτεκνοποίησαν ἀνεξάθηταν. ἀνέ-
 βλεφαν. ἀνωρθώθησαν. ἐσφρονίσθησαν. ἰατρεύθησαν. ἐμε-
 τατοπίστησαν. Ἀν ὁ λόγος καὶ ὁ ἰσχυρὸς μοναχὸς, μο-
 ναχῶν τῶν δικαίων. τῶν Προφητῶν. τῶν Πατριαρχῶν. τῶν
 Ἀποστόλων τῶν Γεραρχῶν. τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν λοιπῶν
 ἀγίων, ἐξετέλεσε τοσαῦτα ὑπερφυσικά καὶ ἀπειρα καὶ με-
 γαλῶτα, θάυμασιά τε καὶ σημεῖα καὶ τέρατα· καὶ ἕως
 τῆς σήμερον ἐκτελεῖ. πράγματα, ὅπῃ δὲν δύναται νὰ τὰ
 ἀρνηθῇ ἢ ὅλως νὰ τὰ διαβάλλῃ τινες· εἰμὴ ἀνίστως καὶ
 ἦναι, ἢ τελείως ἀμαθὴς, ἀναίσθητος καὶ τρελλός. ἢ παν-
 τῶσι πεισματάρης, ἄθεος καὶ αὐτόματος. „ Ὅπως γὰρ βέ-
 „ λεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις. τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ
 „ τίς ἀνθέστηκε; Ἀν, λέγω, οἱ δέλοι. οἱ μαθηταί. τὰ
 πλάσματα, πεισὺς ὅτι ἠμπόρεσαν, ἐν ευκολίᾳ, νὰ κα-
 τορθώσῃν, παρόμοια τέρατα· ποία δυσκολία σὺ ἤθελεν
 ἦναι, νὰ πεισὺς ἕνεκα τέτῃ, εἰς τὸν Πλάσῃν, εἰς τὸν
 Διδάσκαλον, καὶ Δεσπότην τῆς, διὰ νὰ αὐτεργήσῃ Θεῶ-
 μα παρόμοιον; φεῦ τῆς ἀδίκῃ σε γλώσσης, νοός τε καὶ
 ὑπολήψεως! „ Ὅπως γὰρ βέλεται Θεός, νικάται φύσεως τά-
 „ ξις. τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

§. Καὶ ἂν ἐσὺ δοξάζῃς πῶς, μὲ ἓνα μόνον Φιλόν, μὰ
 παντοδύναμον λόγον τε, παρήγαγεν ἐκ τῆ μηδαμῇ μη-
 δαμῶς

δαμῶς ὄντος, ἓνα τέτοιον Κόσμον περικαλλέστατον, καὶ
 τὸν βλεπόμενον, καὶ τὸν νοούμενον· καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ
 ἕως τώρα, καὶ ἔκαμε, καὶ κάμνει παντοδυνάμως τοσαῦ-
 τα ὑπερφυσικά τέρατα, (ὡτὰν ὅπῃ ὅλη ἡ Κτίσις ὑπόκειται
 εἰς τὰ ἐδικάτε προσάγματα, „ Τὰ σύμπαντα γὰρ (φησὶ) δέλα
 σά.) ποῖαν ἀδωαμίαν ἠμπορεῖς νὰ ἐννοήσῃς, ἢ ποῖαν
 δυσπιστίαν νὰ ὑποπτεύσῃς εἰς τὸ ποτε; καὶ ποῖαν ἄλλην
 σμικροπρέπειαν καὶ ὕβριν, δύνασαι νὰ προσάφῃς, ὡ καλὴ
 ἂν, μεγαλητέραν, ἢ βλασφημίαν Θεοσυγώτεραν, εἰς τὴν
 ὑπερθεον καὶ παντοδύναμον φύσιν τε, ἀπὸ τέτῃν, παύομαι
 λέγων, καὶ διαλλογιζόμενος; βαβαὶ βαβαί, τῆς παντόλμῃ
 ἐρεύνης, καὶ ἀδικρίτε σε κρίσεως! „ Ὅπως γὰρ βέλεται
 „ Θεός, νικάται φύσεως τάξις. τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς
 ἀνθέστηκε;

§. Μα, τῆς Φιλοσοφίας οἱ Κανόνες (ἴσως ἄλλος
 ἤθελεν ἐναντιωθῇ.) τόσον τῆς παλαιᾶς, ὅσον καὶ τῆς νέας,
 (καὶ μάλιστα τῶν αἰώνων τῶν πονηρῶν τέτων.) ὁλοτελῶς
 αὐτὸ δὲν τὸ κατεδέχονται. ἐπεὶ καὶ ἐδόλως μὲ μαθη-
 ματικαῖς καὶ ἐπιστημονικαῖς δέξαις ἀποδεικνύεται. τὸ ἀποκρί-
 νομαι. ὅχι ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ὁ Θεὸς Ἰλάριος. „ Εἰ
 „ κότως, ὡ ἔτος, εἰκότως, δὲν ὑποτάσσεται τὸ τοιοῦτον
 „ ὁλότελα, εἰς ταῖς φιλοσοφικαῖς σε ἀποδείξεις. ταῦτα
 „ καὶ γὰρ τοι Φιλοσοφία ἐδόλως ἐπίσταται.

§. Ἐπεὶ καὶ εἰς τὸτο, ἀργεῖ ἡ Οὐσία, τὸ Ποσόν,
 τὸ Ποῖον, τὸ Πρὸς τι, τὸ Ἐνεργεῖν, τὸ Πάσχειν, τὸ
 Πᾶν, τὸ Πότε, τὸ Κἄσθαι, τὸ Ἐῆεν. „ Ταῦτα Φιλο-
 σοφία ἐδόλως ἐπίσταται.

§. Δὲν ἐνεργεῖσιν, οἱ Ἀλγεβραῖκοι χαρακτῆρες, εἴτε
 Διωνύμοι εἴτε Πολυνόμοι. εἴτε τὰ Πάθη, αἱ Δυνάμεις,
 οἱ

οἱ Πίνκτες, αἱ Σινάφες, αἱ Ἀφαιρέσεις, Πολλαπλασιασμοὶ καὶ Διαιρέσεις. βάσανοι τε καὶ ἐργασίαι καὶ ἐξαγωγὰι τῶν ριζῶν, Διγώνων, Τετραγώνων, Κίβων, Δεκαδικῶν, Λογαρίθμων, μεθόδων τε διαφόρων καὶ Κλασμάτων Κλασμάτων, κτ. „ Τὰυτα Φιλοσοφία ἐκ ἐπίσταται.

§. Ἀπρακτῶσι, τῆς Γεωμετρίας, εἴτε Σφαιρικής, εἴτε Ἐπιπέδῃ, τὰ διάφορα Σημεῖα, καὶ Ροαί, καὶ Γραμμαί, Εὐθεαί τε καὶ Καμπύλαι, Μικτόγραμμα, Κάθετοι καὶ Παράλληλοι. καὶ τὰ πολυεδρὰ ἀκόμι καὶ πολύπλοκα Σχηματα, καὶ Γωνίαι, καὶ Πλευραί, Ὀρθαί, Ἀμβλείαι τε καὶ Ὀξείαι. Τρίπλευρα, Πολύπλευρα. Τρίγωνα, Τετράγωνα. Ρόμβοι, Ἑτερομήκη, Τραπεζίαι, κτ. καὶ σὺν αὐτοῖς, οἱ Ὀρισμοὶ καὶ Προτάσεις, Πορίσματα καὶ Ἀξιώματα, Τριγωνομετρία, καὶ Ἀρχιμήδεια θεωρήματα, κτ. „ Τὰυτα Φιλοσοφία ἐκ ἐπίσταται.

§. Ἐξασθενῶσι, τῆς Γεωγραφίας, καὶ Φυσικῆς, καὶ αὐτῆς τῆς ὑψηλοτάτης Ἀστρονομίας ἢ σφαίρας οἱ κρινωταῖς ἢ Γλόμποι, οἱ χάρταις κτ. καὶ τὰ ἰσχυρά, καὶ μεθοδικὰ καὶ τελειότατα τηλεσκόπια καὶ διάφορα τρόπων καὶ μηχανῆς ἀξιόλογα πειράματα, διὰ τῶν ὁποίων, μετρῶν καὶ διακρίνουν λεπτομερῶς, τὰς χυμὰς, τὰς ιδιότητας, τὰς ποιότητας, τὰς ποσότητες. τὰς θερμότητας, τὰς ψυχρότητας. τὰς βαρύτητας, τὰς κενότητας. τὸ γλυκὺ, τὸ πικρὸν. τὸ πυκνόν, τὸ μακρόν. τὸ μέλαν, τὸ λευκόν. τὰ μακράν, τὰ ἐγγύς. τὰ ὀρενὰ, τὰ πεδινὰ. τὰ ἀφεγγῆ, τὰ λαμπρά. τὰ ὑψηλὰ, τὰ ταπεινά. τὰ διασχήματα, τὰ ἀποσχήματα. τὰς φθοράς, τὰς γενέσεις. τὰς ἡρεμίας, τὰς κινήσεις, τὰς θέσεις, τὰς ἴσους, ἢ ἀνίσους τῆς Ὑδρογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ. τὰ Οὐρανῶ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. λέγω, τῶν

τῶν Πλανητῶν, καὶ Ἀπλανῶν. καὶ τὰ τέτοις παρόμοια. „ Τὰυτα Φιλοσοφία ἐκ ἐπίσταται.

§. Δὲν φθάνει, καὶ σωπτόμως εἰπῶν. ἔτε ὅλως ἐξαρκῆ, μήτε διὰ τὴν παραμικρὰν δέξιν τῶν τοιούτων, ἔτε Ἀδάμ Φιλοσοφάρχῃ καὶ Σήβῃ ἡ σχολαρχία. ἔτε παλαιῶν Χαλδαίων ἐκείνων, ἢ παρὰ πάντας φημιζομένη Ἀστρολογία. ἔτε τῶν Ἀσσυρίων, ἢ διαβόητος Ἀστρονομία. ἔτε τῶν Αἰγυπτίων, ἢ θρυλλημένη Φιλοσοφία. ἔτε τῶν Περσῶν, ἢ τερατώδης ἐκείνη καὶ μυριέπανος Μαγεία κτ. „ Τὰυτα Φιλοσοφία ἐκ ἐπίσταται.

§. Δὲν ἐγνωρίσθησαν τὰ τοιαῦτα, ἔτε ἀπὸ τῆς περιβοήτης τῶν Φιλοσόφων, ὅσον τῶν παλαιῶν, τόσον καὶ τῶν νέων. ἔτε ἀκόμι ἀπὸ τὰς ἀπερορήμες Ἀκαδημίας τῶν. ἔτε ἀπὸ τὰς μυριωνύμους φατρίας καὶ κλάσας τῶν. Σεβαστικῶν, λέγω, Πολιτικῶν, Μαθηματικῶν, Πιθαγορικῶν, Ἑλεατικῶν, Συλλογιστικῶν, Ζητητικῶν, Σκεπτικῶν, Ἐφεκτικῶν, Ἐπικυρίων, Κωικῶν, Στωϊκῶν, Κυρηναϊκῶν, Ἡγησιακῶν, Ἀντικερῶν, Θεωδωρεῶν, Ἀκαδημαϊκῶν, Ἡλιακῶν, Ἐριστικῶν, Ἐρετριακῶν, Διαλεκτικῶν, Περιπατητικῶν, Ἐκλεκτικῶν, Συλλεκτικῶν, Ἀμμωνιακῶν, Ὀριγενειακῶν, Σχολαστικῶν, Ὀνοματικῶν, Ὠμισῶν, Σκοτισῶν, Ὀχαμισῶν, κτ. „ Τὰυτα Φιλοσοφία ἐκ ἐπίσταται.

§. Εἶναι πολλὰ κονταῖς διὰ τὸ τοῖστον, καὶ ὅλως ἀσυναις, καὶ ἡ Ῥητορικῆς, καὶ ἡ Γλώσσαις, τῶν Κοράκων, τῶν Τισιῶν, τῶν Ἐμπεδοκλῶν, τῶν Φερέκιδων, τῶν Γοργίων, τῶν Θρασυμάχων, Πρωταγῶρων, Ἰσοκρατῶν, Προδίδων, Ἐρμογενῶν, Δημοσθενῶν, Αἰσχινῶν, κτ. καὶ ἡ τῶν ἐμπείρειαις καὶ αὐταῖς, ὁξύτητες τε καὶ ἀγχνόαις.

νοιας. εὑρέσεις, καὶ διαθέσεις, ἐρμηνύαι, καὶ προποραί. καὶ τὰ πολυσχιδῆ καὶ πολύπλοκα καὶ μυριώνυμα ἀν-
τῶν, Σχήματα, Ζητήματα, Ἐπιχειρήματα, Διλήμμα-
τα, Ἐνθυμήματα, Ἐπενθυμήματα, Ἐτυμολογίαι, Συ-
συχταί, Μετωνυμιαί, Σινωνυμιαί, Ἡθοποιῖαι, Ἀπορίαι.
Μεταφοραί, Ὑποφοραί, Ἀνυποφοραί. Διηγῆσεις, Ἀπο-
φάσεις, Καταφάσεις, Διαρρίσεις, Περιφράσεις, Ἀντιθέσεις,
Παρεμβάσεις, Ἐρωτήσεις, Ἐκφωνήσεις, Ἀποτιωπήσεις,
Ἀντιβολήσεις, Ἐπανωρθώσεις. Ἀντιλήψεις, Μεταλήψεις,
Παραλήψεις. Ζεύξεις, Διαζεύξεις. Ὅμοια, Ἀνόμοια,
Ἐναντία. Μερισμοί, Διαλλογιζμοί, κτ., Ῥήτορας γὰρ,
,, (σητὶ,) πολυρθόγγος, ὡς Ἰχθύας ἀφῶντες ὁρᾶμεν ἐπὶ σοὶ
,, Θεοτόκε. ἀπορῆτι γὰρ λέγειν, τὸ, πῶς καὶ Παρθένος
,, μένης, καὶ τεκῆν ἰσχυτάς;

§. Δὲν καταλαμβάνονται ἀκόμι, λέγω ἐγὼ, τὰ τοιαῦ-
τα, ὅτε ἀπὸ τῆς πολλὰ ὑψηλῆς, καὶ διαβατικωτάτης,
καὶ Οὐρανοβόμου νοῆας, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Θεολόγων.
καὶ δὲν λέγω μοναχὰ, τῶν..... καπνολόγων, μᾶλλον,
καὶ μωρολόγων, ἢ Θεολόγων· ἀλλὰ τῶν Διονυσίων ἐκεί-
νων, τῶν Γεσίμων, τῶν Κυρίλλων, τῶν Ἀθανασίων,
τῶν Βασιλείων, τῶν Γρηγορίων, τῶν Χρυσόστομων, τῶν
Μαξίμων, τῶν Δαμασκηνῶν, κτ. δὲν καταλαμβάνονται,
λέγω, καὶ ἀπὸ τῆς τοιούτης, ὅταν μετὰ τολμηρᾶς ἐρευνῆς,
ἢ ὅχι μοναχῆς εὐσεβῆς ἢ ἀδιδάκτε Πίσεως, ζητῶνται νὰ
γνωρισθῇ, καὶ νὰ τῶς γέννην καταληπτὰ, τὰ ὅπως ἀκα-
τάληπτα ἀπὸ πάσης τῆς Κτίσεως. καὶ σημειώσετε τὰ
ἀκόλθῃ, σὰς παρακαλῶ.

§. Ἡθέλησέ ποτε, νὰ κάμῃ ἐρευναν διὰ τὰ τοιαῦτα, τῆ
ἐκτὸς Δύσεως ἐκείνου ὁ νῆς ὁ Δαιμόνιος. καὶ ἐκεῖ ὅπῃ,
ἀπὸ

ἀπὸ τέτοιαις ιδέαις καὶ τολμηρῆς διαλογισμῶς περιτριγυ-
ρισμένος, εἰς τὸ παραθαλάσσιον ἐσεργιάνιζε. νὰ ἀφῆ-
δῶς καὶ βλέπει κοντά τε, ἓνα παιδίον πολλὰ μικρόν,
ὅπῃ ἔσκαπτε μὲ τὰς χεῖρας τε τὴν Ἀμμόν, τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ ἠγωνίζετο διὰ νὰ κάμῃ,
ἓνα λακκάκι μικρόν. τὸ ὁποῖον ὁρῶντας ὁ Θᾶος ἐκείνος
Ἀΰς, καὶ κατὰ πρώτην σορᾶν, ὅχι τόσο περιέργῃ περιε-
γασμένος· τῇ ἐφάνηκεν ὅτι, ὄντας τόσο μικρόν παι-
δίον, ὡς παιδὶ παιδικὰ παιγνίδια ἐπαίξει. ὅταν ὅμως
τὴν δευτέραν φορὰν τὸ περιεργάσθηκεν, ὅπῃ, μὲ τῶς φέ-
ταις τε ἐπολέμῃ νὰ περικλείῃ, βάλλοντας κατ' ὅλην
ὀλίγον, ὅλον τὸ νερόν τῆς θαλάσσης εἰς τὸ λακκίδιον·
καὶ μ' ὅλον ὅπῃ, βάνοντάς το ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἀπὸ τὸ
ἄλλο ἐχύνετο, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν τε σμικρότητα· ἠθέ-
λητε νὰ τὸ ἐρωτήσῃ ἀσεῖζόμενος. καὶ, τί κάμεις αὐτῷ ὡ
παιδί μου, (τῇ εἶπε,) καὶ τῇ κάμῃ τότεν ὥραν παιδεύεται πῶς;
(ἀπεκρίθη τότε τὸ βρέφος, λαβὼν ἀφορμὴν,) πῶς, ὡ Πέρ
Θεότατε; ἐγὼ τώρα ἀπεφάτισα νὰ πασχίσω, διὰ νὰ βάλ-
λω εἰς τὸ μικρότατον τῆτο λακκάκι, ὡς βλέπεις, ὅλην
τὴν θαλάσσαν. ὡ! καὶ τῆτο (τῇ ἀνταπεκρίθη χαμογελῶν-
τας ὁ ἅγιος.) εἰναί ποτε διωκτὸν νὰ γένῃ, ὡ τέκνον μου;
μάλις αἰνῶν μάλις αἰνῶν, παρὲν τὸ παιδίον ἀνταπεκρί-
νατο. καὶ πῶς εἶναι τρόπος ποτε, τῇ ξαναλέγει ὁ ἅγιος;
αἶχ! Πέρ Πέρ, (τῇ εἶπε τότε τὸ νήπιον.) ἤξευρε τοιοῦτον
καὶ μὴν ἀμυβέλλῃ; κοδόλ· πῶς, διωκτώτερον καὶ πλέον
εὐκόλον εἶναι, νὰ βάλῃς ἐγὼ καὶ νὰ χωρήσῃ ὁ μικρὸς τῆτος
λακκος, ὅπῃ ἐν τῷ τῶρα βλέπεις, ὅλην τὴν θαλάσσαν, παρὰ
ὅπως νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ χωρήσῃ ὁ νῆς σου, ἐκείνα ὅπῃ
ἤξεύρω ἐγὼ, πῶς τώρα σοχάξεται. καὶ ἄμα τῷ λόγῳ τῇ
τῷ,

τω, ὁ θαυμαστός ἐκείνος καὶ ἱερώτατος παῖς, ὁμπρός, ἀπὸ τῆς Ὀφθαλμῆς τῆς, ἐγένετο ἀφαντός.

§. Δὲν εἶναι τέλος πάντων ἀρκετοί, εἰς κατάληψιν τῶν τοιούτων, μήτε αὐτοὶ οἱ αὐλοὶ καὶ ἐπεράνιοι Νόες· καὶ με ὅλον ὅπθ εἶναι, τὰ πλέον λεπτὰ καὶ πεφωτισμένα δημιουργήματα· ὡς ὅπθ ἀμέσως, καὶ ἀενάως ἐλλάμπονται, ἀπὸ τῆς φωτοδότιδας καὶ πλεσιοπαρόχης ἀγῆας, τῆς Τρισηλὸς καὶ ὑπερθέας, Θεότητος. Χερσὶν λέγω, Σερσάρην, Δωάμεας, Εἰςτίαι, Ἀρχαί, Κυριότητες, Θεόνοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγελοὶ. „ Ἡττηνται γάρ πε καὶ Οὐράνιοι „ Νόες αὐτοὶ ἐπὶ τούτοις, μὴ ἐξισχύοντες ὅλως εἰκασταί „ τὰ ὑπὲρ ἐννοίαν. καὶ μαρτύρεται μοι τὸ παρχάλεπον „ ἐκείνη πτώμα, τὴ ταξίαρχα αὐτῶν.

§. Πάυσατε τοιοῦτον, ἐάν ᾔναι ἔτζι, Νόες καὶ κρῖσας καὶ ζόματα τολμηρὰ, ἀνθάδη καὶ ἀδιάντροπα, τῶν υἱῶν τῶν ἀνῶν, ἀπὸ τὸ νὰ σοχάζεσθε, νὰ ψηφίζετε καὶ νὰ λέγετε, διὰ τὰ τοιούτα, παρόμοια· καὶ μάλιστα ἐσῆς οἱ ἀμαθείς καὶ ἀσηρικτοὶ, διότι περισσότερον βλάπτεσθε, καθὼς ἐκείνος, ὅπθ ὄντας ἀμάητος διὰ νὰ κολυμβᾷ, ἐάν πέσῃ εἰς τὴν θάλατταν, ἐξ ἀπάντος πνίγεται. (ὁμιλῶ, διὰ μερικὴς, ὀνομαζομένης Χριστιανῆς, καὶ ὁπωσὲν θεῖσας, ἔχοντας, κατὰ Παῦλον, μόρφωσιν εὐσεβείας· καὶ ὡδὲ πως προφατιζομένης, δὲν ὁμιλῶ ὅμως διὰ ἀντιχρίστους καὶ ἀθέους. ἐπειδή περ καὶ οἱ τοιοῦτοι, ἐβελονακῆντες, ἀπεδοκίμασαν ἐαυτὰς ἐκασίως, διὰ τὰς πανθέων βατάνες, τῆς ἀτελευτήτης Κολάσεως, μαζὴ με τὸν πᾶρα τῶν Διάβολον, τὸν ὁποῖον ὀλοκαρδῶς δελεῦσαι. „ Καὶ Ὀφθαλμῆς ἔχοντες, ἢ βλέπει „ σιν. Ὡς τὰ, καὶ ἔκ ἀκῆσι. Ρίνας, καὶ ἔκ ὁσφραίνονται. „ Χείρας, καὶ ἢ ψηλαφῶσι. Πόδας, καὶ ἢ περιπατῶσιν. Αἰσθη-

„ Αἰσθήσεις, καὶ δὲν αἰσθάνονται. καθὼς τῆς μυκτηρίζει καὶ ὁ φαλμός. εἶναι Ἀνῶι, ζῶα λογικὰ αἰσθητικά, νὰ καὶ ἐπισήμης τῆς ἀληθῆς δεκτικά. μὰ εἶναι ζῶα ἄλογα, μωροὶ, καὶ ξύλα καὶ πέτρας ἀναισθηταί, δὲν θέλουν νὰ διδασκῶν τὴν ἀλήθειαν. ἄχ! ἄχ! καὶ εἰς τῆς τοιούτους, τί ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ, καὶ τί νὰ ἀποδείξῃ τινὰς ποτε, καὶ μάλιστα διὰ παρόμοια πράγματα; δέχνε ὅσον θέλεις εἰς τὸν τυφλὸν ταῖς βαφαῖς, ὁμίλιε, φάλλε καὶ πᾶζε καθ' ὅσον δύνῃσαι, εἰς τὸν κωχὸν τύμπανα. τί ἐκατῶρθωσες; τίποτε. καὶ ὅμως ἄς εὐχαρισήσων ὡς θέλουν τὴν γλῶσσαν τῆς. ἄς σοχάζονται (φῆν!) τὰ πάντα ἐξ αὐτομάτε, καὶ ὅτι δὲν εἶναι κρῖτις καὶ ἀνταπόδοσις, καὶ ζωὴ αἰώνιος ἔπατα. ἄς σοχάζονται λήρης καὶ μύθους τὰ πάντα, καὶ Θν', καὶ θεῖσας καὶ Γραφᾶς, καὶ Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους. καὶ ἄς γελῶν με αὐτὰς οἱ ὑπὲρ πάντας σοφώτατοι, διὰ νὰ δυσωπήσων (ἴσως) τὸν ἀδυσώπητον δικαστὴν τὴν σιωπῆσιν, καὶ με ὅλον ὅπθ ἀπὸ μέσα, τῆς κεντᾶ, καὶ τῆς φωνάζει συχνὰ, ὅτι „ Ε'ΣΤΙ ΘΕΟΣ, με εὐρογύλα καὶ ἐκατόγλωσσα ζόματα, καὶ τέλος πάντων, ἄς χαρῶν, ἄς ἀπολύσων καὶ ἄς ξεφαντώσων, καθὼς διωκτῶν 50, 60, ἢ τὸ πολὺ 70 χρόνας, τὸν πολυέτασον Κόσμον τῆς, μαζὴ με ὅλας τῆς τὰς γλυκυθυμίας ἡδονὰς τε καὶ ξεφαντώματα. „ Αἱ ἡμέραι γάρ τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐβδομήκοντα „ ἔτη. καὶ τῆτο καὶ δὲν ἡμπορῶν νὰ τὸ ἀρνήσων, διὰ τὴν με τῆς ὀφθαλμῆς τῶν, καθ' ἡμέραν τὸ βλέπειν. ἄς χαρῶν λέγω πάλιν, ἄς χαρῶσι, τὸν πολυπόθητον Κόσμον τῆς. καὶ ἔπατα.....) Πάυσατε λοιπὸν λέγω, υἱοὶ τῶν ἀνῶν, καὶ μὴν ὁμιλῆτε παρόμοια. διὰ τὴν ἐξ ἀποδείξεως πνίγεσθε, καθὼς ἀνωτέρω προέπομεν.

§. Καὶ ἰδὲ, ὡς ἀδελφοὶ με φιλακροάμονες, ἐκείνο τὸ ἰποῖον, πρὸ ὀλίγου σῆς ἔλεγα, ὅπῃ σὺν θῷ ἀπεδέχθη, καὶ κατὰ τὸ πρέπον, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνάτον, καὶ καθ' ὅσον ὁ καιρὸς ἐσυγχώρησε. λοιπὸν λέγω. καὶ κατὰ τὴν Προφητείαν τῆς Ἡσαΐα. καὶ κατὰ τὰς ῥήσεις τῶν ἄλλων Προφητῶν, καὶ ἑξαιρέτως ἐκείνων ὅπῃ ἐσημειώσαμεν. καὶ κατὰ τὴν ψῆφον τῶν ἱερῶν σωθῶν καὶ Πρῶν, καὶ ὅλης ἅμα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα, ὅπῃ ἀνωτέρω ἐφανερῶσαμεν, λέγω. Παρθένος πρὸ Τόκου. Παρθένος ἐν Τόκῳ. Παρθένος μετὰ Τόκον, καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἡ ἀειπαρθένος. καὶ οἱ ἐχθροὶ διαρραγῶσιν ἀρνήμενοι. „ Ὅπῃ γὰρ βέλεται „ Ὁς, νικᾷται φύσεως τάξεις. τῷ γὰρ θελήματι αὐτῆς τίς ἀνθέστηκε; Ἀλλ' ἄς ἐλθῶμεν εἰς τὴν καθ' αὐτὸ, τῆς ἐορτῆς μας ὑπόθεσιν ὡς φιλέορτοι, μετὰ τὴν σωτήριον φιληκοῖαν σας, ἐπαυλαβόντες τῆς Ἀγγελίας τὸ, χαῖρε, μικρὸν, καὶ ἐπομένως δίδοντες, τέλος, καὶ εἰς ὅλην μας τὴν ὑπόθεσιν.

§. Χαῖρε, Κογχύλη, καὶ κούφη Νεφέλη. χαῖρε, Ξηρένυδρε Πέτρα. χαῖρε, Θρόνε Οὐράνιε. χαῖρε, ἡ Βίβλος ἀποκαλύψεως. χαῖρε, Πηγὴ ἐσφραγισμένη. χαῖρε, Θεόνυμον Πέταλον. χαῖρε, Θεόδηλον Ἐφέδ. χαῖρε, καινὴ Τόμε. χαῖρε, ἔνδρῳτε Πόκε. χαῖρε, Σημεῖον Κοσμοσωτήριον. χαῖρε, Ἀνθρακοφόρος Λαβίς. χαῖρε, ἡ ἀνεώρητος Ἀνθρα. χαῖρε, Οὐρανοβάτων Γέφυρα. χαῖρε, Πορητικὴ Μηλωτή. χαῖρε, κροκοειδὲς Ἡλεκτρον. χαῖρε, ἡ Σιλωὰμ Κολυμβήθρα. χαῖρε, ὁ Στύλος ὁ Πύρινος. χαῖρε, ἐπαγγελίας ἡ Γῆ. χαῖρε, ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα. χαῖρε, ἡ Ρίζα Γεσσαι. χαῖρε, τὸ Ἄνθος τὸ Δαβιτικόν, ὅπῃ ὅλην τὴν Κτίσιν ἐμύρσεν. „ Ἄνωθεν οἱ Προφῆται σε προκατήγγειλαν, Στάμνον, „ Ράβδον, Πλάκα, Ὁσος, κτ.

§. Χαῖ-

§. Χαῖρε, τῶν Προφητῶν ἀπάντων, καὶ τῶν πάλαι Πριάρχων, τὸ πανσεβασμιον κήρυγμα. τὸ τῶν Ἀγγέλων θεμέλιον. τῶν Ἀποστόλων ἡ Ὑλῆ. τῶν Γεραρχῶν ἡ ὑπόθεσις τῶν Θεολόγων ἡ Βάσις. τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος. τῶν Ὁσίων ὁ Ἐπαῖνος. τῶν Ἀσκητῶν τὸ Κένχημα. τῶν Ἀσκητριῶν τὸ Σέμωμα. ἡ Καλλονὴ τῶν Δικαίων. ἡ Σωφροσύνη τῶν Συζυγιῶν. ἡ Κωρόνα τῶν Παρθένων. ἡ Δόξα τῶν Γερέων. τὸ Ὑψος τῶν Ἀρχιερέων. τὸ Μεγαλεῖον τῶν Πριάρχων. ἡ Νίκη τῶν Βασιλέων. τὸ Κράτος τῆς Ἐκκλησίας. ἡ Προσέτις τῶν Χερῶν. ἡ Φροντίδα τῶν Ὁργάνων. ἡ Ἐπίτις τῶν Φυλακισμένων. ἡ Γατρία τῶν Ἀσθενούντων. ἡ Βοήθεια τῶν Κινδυνεύόντων. ὁ Λιμὴν τῶν Θαλασσοπορούντων. ἡ Καταφυγὴ τῶν Στενοχωρημένων. ὁ Πλατισμὸς τῶν Πτωχῶν. ἡ ὑπεράσπις τῶν Πλασίων. τὸ Ἐνδύμα τῶν Γυμνητευόντων. ἡ Ὁδηγὸς τῶν ὁδοιπορούντων. τῶν Ἀδωάτων ἡ Δύναμις. τῶν Πιπτόντων ἡ Ἀνόρθωσις. τῶν Ἰσαμένων Ἐδραῖωμα. τῶν Λυπεμένων ἡ Χαρά. τῶν Ἀβοηθήτων Βοήθεια. τῶν Ἀδικημένων Ἐπικηρία. τῶν Ἀμαρτωλῶν ἡ Παρηγορία. τῶν Ἀπληπισμένων Ἐλπίς. ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ Σωτηρία. ἡ Σκέπη τῆς Οἰκισμένης ἀπάσης. „ Ἐποίησέ μοι „ (μας βεβαιοῖς.) μεγαλεῖα ὁ δυνάστης.

§. Χαῖρε, τέλος πάντων, Χαῖρε καὶ ὑπερχαῖρε, (σου φωνάζω, με ἀνεκλαλητον χαρὰν.) πολυκύνε, ἐκατῶν νυμε, χιλιών νυμε, μυριών νυμε καὶ ἀπερών νυμε Κόρη, καὶ Νύμ νυμε, χιλιών νυμε, μυριών νυμε καὶ ἀπερών νυμε Πῆς. Μητέρα ἀπερανδρε, φη ἀνύμφευτε, τῆς προανάρχης Πῆς. Μητέρα ἀπερανδρε, τῆς μονο ἐνὲς Υἱὸς καθαρώτατον Ἐνδιαίτημα, τῆς Παναγίας τῆς μονο ἐνὲς Υἱὸς καθαρώτατον Ἐνδιαίτημα, ὅλης Πῆς. Ἐνυμνῶν ὁμῶς καὶ Τρισυποστάτη καὶ ὑπερθεῖς Θεότη-
τος,

Σωετωτάτη, ὅπῃ ἐγεμίσθης ἀπὸ αὐτὴν τὴν Σύνεσιν. φανεῖται ἀπὸ τὴν ταπεινοτάτῃ καὶ θεσπεσίαν σε φωνήν.

„ Ἰδὲ ἡ δέλη Κυ, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σε.

§. Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς Γνώσεως. ἐπεδὴ, ἂν (κατὰ τὰς ἱεράς Δέλτες) ἐξάθησαν ἄξιοι, διὰ τὴν ἀρετὴν τες, τόσοι ἅγιοι ἄνθρωποι, καὶ μετὰ τὴν Χάριν, καὶ πρὸ τῆς Χάριτος, νὰ ἐλλαμφθῶσι τόσοι ἀπὸ τῆς τῆς Γνώσεως τὴν ἔνθεον, ὥς ὅπῃ, καὶ νὰ προγνωρίζεν καὶ νὰ προσέλθῃν τὰ μέλλοντα· διατὶ ὅχι καὶ μάλιστα ἐσὺ, τὸ Ταμιεῖον ἀπάσης τῆς ὑπερθεῶν Γνώσεως; „ Καὶ ἐὰν ᾔνοι
„ ἡ Γνώσις, θεωρία τῆς Τρισηλὸς Θεότητος· καὶ ἐλλαμ-
„ ψις ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀξίων γινομένη, διὰ τῆς τῆς
„ Πνὸς χάριτος· εἰς ἐσένα μάλιστα περικλείεται· καθὼς με-
τῆς καθαρᾶς σε ψυχῆς, τὸ προβλεπτικὸν Ὁμμα, προ-
γνωρίσας ἐβεβαίωσε. „ Ἰδὲ γὰρ (ἔφη.) ἀπὸ τῆς νῦν,
„ μακαριστοὶ με πᾶσαι αἱ γενεαί.

§. Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς Βελῆς. ἐπεδὴ, ἐὰν (κατὰ τὰς Ἠθικὰς) κάθε Ἄνθρωπος εἶναι χρεώσης, νὰ κάμνῃ βελυτικῶς ὅλας τὰς πράξεις. διατὶ, ἀνίσως καὶ δὲν κάμνῃ ἔτι, εἶναι εἰς τὸν ἐαυτὸν τὴν πολέμιος· τὸ ὁποῖον ἐξ ἴσου, καὶ καλοὶ καὶ κακοὶ τὸ μεταχειρίζονται· πολλῶν πλὺν ἐσὺ, ἐν τῷ καλῶς ἐγυμνάσθης, καὶ εἰς τέλος διέ-
πρεψας, Βελυτήριον Θεόν, τῶν ἀποκρύφων Μυσηρίων τῆς Πνὸς; „ Καὶ ἀνίσως ἡ Βελή, λέγεται γνώμη, καὶ ὁρεξις
„ ζητητική, ὅπῃ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων ἀπὸ ἡμᾶς
„ γίνεται· ἐσὺ κατ' ἐξαίρετον ἐχαριτώθης ἀπὸ αὐτῆς. „ Ἡ δὲ
„ ἰδέσθαι (φησι) διαταράχῃ, ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῇ, καὶ διελ-
„ λογιζέτο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπαρμός ἔτος; καὶ εἶπε. πῶς
ἔσαι τῆτο, ἐπεὶ Ἄνδρα ἔ γινώσκω;

§. Ἐλα-

§. Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς Εὐσεβείας. ἐπεδὴ, ἂν (κατὰ τὰς Γρατὰς.) πολλοὶ οἱ εἰς θῦ εὐσεβεῖς, ὡς με-
τὸν Ἀβραὰμ τόσοι ἄλλοι· πολλῶν μείζον ἐσὺ, ὦ Εὐσε-
βεῖας Θεοκατασκευάσον Ἀγαλμα; „ Καὶ εἰ Εὐσεβεῖά ἐστι,
„ δικαιοσύνη περὶ θῦ, καὶ θεραπευτικὴ δύναμις, ἐκείσθης τε
„ τῆς περὶ αὐτῆς τιμῆς καὶ ὑπόληψις ἀπταιστος· ἰδὲ αὐ-
τόχημα ἡ Εὐσεβεῖα. ὅπῃ εἰς τόσοι Κατακλυσμὸν Ἀ-
μαρτίας Παγκόσμιον, ὅχι μόνον μόνῃ ἐφίλαξας σεαυτὴν
ἀδιάβροχον, παντός· κακῆ προαιρετικῆς, (ἐχὶ δὲ καὶ τῆς
Παγγελνῆς Προπατορικῆς. ὁιος γὰρ ὁ χοῖκος, τοῖσιν καὶ οἱ
χοῖκοι. καὶ, ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἡμαρτον.) μέχρι καὶ
λεπτῆς σοχασμῆς, (ὅπῃ εἶναι ἡ ὄντως θυσιᾶ, τῆς περὶ θῦ
τιμῆς δικαιοσύνης καὶ ὑπολήψεως.) ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν Νό-
μον. καθὼς ὁ Θεὸς Λεγκῆς ἀποφαίνεται. „ Καὶ ὡς ἐτέ-
„ λεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν Νόμον Κυ.

§. Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς Ἀνδρείας. ἐπεδὴ, ἐὰν (κατὰ τὰς αὐτὰς.) δὲν εἶναι ὅχι ὀλίγοι, ὅπῃ διὰ ταύ-
την καυχῶνται, τὴν αὐτίον δὲ παμπολλοὶ. (ἀπὸ τῆς ὁποίας, ἕνας μόνος μᾶς ἐξαρκῇ· τὸ Θεὸν γέννημα τῆς Αὐσίτι-
δος.) πῶς ὅχι πολλῶν τῷ μέτρῳ ἐσὺ εἰς τῆτο, δὲν πρέπει
νὰ ἐναμβρύνεσαι; καὶ ὅμως ἐγὼ τῆτο τὸ ἀποσιωπῶ, σο-
χαζόμενος πῶς δὲν θέλει καμμίαν ἐξήγησιν· ὥσπιν ὅπῃ
οἰκοθεν φέρει, ἀποσίλβασαν τὴν ἀνάπτυξιν. διότι, τίς ἄλ-
λος ποτε ἀπ' αἰῶνος, ἐφάνη τόσοι Ἀνδρεῖς, ὅσον ἐσὺ, καὶ
μάλιστα εἰς τῆς μονογενῆς καὶ γλυκυτάτης Υἱῶ σε, τὸν
Σταυρικὸν καὶ ἐπονείδισον Θάνατον; ἐγὼ δὲν τὸ λέγω,
ἄς τὸ φωνάξῃ ὁ γέρο Συμεών, μετὰ τὸ Πανά τὸ Ἀγίον.
„ Καὶ σὲ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν, διελύσεται ῥομφαία.

§. Ἐλαβες εἰς τέλος τὸν θησαυρὸν τῆς Φόβης θῦ. ἐπεδὴ, ἂν

ἄν (κατὰ τὰς ἱερὰς συγγραφάς.) πολλοὶ τῶν Ἀγίων, ὡς ἄλλοι φωστῆρες ἐπὶ Γῆς ἐλαμψαν, ἔχοντες τὸν διὰ παντός σύννοικον, ὃν τρόπον Παῦλος ἐκείνος (ἀρήνω τὰς πρὸ τῆς Χάριτος.) καὶ Εὐφραίμ μετ' αὐτόν, καὶ Ἀντώνιος, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τοῦ ὑπερβολικοῦ τέτρα τὸ θεῖον φόβον ἀποκτώντας τὴν εἰς θεόν, καὶ τὸν πλησίον τελείαν ἀγάπην, ὅπως εἶναι ὅλων τῶν νόμων τὸ πλήρωμα, „ Πλήρωμα ἐν νόμῳ „ ἡ ἀγάπη, ἔφθασε νὰ εἴπῃ ἔτι. „ Οὐκ ἔτι φοβῶμαι τὸν θεόν, „ (ἀποβία γὰρ μεγίστη, ὁ θεὸς φόβος.) ἀλλὰ ἀγαπῶ αὐτόν. ναί. „ Ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη, ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ἔάν λέγω ἐκείνοι· με ἀπεροπλάσιον λόγον ἐσύ. καθὼς γέγραπται. „ Ἡ δὲ ἰδὺσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ „ αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἀγγελος. μὴ φοβῶ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ.

§. ΜΑΡΙΑ, τὸ χαριτωμένον καὶ γλυκύ μοι καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα. ὅπως ὄντας συνθεμένον, θεὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ βέλυσιν, (ὡς περ τις ἔφησε.) ἀπὸ τὰ ἐξῆς πέντε γράμματα ἤγεν, τὰ ΜΥ -- Α' ΛΦΑ -- ΡΩ -- ΓΩΤΑ -- Α' ΛΦΑ. μὲς φανερώνει, καθ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰ, ἀπὸ ἓνα κεκρυμμένον μυσῆριον. ἐπιδῆ, περικλείοντας εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, τὰς πέντε πολυθρυσλήτας ἐκείνας γνωαῖκας, τὰς πρὸ τῆς Χάριτος. τὴν Μαριάμ, τὴν Ἀβιγαλάν, τὴν Ραχήλ, τὴν Γεδθῆ καὶ τὴν Ἀνναν, ὅπως ἰσορεῖ ἡ Γραφή. μὲς παρασαίνει ἀρρηδῆλως, ὅτι αὐτὸ, ἥτοι ἡ ἐν αὐτῷ δηλημένη μακαρία Μαρία ἐσύ. περιέσχες ἐν ἑαυτῇ, ὅλας συλλήβδην ἐκείνων, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς χάριτας. καὶ μετὰ τρόπον καὶ λόγον πάντῃ ἀσύγκριτον. ὡς ἂν ὅπως, εἰς ἐκείνας ἐφαίνοντο ἀμυδρῶς, τῶν πραγμάτων οἱ τύποι καὶ τὰ ἀνίγματα. ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐσένα, διαλάμπει προφανῶς, αὐταῖς ἡ ἀλήθειαι καὶ τὰ

τὰ πράγματα. καθὼς κέλλισα σοφώτατα καὶ σαφέστατα ἐξηγήθη, ἀπὸ ἓνα σοφὸν καὶ πανίερον, τῆς καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας διδάτκλον.

§. Δι' ὃ, μεγαλῶτατον δίκαιον ἔχει, νὰ σὲ φωνάξῃ Μεγαλοφώνος, ὁ σοφὸς Σολομών, προειδὼς τὰ σὰ ὑπὲρ ἔννοιαν μεγαλεῖα διὰ τὴν Πνς. „ Ὁλὴ καλὴ ἡ πλησίον „ με. ὅλη καλὴ ἡ πλησίον με, καὶ μῶμος ἐκ ἐστίν ἐν „ σοί. Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πλησίον με. ἰδὲ εἰ καλὴ. Καλὴ ὡς „ ὁ Ἡλῖος. ἐκλεκτὴ ὡς ἡ Σελήνη. Ἡ Κεφαλὴ σε, ἐπὶ σέ „ ὡς Κέρμηλος. Οἱ Ὀφθαλμοὶ σε, ὡς Λίμναι Ἐσσεβῶν. „ ὡς Σπαρτίον τὸ κόκκινον Χείλη σε Νύμφη, Κηρίον „ ἀποσάζοντα. Μέλι καὶ Γάλα ἀπὸ Γλώττάν σε. ἡ Κοιλία „ σε ὡς θυμῶν Σίτη, περιπεφραγμένη ἐν κρίνοισι. „ Πολλὰ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτέσαν „ τὸ πλῆτον, σὺ δὲ ὑπέρκεσαι καὶ ὑπερήρας πάντας.

§. Δίκαιον ἔχει νὰ λέγῃ ὁ Δαδ. „ Τὰ λόγια σε „ ὑπὲρ Μέλι τῷ ζώματί με. αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ „ αἰκυστάν με, εἰς Ὅρος ἁγίον σε. Καὶ, τὸ πρότωπόν σε „ λιτανεύουσιν οἱ πλάσιοι τῆς, λαῶ. Καὶ, τὸ Ποταμὸς τὰ „ ὁρμήματ᾽, εὐφραίνουσι τὴν Πόλιν τῆς. Καὶ, παρέστη „ ἡ Βατίλισσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρύτῳ πε- „ ριβεβλημένη πεποικιλμένη. ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ, „ παρθένοι ὅπως αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθή- „ ται, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶται. Καὶ, ἡρίχτε τὸ Σκή- „ νωμα αὐτῆς ὁ Ὑψιστος. „ Καὶ, τὸ Ὅρος ὃ εὐδόκησεν „ ὁ θεὸς κατοικῆν ἐν αὐτῷ. Καὶ, καταβήσεται ὡς ὑπερὸς „ ἐπὶ Πόκον. καὶ ὡς εἰς σαγῶν ἡ σάβασα ἐπὶ τὴν Γῆν. „ Καὶ, ἀνάστη Κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε, σὺ καὶ ἡ Κοι- „ βωτὸς τῆς ἀγιάτματός σε. Καὶ, ἐκ καρπῆς τῆς Κοι- „ λίας

„ λίας σε, θήσομαι ἐπὶ τῷ Θρόνῳ σε. Καὶ, δεδοξασμέ-
 „ να ἐλαλήθη περὶ σὲ, ἡ Πόλις τῷ Θυ.

§. Δίκαιον ἔχει νὰ σὲ λέγῃ ὁ Μωϋσῆς. „ Διαβάς
 „ ὁφθαλμοὶ τὸ ὄραμα τῆτο, τί ὅτι ἡ Βάτος καίεται, καὶ
 „ ἔ κατακαίεται ὁ Ἀβραάμ. „ Οὐδὲ ἀπὸ θαιμάν ἦξει,
 „ καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίει δασέως. ὁ Μιχαίας.
 „ Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τῷ Εὐφρατῇ, μὴ ὀλιγοσὸς εἶ
 „ τῷ εἶναι, ἐν χιλιᾷτιν Ἰῶδα. ἐξ ἧ γὰρ μοι ἐξελεύσεται,
 „ τῷ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ὁ Μεγαλοφωνό-
 „ τατος Ἡσαΐας, „ Εξελεύσεται Ράβδος ἐκ τῆς Ρίζης
 „ Γεσσαί, καὶ Ἀνθος ἐκ τῆς Ρίζης ἀναβήσεται. ὁ Δαυι-
 „ ῆλ. „ Εὐθεῖας, ἕως ὅτε ἀπετμήθῃ Λίθος ἀπὸ ὄρους
 „ ἀνευ χειρὸς. ὁ Ἰακώβ. „ Οὐκ ἐστὶ τῆτο, ἀλλ' ἡ Οἰ-
 „ κος Θυ. καὶ αὕτη ἡ Πύλη τῷ Οὐρανῷ. ὁ Γεζεκίῆλ.
 „ Καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν Οἶδον τῆς Πύλης τῶν
 „ Ἀγίων, τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τῷ οἴκῳ, καὶ εἶδον,
 „ καὶ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυ, κτ.

§. Δίκαιον ἔχει νὰ λέγῃ ὁ ἱερὸς Γερώνυμος. „ Ἐκά-
 „ σοις τῶν ἐκλεκτῶν ἡ χάρις, κατὰ μέρος ἐδόθη. τῇ δὲ
 „ Μαρία, ἅπαν τὸ τῆς χάριτος πλήρωμα. ὁ Ἐπιτάνιος.
 „ Χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ ἀγιωτέρα ἔσα Χερυβίμ, καὶ
 „ Σαατίμ, καὶ παντὸς Ἀγγελικῆ τάγματος. ὁ Θεός.
 „ σε Υἱός. „ Καὶ σημεῖον Μέγα ἐφάνη ἐν τῷ Οὐρανῷ,
 „ Γωὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ Σελήνη ὑπὸ
 „ κάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς,
 „ σέφανος Ἀστέρων δώδεκα. ἡ Ἐλισάβετ. „ Εὐλογημένη
 „ σε ἐν γυναιξί, καὶ ἐυλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 „ σε. ἡ Ἐκκλησία. „ Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς Γαθύ-
 „ ας ἀφώνους ὀρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεέ. ἀπορῶσι γὰρ λέγειν,
 „ τὸ,

„ τὸ, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκᾶν ἰσχυτάς ὁ
 „ Γαβριήλ. „ Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κς μετὰ σὲ. εὐ-
 „ λογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ, Πνᾶ Ἅγιον ἐπελεύσεται
 „ ἐπὶ σέ, καὶ δυνάμεις Ὑψίστη ἐπισκιάσει σοι κτ. Εὐὺ ἡ
 „ ἰδία. „ Εἰποίητέ μοι μεγαλεῖα ὁ Διωατός. Καὶ πρό
 „ πάντων, αὐτὸ τὸ Πνᾶ τὸ Ἅγιον. „ Τίς Ἀὕτη ἡ ἐκκύπτε-
 „ σα, ἡ ἀναβαίνουσα ὡς ὄρθρος; τίς Ἀὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
 „ ἐκ τῆς Ἐρήμης, ὡς σελέχη καπνῷ τεθυμιασμένη, Σμύρ-
 „ ναν καὶ Λίβανον, ἀπὸ πάντων κοινορτῶν Μυρεψῆ;

§. Μὰ ἀνίσως τώρα ἐγώ, ὦ Παρθένη θεοχαρίτωτε,
 ἤθελα τολμήσω ἀπλῶς, νὰ ἐξαπλωσῶ διὰ σέ, περαιτέρω
 τὸν λόγον μου. ἀπαριθμῶντας πρὸς ἓνα ἓνα, τὰ ἐδικὰ σε χα-
 ρίσματα. ἤθελα στανῇ με ἐκείνον παρόμοιος, ὅπῃ προθυμο-
 ποιῆται νὰ ἐξαριθμήσῃ, τῷ Οὐρανῷ τῆς Ἀστέρας. ἡ, με
 Κετλί μικρόν, τὰ θαλάσσια ὕδατα. ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ
 αὐτὸ, ἤθελε με ἀφήσῃ ὁ χρόνος, ἀκόμι χωρὶς ἄλλο, τὰ
 προσοίμοια διηγέμενον, περισσότερον. παρὰ καθὼς, περὶ
 Σαμφῶν, Δάδ, καὶ Γεφθαε, κτ. πρὸς Ἐβραῖους ὁ Ἀπόστο-
 λος ἔγραπεν. „ Ἐπιλήφει γὰρ με διηγέμενον ὁ χρόνος,
 „ περὶ Γεδεῶν, Βαράκ τε, καὶ Σαμφῶν, καὶ Γεφθαε, Δάδ
 „ τε καὶ Σαμὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν.

§. Καὶ, διὰ νὰ εἰπῶ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν. εἰάν καὶ
 ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσω εἰς τὰς ἐπαίνας σε. ἂν καὶ
 εἰς ὅλην τὴν ζωὴν μου ἀδολεσχήσω, εἰς τὰ ἐδικὰ σε θαυ-
 μάσια. ἡ ὅποια, ἂν ἦτον τρόπος νὰ ἦτον καὶ Ἀβρααμῆα,
 καὶ Μαθυσσάλειος. ἂν ἦναι τρόπος νὰ διαρκέσῃ, εἰς παμ-
 πόλλας ζωάς. νὰ ἐξαπλωθῇ, εἰς παναπεύρους λυκάβαντας.
 ἐγὼ πάλιν, τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἤθελα διωγθῶ, ἐδέποτε διὰ νὰ
 διηγηθῶ, εἰδὲ κἄν αὐτὸ τὸ πολλοσημόριον. καὶ ἂν εἶχα εἰς
 τὸν

τὸν ἑμαυτὸν μὲ, ὡς ἐν, τὰ πολλὰ καὶ Μεγάλα ἐκείνα Πνῦτα· ὅπῃ, τῆς Γαντσένδης, Οὐολφίης καὶ Καρτετίης, Νεῦτωνάς τε καὶ Γαλλιλαίης καὶ Λεϊβνιτίης, ἡ φύσις ἡ ἱερὰ κατεσόλισε. ἡ ἂν εἶχα εἰς τὴν πτωχικὴν καὶ ἀγύμνασον γλῶσσάν μου, τὸν Δαιμόναον ἐκείνον πλῆστον τῆς εὐγλωττίας, τῶν διαβοήτων δέκα Ρήτορων, ὅπῃ τοπάλοι ἡ Ροδωνιὰ τῆς Ρήτρεας Ἑλλάς, ὡς ἄλλα Ρόδα εὐώδη σοφῶς ἀνεβλάστηεν. Ἀλλ' ἐν, ἀφευδῶς, καὶ τῆτο ἦτον τρόπος, ὅπῃ εἰς ἐμέ νὰ εὐρίσκετο· πάλιν, μέγαλον ἀδικὸν ἤθελα κάμω, ὑπερύμνητε τῶν ἐπαίνων σε. „ Ἀπορεῖ γάρ (φησι.) πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν. ἰλλιγγιᾶ δὲ „ νῆς, καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεέ.

§. Ὅθεν εἰδὼς εἰς τῆτο, τὴν ἐδικὴν μου σμικρότητα, καὶ τὴν Μεγαλειότητα ἐκ τῆ ἐναντίας, τῶν ἀπείρων καὶ θαυμασιῶν ἐπαίνων σε· δὲν φαίνεται νὰ μὲ ἦναι ἄλλο ἄρμοδιώτερον, παρὰ νὰ βυθισθῶ ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς ἐκείνης τῆς ἀκρας σιγῆς τὴν ἄβυσσον, ὅπῃ προοιμοιάζων δὲν ἔπεσα. καὶ μὲ τῆτο τὸ φέριμον, ἴσως, ἤθελαν καταλάβῃ ὀλίγον μᾶλλον, τῆτοι οἱ φιλακροάμονες καὶ εὐγενεῖς μου ἀκροαταί, ὡς βαθύτρονες. παρὰ μὲ κάθε ἄλλον τρόπον, ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ Μεγάλας σε χάριτας. Ἐπεὶ δὲ, τὰ πολλὰ μυστηριώδη καὶ ἀνεμύνητα πράγματα, ὅχι μᾶλλον μὲ ἄλλο, παρὰ μὲ μόνην τὴν σιωπὴν τιμῶνται πρεπόντως, καὶ ὁπῶσθ' ἀναπτύσσονται, ὅν τρόπον οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι μᾶς ἐδίδαξαν. ὅπῃ, (καθὼς οἱ ἱστορικοὶ γράψουσιν.) ὅπῃ, μὲ ὅχι ὀλιγώτερον σέβας, ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Κτίσματα. ἐλάτρευον, ὡς ἄλλον Θῦ, τῆτον τὸν ὀρώμενον Ἡλίον. τῇ ὁποίᾳ τὴν ὑπερβάλλουσαν αἴγλην καὶ καλλονὴν, παντάσιν οἱ ἰσοκτισμένοι τὸν νῦν ἐξιζήμενοι, καὶ μὴν ἡμπορῶν-
τες,

τες, τρόπον τινα, νὰ τῇ προσφέρων πρεπόντως, τὴν προσκύνητιν καὶ εὐχαριστιαν, καὶ τῶν ἐπαίνων τὸν σέφανον· ἐπιπτον ὅλοι πρηνεῖς, ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Γῆς, εἰς κάθε μίαν τῆς Ἀνατολῆς, ἔχωντες ἐν ταύτῃ καὶ καθ' ἑνας, εἰς τὸ ἴδιον σόμα, τὸν λαχανόν τῆς δάκτυλον. (τὸ ὅποιον βέβαια δὲν ἐσημέωνε ἄλλο, παρὰ μίαν δακτυλωτὴν Λατρείαν, μίαν ἄκραν, μὰ ἀποτεσιωπημένην τιμὴν· ἕνα ἀνθομυριόπλοκον σέφανον, ὅπῃ τῇ ἔσεσαν τὴν λαμπαδῆχον κεφαλὴν.) βλῶντες, λέγω, εἰς τὸ ἴδιον σόμα τὸν δάκτυλον.

§. Μὰ, ἀνίσως ἐκείνοι, διὰ αὐτὸν, μὲ παρόμοιον τρόπον ἐφέροντο, πολὺ περισσότερον πρέπει ἐγώ, ὡ μακαριωτάτη Κυρία μου· ὅπῃ ὄχι πλῆα κτίσμα ἀνάσθητον, ἔδαμινόν, καὶ πολλὰ σκοτεινόμορτον, μὲ τὴν ἐμφυχωτάτην Μεγαλειότητα καὶ λαμπρότητα, τὴν ἐδικὴν σε, παραβαλλόμενον· ὅπῃ εἶσαι γεννήτρια ὑπεραληθῶς, τῇ Μεγάλῃ, καὶ ἀπροσίτῃ, καὶ ἀκτίστῃ ἐκείνῃ Φωτὸς, τῇ μονογενεῖς, λέγω, Υἱὲ τῇ Θῦ, τῇ μόνῃ Κτίστῃ καὶ Δημιουργῇ, τῶν κτισμάτων ἀπάντων, ἐμφύχων τε καὶ ἀλύχων· Θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων· καὶ Γηγῶν καὶ Οὐρανίων· καὶ ὀρώμενων καὶ νοσμένων· ἐνύλων τε καὶ αὐλῶν, καὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν, κτ.:

§. Σιωπῶ τοιοῦτον, εἰς τὸ ἐξῆς Παναγία μου, καὶ (ζητῶ διὰ τὴν τόσῃ μου τόλμῃ, τὴν σιωπὴν συγχώρησιν.) κλίνας, ἕως ἐδάφους τῆς Γῆς, καὶ τὸν Αὐχένα μου καὶ τὰ Γόνατα· προσπίπτω (ἀπερνῶντας εἰς ἄλλο.) εἰς τῆς ἀχράντης πόδας, τῆς ἱερᾶς καὶ παντεβᾶς Εἰκόνης σε· καὶ προσφέρωντας πανευλαβῶς, ἐκείνην τὴν ὑπερδουλικὴν τιμὴν καὶ προσκύνησιν, ὅπῃ πρέπει νὰ ἀποδίδεται εἰς αὐτήν, (ὡσάν ὅπῃ διαβαίνει, ἦτοι ἀναφέρεται, χωρὶς λό-
Y
λό.

λόγον ὑποφίας τινος, εἰς αὐτὸ τὸ πρωτότυπον. ἔμπροσθεν, δηλονότι, τῆς προκινητῆς σε Μεγαλειότητος. καθὼς τὸ λέγει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος.) παρακαλῶ τὴν αἰμέτητον εὐσπλαγχνίαν σε, νὰ δεχθῇς εὐμενῶς, τὰ τα ποταπά με καὶ μερακιώδη φελλίγματα· ὅπῃ διὰ ἐδικήν σε, καὶ τῆ Υἱὸς σε, τιμὴν καὶ δόξαν προσέφερα, κατὰ δύναμιν σήμερον· καθὼς ἐκείνος ὁ Μονάρχης τὰ ὕδωρ, εἰς τὰς παλάμας τῆ γεωργῆ· καθὼς ἄλλος, τῆς πενιχρῆς παρθένου τὸν μίτον· καὶ καθὼς ποτε ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σε, ἐκείνης τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· καὶ δωρεὰν νὰ μὲ δώσης τῶν ἐπτασμένων τὴν ἄφεσιν· καὶ ἀντιπληρώνας αὐράτως, ὅλας τὰς κόπας μας, ὅπῃ εἰς ὅλον τὸν Δίκυλον τῆς ἐδικῆς σε νηθείας ὁμῶ, διὰ χάριν σε ἀναξίως, σοὶ βοηθεῖα, ἐκάμαμεν, μὲ μισθὸν αἰωνίῃ ἀδρότητος· ἐκτείνον τὰς χεῖρας ἐκείνας, ὅπῃ ἐβάξασαν τὸν ἀπόνως τὰ πάντα βαρύνοντα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς Οὐρανόθεν, ὅπῃ σήμερον εἰς τὸν πανίερον τῆτον ναὸν σε, πνευλαβῶς σωτηροῖσθμεν, τὴν σὴν πανηγυρίσαι πανήγυριν.

§. Ναι, παντευλόγητε καὶ ὑπερδεδοξασμένη Βασιλεῖσα τὴ παντός, (μὲ περισσοτέραν ἐλπίδα καὶ θάρρος, παρὰ ποτέ, σε παρακαλῶ σήμερον· ὅπῃ ἔλαβες καὶ περισσοτέραν τὴν παρρησίαν, ἐνώπιον τῆ σε Υἱὸς καὶ Θεοῦ, ὡσάν ὅπῃ παρέσης, ἐκ δεξιῶν τῆς δόξης αὐτῆς, καθ' ὃ πανενδοξοτάτῃ παντάνκτα, ὃν τρόπον τὸ προβεβαίω ὁ προπάτωρ σε.) ναι, δεόμεναι κατάπεμψον ἐπὶ πάντας, ἀπὸ μικρῶν ἕως Μεγάλων, εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ τάξιν, τὰς σε τῆ Χριστωνύμης καὶ ὀρθοδόξης πληρώματος, τὴν ἀθανοπαρόχον εὐλογίαν σε. Ἐμπλησον, ὦ Κυρία φιλάγαθε, τὰ ταμιῖα αὐτῶν, ἀπὸ Σίτον, καὶ Οἶνον καὶ Ἑλεον, καὶ παντός ἄλλης

ἀγα-

ἀγαθῆ· Ἐξομάλισον, καὶ πλάτυνον, τὰς ἐπ' ἀγαθῶ πραγματείας, ληψωδοσίας καὶ ἐμπορίας των. Τὰς συζυγίας αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον. Τὰ νήπια ἐκθρεψον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον. Τὸ γῆρας περικράτισον. Τὰς ὀλιγοφύχας παραμύθησον. Τὰς πονηρὰς ἀγαθὰς ποίησον. Τὰς ἀγαθὰς ἐν τῇ καλῶς διατήρητον. Τὰς ἐτκορπισμένους ἐπισυνάγαγε. Τὰ σχίσματα καὶ τὸν σάλον τῶν Ἐκκλησιῶν καταπραῦνον, καὶ ἔνωση ἀπάσας, εἰς τὴ μονογενῆς σε Υἱὸς, τὴν ἐνιαίαν ἀγάπην. τὰς ὀλλεμένους ὑπὸ Πνῦτων ἀκαθάρτων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀσθένειαν, καὶ θλίψιν, καὶ ἀνάγκην, καὶ ὀϊανδήποτε περισσιν, τῶν πονηρῶν ἐχθρῶν, καὶ ὀρατῶν, καὶ ἀοράτων, παντοδωχῶ σε σθένει ἐλευθέρωτον. Τοῖς πλέεσι σύμπλευτον. Τοῖς ὁδοιποροῖσι σωδευσον. Χηρῶν πρόσθη. Ὀρφανῶν ὑπερόπισσον. Αἰχμαλώτους ῥύσαι. Τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐθνῶν, καὶ κατατρεξίματα ἀναχατίσον. εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐξουσιασῶν καὶ Βασιλέων ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας καὶ παντός τῆ ὀρθοδόξης λαὸς σε, ἀγαθὰ λάλησον· καὶ ἐν παντελεῖ εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ αὐτὰς, παντοτεινὰ διαφύλαξον. ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ τελείᾳ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν χάσῃ εὐσεβείας καὶ σεμνότητι. Διαφύλαξον δὲ καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν ταύτην, ἀνεπηρέασον ἀπὸ λοιμῆς, λιμῆς, σεισμῆς, καταποντισμῆς, ἀφηνήδους θανάτου τε καὶ πολέμου, καὶ πάσης ἄλλης ἐπιβελῆς καὶ κακώσεως. Χάριται, κεχαριτωμένη Μαρία, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπιμελεμένους, καὶ ἐπιτροπεύοντας, τῆ ἱερῆς σε τῆς Ναὸς, ἡ ἐπιτελῶντας, μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ εὐλαβείας, ταύτην σε τὴν ἁγίαν ἑορτήν, πάντα τὰ πρὸς στίαν αἰτήματα· καὶ συχωρησασα, σὰς πρὸς βεβαίαις, αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν, πᾶν πλημ-

μέλη-

μέλημα ἐκέσιον καὶ ἀκέσιον· καταξίωσον πάντας ἡμᾶς,
καὶ τῆς ἐπερανίς Βασιλείας, τα μονογενὲς σε Υἱὸν
καὶ Θεόν. Ω ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ προσκύ-
νησις· σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνί, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Ναί.
γέγοιτο.

ΤΕΛΟΣ.

- „ Τὸν τύποις ἐκδόσαντα, τὸν κεκτημένον,
„ Τὸν τ' ἀναγιγνώσκοντα ζὺν προθυμίᾳ,
„ Φύλαττε τὰς τρεῖς, ἡ ΤΡΙΑ'Σ τρισυλβίως.

ΑΜΗΝ.

